

Memòria final d'anàlisi de l'impacte normatiu sobre l'elaboració d'un Projecte de decret pel qual es regulen les condicions de treball, vacances, permisos i llicències i altres mesures de conciliació del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

Antecedents

L'article 42 de la Llei 4/2011, de 31 de març, de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears, estableix que per iniciar el procés de tramitació d'una disposició administrativa és un requisit previ presentar una anàlisi d'impacte normatiu mitjançant un estudi rigorós de les conseqüències per a la societat d'aplicar una determinada norma, també les possibles alternatives a aquesta norma i les conseqüències econòmiques que se'n deriven. A més, aquesta memòria ha d'expressar el marc normatiu en el qual s'insereix la proposta i en tot cas, ha d'incloure una relació de les disposicions afectades i la taula de vigències de disposicions anteriors sobre la mateixa matèria.

D'acord amb l'article 13 de la Llei 4/2011, les memòries, els estudis i els informes ja establerts i en vigor per a la tramitació normativa, segons el que disposa l'article 42 de la Llei esmentada, s'han de refundre en un únic document que s'ha de nomenar *memòria de l'anàlisi de l'impacte normatiu*, que ha de redactar l'òrgan o centre directiu que proposi el projecte normatiu de manera simultània a l'elaboració, per la qual cosa es tracta d'una memòria viva.

Així mateix, cal recordar, pel que fa al procediment d'elaboració de les disposicions generals, que l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, estableix que en l'exercici de la iniciativa legislativa i la potestat reglamentària, les administracions públiques han d'actuar d'acord amb els principis següents:

a) Els principis de necessitat i d'eficàcia, en virtut dels quals la iniciativa normativa ha d'estar justificada per una raó d'interès general, s'ha de basar en una

identificació clara dels fins perseguits i ha de ser l'instrument més adequat per garantir-ne la consecució.

b) El principi de proporcionalitat, en virtut del qual la iniciativa que es proposi ha de contenir la regulació imprescindible per atendre la necessitat que s'ha de cobrir amb la norma, després de constatar que no hi ha altres mesures menys restrictives de drets, o que imposin menys obligacions als destinataris.

c) El principi de seguretat jurídica, en virtut del qual la iniciativa normativa s'ha d'exercir de manera coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, nacional i de la Unió Europea, per generar un marc normatiu estable, predictable, integrat, clar i de certesa, que en faciliti el coneixement i la comprensió i, en conseqüència, l'actuació i la presa de decisions de les persones i empreses.

d) El principi de transparència, l'aplicació del qual exigeix que les administracions públiques han de possibilitar l'accés senzill, universal i actualitzat a la normativa en vigor i els documents propis del seu procés d'elaboració, en els termes que estableix l'article 7 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern; han de definir clarament els objectius de les iniciatives normatives i la seva justificació en el preàmbul o l'exposició de motius, i han de possibilitar que els destinataris potencials tenguin una participació activa en l'elaboració de les normes.

e) El principi d'eficiència, en aplicació del qual la iniciativa normativa ha d'evitar càrregues administratives innecessàries o accessòries i ha de racionalitzar, en la seva aplicació, la gestió dels recursos públics.

D'acord amb això, s'elabora aquesta memòria d'anàlisi de l'impacte normatiu del Projecte de decret pel qual es regulen les condicions de treball, vacances, permisos i llicències i altres mesures de conciliació del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (en endavant Projecte), el qual s'estructura en els apartats següents.

1. Oportunitat, objectius de la proposta i alternatives

L'Acord del Consell de Govern de 14 de juliol de 2017 pel qual es ratifica l'Acord de la Mesa Sectorial de Serveis Generals de 23 de juny de 2017 sobre condicions de treball, vacances, permisos, llicències i altres mesures de conciliació del personal funcionari representat en la Mesa Sectorial de Serveis Generals (BOIB núm. 86, de 15 de juliol de 2017), disposa en el seu acord segon el següent:

« Aquest Acord té aplicació temporal i continuarà vigent fins que es duguin a terme els tràmits que requereixen l'aprovació d'una disposició reglamentària que reguli les vacances,

Clàusula que per altra part, es limita a complir allò previst en l'article 38.3 del vigent Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual, s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (en endavant TREBEP), el qual estableix:

«[...] Quan els acords hagin estat ratificats i afectin temes que poden ser decidits de manera definitiva pels òrgans de govern, el seu contingut és directament aplicable al personal inclòs en el seu àmbit d'aplicació, sense perjudici que a efectes formals es requereixi la modificació o derogació de la normativa reglamentària corresponent, si s'escau.»

Per tant, hem de partir de la premissa que el Projecte reproduïx el contingut de l'Acord de Consell de Govern de 14 de juliol de 2017 . No obstant això i degut a que amb l'aprovació del Decret que ara es tramita, quedaran derogats el Decret 47/1995, de 4 de maig, pel qual s'aprova el Reglament regulador de la concessió de vacances, permisos i llicències al personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma, i el Decret 135/2005, de 28 de desembre, pel qual es regula la concessió de vacances del personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, s'ha introduït un títol sisè relatiu a la competència i procediment per a la concessió de permisos, llicències, vacances i flexibilitat horària, que no es recollia a l'Acord del Consell de Govern de 14 de juliol de 2014, el qual, respecte a aquestes qüestions es remetia als decrets que quedaran derogats un cop aprovat aquest Decret. Tot això, sense perjudici de que la redacció final d'aquest Projecte contingui variacions respecte de l'Acord de Consell de Govern esmentat com a conseqüència dels informes i altres aportacions efectuades en la tramitació d'aquest Projecte.

Pel que fa a l'oportunitat de tramitar aquest Projecte, hem d'advertir que des de l'aprovació del Decret 47/1995 modificat parcialment pel Decret 135/2005 en matèria de vacances, no s'ha dictat altre decret actualitzant i sistematitzant la regulació sobre permisos, llicències i vacances. A això hi ha que afegir que, a partir de l'any 2007 s'han aprovat tant pel legislador estatal com l'autonòmic diverses normes sobre jornada, permisos, llicències i vacances que han afectat substancialment la normativa sobre vacances, permisos i llicències.

De totes les novetats legislatives dels darrers anys, s'ha de fer menció especial a les redaccions dels articles 48 i 49 de l'extinta Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (en endavant EBEP), operada pel Reial decret llei 20/2012, de 12 d'abril, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària, el qual, al dotar d'un règim comú i homogeni en matèria de permisos a tots els funcionaris de les administracions públiques de l'Estat espanyol, va modificar substancialment el règim de permisos del personal funcionari de la Comunitat

Autònoma. De manera que en l'actualitat no es poden regular permisos distints dels enumerats en els articles 48 i 49 del TREBEP.

Així doncs, des d'ençà, les diferents administracions públiques ja no poden regular supòsits de permisos diferents als enumerats per la normativa bàsica estatal, situació que es manté en l'actualitat perquè les redaccions dels articles 48 i 49 de l'extint EBEP no han sofert cap variació en el TREBEP.

Per altra part s'ha d'afegir que, si bé l'Estat, a través de les bases ha establert un règim comú, amb la finalitat d'assolir una mínima i fonamental homogeneïtat en aquest aspecte del règim funcional dels permisos, aquesta delimitació no pot impedir a les comunitats autònomes el marge d'actuació necessari pel desplegament i la execució de les bases esmentades, perquè la regulació continguda en els articles 48 i 49 del TREBEP no poden esgotar el contingut dels permisos fins al punt de no permetre a les comunitats autònomes l'exercici de les seves competències de desplegament legislatiu i d'execució en aquesta matèria, tal com ha declarat el Tribunal Constitucional en sentències núm. 156/2015, de 9 de juliol i núm. 9/2016, de 21 de febrer.

Aquesta nova configuració dels permisos efectuada a l'any 2012 pel Reial decret llei 20/2012, ha implicat que els permisos que regulava la normativa autonòmica que no apareixien en el llistat de la normativa bàsica estatal (articles 48 i 49 del TREBEP) varen quedar suprimits.

Per altra part, foren derogades les regulacions autonòmiques sobre permisos que, coincidint amb el previst en l'article 48 del TREBEP, establien requisits o durades distintes a les previstes al precepte esmentat.

Per tot l'exposat, el marc normatiu sobre vacances, permisos, llicències i altres mesures de conciliació del personal funcional de l'Administració autonòmica, constituït per la Llei 3/2007, els Decrets 47/1995 i 135/2005, i l'Acord de Conciliació de 23 de setembre de 2005, resta vigent només en la part que no contradigui el vigent TREBEP, motiu pel qual resulta necessari realitzar una actualització del règim de permisos, vacances i llicències, amb la finalitat de redactar un text complet i sistemàtic.

2. Contingut i anàlisi jurídic de l'esborrany de projecte

2.1. Contingut

El Projecte consta d'un preàmbul, quaranta-tres articles, una disposició addicional, una disposició derogatòria i una disposició final, a més d'un annex

(núm. 1) en el qual s'estableix quina és la documentació que s'ha d'aportar per a la concessió de vacances, permisos i llicències, i altre annex (núm. 2) que conté el quadre de temps de resolució i sentit del silenci del permisos, llicències, vacances i flexibilitat horària.

El text s'estructura en tres títols. El títol Preliminar relatiu a les disposicions generals comprèn l'article 1 i 2.

L'article 1 delimita l'àmbit d'aplicació subjectiva del Decret, el qual comprèn a tot el personal funcionari dels serveis generals de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, incloent el personal funcionari adscrit als ens del sector públic instrumental de la Comunitat Autònoma. Aquest personal se correspon amb el personal representat en la Mesa Sectorial de Serveis Generals sobre condicions de treball, vacances, permisos i llicències i altres mesures de conciliació del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Per aquest motiu, s'exclou de l'àmbit d'aplicació subjectiu al personal funcionari sanitari que presta serveis en institucions sanitàries públiques al Servei de Salut de les Illes Balears perquè el mateix està representat a la Mesa Sectorial de Sanitat.

L'article 2, amb la finalitat d'evitar l'existència dins el text de conceptes jurídics indeterminats, està dedicat a definir amb la major precisió possible setze termes i expressions (com familiar, parella de fet, residència, deure inexcusable, etc.) que apareixen amb freqüència al Projecte.

El títol I dedicat al règim dels permisos, vacances, llicències i altres mesures de conciliació es divideix en cinc capítols, el primer sobre els permisos de personal, el segon dedicat als permisos de conciliació de la vida personal, familiar i laboral i per raó de violència de gènere, el tercer a les vacances, el quart a les llicències i el cinquè a les mesures de conciliació relatives a la jornada laboral.

Pel que fa al capítol I del títol I, aquest comprèn els articles 3 fins 19.

L'article 3, regula el permís per mort, accident o malaltia greu d'un familiar, establint-ne una duració distinta en funció que els afectats siguin, bé familiars dins del primer grau de consanguinitat o afinitat, o bé familiars fins al segon grau de consanguinitat i afinitat. Així mateix estableix quan es podrà gaudir el permís en funció de la causa que l'origina (per mort, per malaltia crònica greu o de llarga durada), i també regula el supòsit en què gaudint del permís per accident o malaltia d'un familiar, sobrevé la mort.

Els articles 4 i 5 es regulen respectivament, el permís per trasllat de domicili i el permís per exercir funcions sindicals o de representació de personal.

L'article 6 regula el permís per concórrer a exàmens finals i altres proves definitives d'aptitud, establint-ne distinta duració en funció del lloc on s'ha de realitzar l'examen o la prova definitiva d'aptitud i avaluació.

Els articles 7, 8 i 9 regulen respectivament, el permís per a la realització d'exàmens prenatals i tècniques de preparació al part de les funcionàries embarassades, el permís per a l'obtenció de la declaració d'idoneïtat en els casos d'adopció, acolliment o guarda amb finalitats d'adopció i el permís per tractaments de fecundació assistida.

L'article 10 regula el permís per lactància de fills menors de 12 mesos, en funció que es gaudeixi de forma acumulada en jornades completes o no.

L'article 11 està dedicat al permís per naixement de fills prematurs o per hospitalització a continuació del part i la possibilitat d'acumular a aquest permís una reducció de jornada amb reducció proporcional de retribucions.

L'article 12 regula el permís de reducció de jornada per guarda legal o atenció directa i també els supòsits en els quals es podrà tenir dret a una bonificació en la reducció proporcional de retribucions.

L'article 13, 14 i 15 regulen els tres permisos per reducció de jornada següents: (1) per atendre un familiar de primer grau per malaltia molt greu, (2) pel personal funcionari de més de seixanta anys i (3) per problemes de salut que no donin lloc a incapacitat temporal o permanent. L'article 16 estableix els criteris generals de gaudi en el supòsit de reduccions de jornada.

L'article 17 enumera els distints supòsits pels quals es podrà tenir dret al permís pel temps indispensable per complir un deure inexcusable de caràcter públic o personal i per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral.

Els articles 18 i 19 estan dedicats al permís per assumptes particulars i per matrimoni.

El capítol II del títol I estableix el règim jurídic aplicable als permisos «per conciliació de la vida personal, familiar i laboral i per raó de violència de gènere», on regula el permís de dona gestant (art. 20), permís per part (art. 21), permís per adopció o acolliment preadoptiu o permanent simple (art. 22), permís per paternitat, naixement, acolliment o adopció de fills (art. 23), permís per a les víctimes de violència de gènere (art. 25) i permís per cura de fills menors afectats de malaltia greu (art. 26).

El capítol III del títol I està dedicat a regular la matèria sobre vacances. Els articles 27 i 28 els dedica a establir-ne les regles generals sobre vacances consistent en el dret a gaudir vint-i-dos dies hàbils per cada any complet de servei o bé els dies proporcionals si el temps de servei és menor i els criteris per poder gaudir-les.

A l'article 29 s'estableixen les regles especials en els casos en què per distintes causes no es poden gaudir de les vacances concedides, així com els supòsits en què s'ha de suspendre el gaudi de les mateixes (per malaltia, incapacitat temporal, etc.), i a l'article 32 s'estableix el règim jurídic sobre les vacances del personal que presta serveis mitjançant la modalitat de teletreball.

L'article 30 recull els criteris de prelación per gaudir de les vacances.

L'article 31 regula el dret a gaudir de dies addicionals de vacances en funció dels anys de serveis prestats en l'Administració pública.

El capítol IV del títol I dedicat a les llicències regula la llicència per assumptes propis (art. 33) i per estudis (art. 34).

El capítol V del títol I sobre les «mesures de conciliació relatives a la jornada laboral» dedica l'article 35 a la flexibilitat horària addicional per motius de conciliació de la vida personal, familiar i laboral, i en l'article 36 a la flexibilitat de jornada en còmput anual pels períodes de vacances estivals escolars.

El títol II es dedica a la competència i procediment per a la concessió de vacances, permisos, llicències i flexibilitat horària.

Aquest títol s'estructura en dos capítols. El capítol I dedicat a la competència i procediment per a la concessió de permisos, llicències i flexibilitat horària que comprèn els articles 37 fins 41, i el capítol II sobre la competència i procediment per a la concessió de vacances als articles 42 i 43.

D'aquest títol cal destacar com a novetat, que tant les sol·licituds de permisos, llicències, vacances i de flexibilitat horària efectuades pels empleats públics com la notificació de les resolucions s'han de realitzar per mitjans informàtics (en aquest cas a través del portal de Serveis al Personal de la Comunitat Autònoma), en compliment d'allò previst a l'article 14.2 lletra e de la Llei 39/2015, el qual disposa:

«2. En tot cas, estaran obligats a relacionar-se a través de mitjans electrònics amb les administracions públiques per a la realització de qualsevol tràmit d'un procediment administratiu, almenys, els següents subjectes:
[...]

e) Els empleats de les administracions públiques pels tràmits i actuacions que realitzin amb motiu de la seva condició d'empleat públic, en la forma en que es determini reglamentàriament per cada Administració.»

La disposició addicional única regula el règim transitori de recuperació dels dies de permisos per assumptes particulars per antiguitat i dels dies addicionals de vacances.

La disposició derogatòria única deroga expressament el Decret 47/1995, així com totes les disposicions normatives que s'oposin el nou Decret.

La disposició final única regula l'entrada en vigor de la norma projectada. Així mateix, amb el començament en vigir d'aquest Decret perdrà vigència l'Acord del Consell de Govern de 14 de juliol de 2017 pel qual es ratifica l'Acord de la Mesa Sectorial de Serveis Generals de 23 de juny de 2017 sobre condicions de treball, vacances, permisos, llicències i altres mesures de conciliació del personal funcionari representant en la Mesa Sectorial de Serveis Generals, tal com preveu l'acord segon d'aquest instrument.

2. 2. Anàlisi jurídic

Marc normatiu

D'acord amb l'article 31.3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, correspon a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears el desplegament legislatiu i l'execució, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, de la competència en matèria de l'Estatut dels funcionaris de l'Administració de la Comunitat Autònoma i de l'Administració local.

El marc normatiu en matèria de vacances, permisos i llicències i altres mesures de conciliació del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears està constituït pel TREBEP (articles 48, 49 i 50), la Llei 3/2007 (articles 116 fins al 119), el Decret 47/1995 i el Decret 135/2005.

Cal esmentar també el Decret 36/2013, de 28 de juny, pel qual es regula la modalitat de la prestació de serveis mitjançant teletreball a l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Per altra part, s'ha de recordar que, conforme a l'article 38.3 del TREBEP, els acords adoptats en matèria de funció pública quan hagin estat ratificats i afectin a temes que poden ser decidits de manera definitiva pels òrgans de govern, el seu contingut és directament aplicable al personal inclòs en el seu àmbit d'aplicació. En relació a aquest assumpte hem d'assenyalar l'existència d'una sèrie d'acords,

sobre els quals més endavant tractarem alhora de parlar-ne de la taula de vigències, amb incidència en matèria de vacances, permisos i llicències.

Àmbit competencial

El Decret 8/2015, de 2 de juliol, de la presidenta de les Illes Balears, determina la composició del Govern i estableix una nova estructura de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, mitjançant la creació, l'extinció i la modificació de diverses conselleries.

El Decret 24/2015, de 7 d'agost, de la presidenta de les Illes Balears, estableix les competències i la nova estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, d'acord amb el qual la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques exerceix les competències en l'àmbit de la planificació, la direcció, la coordinació i l'execució de la política general de personal i formació del personal de les administracions públiques de les Illes Balears, entre d'altres.

La Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears, estableix a l'article 38.1 que – amb caràcter general – la potestat reglamentària de l'Administració de la Comunitat Autònoma correspon al Govern de les Illes Balears, mentre a l'article 19.5 disposa que correspon al Consell de Govern, entre d'altres, les atribucions següents:

«5. Aprovar, amb el dictamen previ del Consell Consultiu, els reglaments per al desenvolupament i l'execució de les lleis, així com la resta de disposicions reglamentàries que li corresponen dictar.»

Així mateix, l'article 6.2 *a* de la Llei 3/2007 estableix que correspon al conseller o la consellera competent en matèria de funció pública preparar els projectes de disposicions reglamentàries en matèria de funció pública i proposar-ne l'aprovació al Consell de Govern i l'article 5.1 de la mateixa Llei disposa que correspon al Consell de Govern exercir la potestat reglamentària en matèria de funció pública.

Taula de vigències i disposicions afectades

- Article 149.1.18 de la Constitució espanyola.
- Article 31.3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.
- Articles 48, 49 i 50 del TREBEP.
- Articles 116 fins 119 de la Llei 3/2007.
- Decret 47/1995.
- Decret 135/2005.

Quant als acords ratificats pel Consell de Govern, si bé no es tracten de disposicions normatives, d'acord a l'article 38.1 del TREBEP, el contingut d'aquests acords és aplicable directament al personal inclòs en el seu àmbit d'aplicació. En conseqüència, encara que no constitueixen pròpiament normativa hem de tenir en compte l'existència dels acords següents:

- L'Acord del Consell de Govern d'1 de juny de 2012 pel qual s'aprova la jornada de treball i l'horari general del personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears representat en la Mesa Sectorial de Serveis Generals (BOIB núm. 80, de 2 de juny de 2012).

- L'Acord del Consell de Govern de 4 de desembre de 2015 pel qual es modifica l'Acord del Consell de Govern d'1 de juny de 2012 pel qual s'aprova la jornada de treball i l'horari general del personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears representat a la Mesa Sectorial de Serveis Generals (BOIB núm. 178, de 5 de desembre de 2015).

- L'Acord del Consell de Govern de 29 de juliol de 2016 pel qual es ratifica l'Acord de la Mesa de Negociació dels Empleats Públics de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears relatiu al retorn de drets (BOIB núm. 97, de 30 de juliol de 2016).

- L'Acord del Consell de Govern de 9 de desembre de 2016 pel qual es ratifica l'Acord de la Mesa Sectorial de Serveis Generals de 5 de desembre de 2016 relatiu al calendari de recuperació de drets perduts pel personal funcionari d'aquest àmbit

Pel altra part cal assenyalar que l'entrada en vigor d'aquest Decret implica necessàriament la derogació dels Decrets 47/1995 i 135/2005, pels quals s'aproven els reglaments reguladors de la concessió de permisos, llicències i vacances del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Pel que fa als acords del Consell de Govern, hem de fer dues precisions. D'una banda l'Acord del Consell de Govern de 14 de juliol de 2017 (el contingut del qual reproduïx el Projecte objecte d'aquest informe) va derogar tots els pactes i acords anterior que regulaven la matèria de vacances, permisos i llicències (vegeu l'acord quart de l'Acord de 14 de juliol de 2017), incloent (sobretot) l'Acord del Consell de Govern de 23 de setembre de 2005.

D'altra part, l'aprovació del Decret que ara es tramita determinarà la pèrdua de vigència de l'Acord del Consell de Govern de 14 de juliol de 2017, a l'establir-ne en el seu acord segon el següent:

«Segon. Vigència

Aquest Acord té aplicació temporal i continuarà vigent fins que es duguin a terme els tràmits que requereixen l'aprovació d'una disposició reglamentària que reguli el règim de vacances, permisos i llicències del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Examen del contingut jurídic del Projecte de decret

A. EXTENSIÓ DEL PERMÍS PER MATRIMONI A LES PARELLES DE FET. - Conforme a l'article 149.1.18 de la Constitució correspon a l'Estat la competència exclusiva per establir les bases del règim estatutari dels funcionaris públics de totes les administracions públiques (vegeu Sentència núm. 37/2002, de 14 de febrer, entre d'altres).

A l'empara d'aquest títol competencial mitjançant Reial decret llei 20/2012, es va alterar de forma substancial el règim de permisos previst en l'article 48 i 49 de l'extint EBEP, dotant-lo d'un règim comú i homogeni per a tots els funcionaris de les administracions públiques. De manera que en l'actualitat, no es poden regular permisos distints dels enumerats en els articles 48 i 49 del TREBEP.

Degut a que la Comunitat Autònoma té assumides competències de desplegament legislatiu i execució en matèria de funció pública (art. 31.3 de l'Estatut d'autonomia), cal plantejar-se si la vigent regulació continguda en els articles 48 i 49 del TREBEP esgoten el contingut dels permisos fins el punt de no permetre a les comunitats autònomes l'exercici de les seves competències de desplegament legislatiu i d'execució en aquesta matèria.

El Tribunal Constitucional en sentències números 156/2015, de 9 de juliol, i núm. 9/2016, de 21 de febrer, ha declarat que quan l'Estat, a través de les bases, estableix un règim comú, l'únic objectiu que persegueix és assolir una mínima i fonamental homogeneïtat en aquest aspecte del règim funcional dels permisos, sense que aquesta delimitació impedeixi a les comunitats autònomes el marge d'actuació necessari pel desplegament i l'execució de les bases esmentades.

Es planteja doncs, si la Comunitat Autònoma pot, tal com preveu l'article 19.4 del Projecte, estendre el permís per matrimoni previst a l'article 48 lletra / del TREBEP, als supòsits d'unions de fet, inscrites en un registre de parelles de fet.

La Sentència del Tribunal Constitucional núm. 93/2013, de 23 d'abril, respon afirmativament a aquesta qüestió. El supòsit sotmès a enjudiciament del Tribunal

de Garanties plantejava la constitucionalitat de l'article 13 de la Llei Foral de Navarra, el text del qual diu:

"Los miembros de una pareja estable serán considerados como cónyuges a los efectos previstos en el Estatuto del Personal al servicio de las Administraciones Públicas de Navarra, en cuanto a licencias, permisos, situaciones administrativas, provisión de puestos de trabajo, ayuda familiar y derechos pasivos."

El Tribunal Constitucional va declarar que la previsió de l'article 13 esmentat es va adoptar dins les competències pròpies de la Comunitat Foral, on el seu Parlament, en el marc de les seves competències va decidir atribuir certes conseqüències jurídiques a les unions de fet, relatives, en aquest cas, al règim del personal al servei de les administracions públiques.

En idèntic sentit ja s'havia pronunciat el Tribunal Constitucional en sentència núm. 81/2013, d'11 d'abril, a l'examinar la constitucionalitat de l'article 8 de la Llei 11/2001, de 19 de desembre, d'unions de fet de la Comunitat de Madrid que diu:

"Artículo 8. Beneficios respecto de la Función Pública

En relación con el personal al servicio de la Administración de la Comunidad de Madrid, los convivientes mantendrán los mismos beneficios reconocidos a las parejas que hayan contraído matrimonio."

El Tribunal Constitucional no va apreciar que el precepte fos inconstitucional al declarar el següent:

"[...] ha de considerarse adoptada en el ámbito de las competencias autonómicas, tal como la referencia al "personal al servicio de la Comunidad de Madrid", pone de manifiesto, estando el órgano legislativo autonómico capacitado para tomar en consideración, en el ámbito de sus competencias, la existencia en la sociedad actual de la convivencia *more uxorio*. Como recuerda la STC 31/2010, de 28 de junio, FJ82, con cita de otras, « el art. 149.1.18 CE reserva al Estado las bases del régimen estatutario de los funcionarios públicos, incluyéndose en ellas en principio, la normación relativa a la adquisición y pérdida de la condición de funcionario, a las condiciones de promoción de la carrera administrativa y a las situaciones que en ésta puedan darse, a los derechos y deberes y responsabilidades de los funcionarios y a su régimen disciplinario, así como a la creación e integración, en su caso, de cuerpos y escalas funcionariales y al modo de provisión de puestos de trabajo al servicio de las Administraciones Públicas (STC 37/2002, de 14 de febrero, FJ 5 y las allí citadas)». Por su parte a las Comunidades Autónomas les corresponde la competencia de desarrollo legislativo y de ejecución, de acuerdo con aquella legislación básica, en relación con el estatuto de la función pública autonómica y local (STC 37/2002, FJ 8).

Siendo esta la delimitación competencial en la materia, resulta que puede entenderse con naturalidad que la previsión legal se vincula, [...] con las decisiones respecto al personal al servicio de la Administración de la Comunidad Autónoma de Madrid que pueden ser legítimamente adoptadas por la Comunidad Autónoma, en el marco de la legislación básica y en ejercicio de sus competencias en relación con el régimen estatutario de sus funcionarios públicos (art. 27.2 del Estatuto de Autonomía de la Comunidad de Madrid) y de ejecución de la legislación laboral (art. 28.1.12). Por tanto, la mera previsión de la extensión de la aplicación de la normativa autonómica en materia de personal al servicio de la

Comunidad Autónoma a los integrantes de la unión de hecho, en el caso de que dicha normativa reconozca determinados beneficios a personas unidas por vínculo matrimonial, que es la finalidad perseguida por el precepto, no puede entenderse vulneradora de las competencias estatales, [...].”

Aquesta doctrina es reitera en posterior sentència núm. 110/2016, de 9 de juny, al declarar la constitucionalitat de l'article 15 de la Llei 5/2012, de 15 d'octubre, d'unions de fet formalitzades de la Comunitat Valenciana, el text de la qual és el següent:

“Quienes integren las uniones de hecho formalizadas tendrán la misma consideración que los cónyuges a los siguientes efectos:

1. La regulación de la función pública que es competencia de la Generalitat, en cuanto a licencias, permisos, situaciones administrativas, provisión de puestos de trabajo y ayuda familiar.”

En síntesi, d'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional la normativa autonòmica podrà estendre el permís de 15 dies per matrimoni a les unions de fet inscrites en un registre de parelles de fet quan aquesta hagi previst l'extensió per al personal al servei de la Comunitat Autònoma respectiva.

Pel que fa a les Illes Balears, la normativa autonòmica sobre parelles de fet s'estableix en la Llei 18/2001, de 19 de desembre, de parelles estables (BOIB núm. 156, de 29 de desembre), on es preveu que els membres d'una parella estable al servei de l'Administració autonòmica podran gaudir del permís per matrimoni a l'establir:

«Els membres d'una parella estable que estiguin sotmesos al règim estatutari dels funcionaris de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o al règim del personal laboral al servei d'aquesta, s'entendran equiparats, per que fa a drets i obligacions, als cònjuges, en el marc de l'esfera competencial autonòmica.»

Per tot això, podem concloure que no existeix cap obstacle legal per estendre el permís de matrimoni de 15 dies a les unions de fet inscrites en el registre de parelles estables, tal com preveu l'article 19.4 del Projecte.

Per altra banda, cal esmentar que diverses regulacions autonòmiques han estès el permís de matrimoni a les unions de fet, entre les quals podem citar el Decret Foral 11/2009, de 9 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de vacances, llicències i permisos del personal funcionari de les administracions públiques de Navarra (Butlletí núm. 24-25 de febrer de 2009), on es regula a l'article 9 la llicència retribuïda per matrimoni o parella estable en els termes següents:

“1. Por razón de matrimonio o de pareja estable, el personal funcionario tendrá derecho a una licencia retribuida de quince días naturales que será disfrutada a partir del matrimonio o de la acreditación de la existencia de pareja estable.”

En la mateixa línia cal assenyalar el permís per matrimoni o parella de fet, que s'ha d'acreditar a través de la inscripció en el corresponent registre de parelles de fet autònic, segons disposa l'article 13.1 lletra *n* del Decret 149/2013, de 6 d'agost, pel qual es regulen la jornada i horaris de treball, els permisos i les vacances del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma d'Extremadura (DOE núm. 155, de 12 d'agost de 2013), i que reitera posteriorment l'article 53.1 lletra *k* de la Llei 13/2015, de 8 d'abril, de funció pública d'Extremadura (BOE de 6 de maig de 2015).

En el cas del Principat d'Astúries, es regula el permís per matrimoni o parella de fet a l'article 14.3 del Decret 72/2013, d'11 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament de jornada, horari, vacances i permisos dels funcionaris de l'Administració d'Astúries, els seus òrgans i ens públics.

Doncs bé, cal assenyalar que totes les normes esmentades foren dictaminades pels respectius consells consultius, sense que aquests hagin posat cap obstacle a estendre el permís per matrimoni a les parelles de fet, com ho demostren els següents dictàmens:

- Del Decret Foral 11/2009, el dictamen del Consell de Navarra 3/2009, de 19 de gener.
- Del Decret 149/2013, el dictamen del Consell Consultiu d'Extremadura núm. 332/2013, de 18 de juliol.
- Del Decret 72/2013, el dictamen del Consell Consultiu d'Astúries núm. 161/2013, de 25 de juliol.
- De la Llei 13/2015, el dictamen del Consell Consultiu d'Extremadura núm. 90/2015, de 19 de febrer.

Per acabar cal esmentar la sentència del Tribunal Suprem de 10 de maig de 2012. En aquesta resolució judicial l'Alt tribunal confirma la denegació administrativa de la sol·licitud de llicència de quinze dies a una magistrada després d'haver-se inscrit en el registre de parelles de fet de Cantàbria, precisament perquè ni la Llei orgànica del poder judicial ni el Reglament de carrera judicial preveu aquest permís per les unions de fet. No obstant això, i a mode d'*obiter dicta* reconeix que les regulacions autonòmiques sí que poden preveure el permís, al assenyalar el següent:

"Octavo.- También subraya la parte actora que, al otro miembro de la pareja de la Magistrada recurrente se le ha concedido la licencia de quince días como funcionario de Justicia al servicio de la Comunidad Autónoma de Cantabria, de conformidad con lo dispuesto en la Ley 1/2005, de 16 de mayo, de Pareja de Hecho de dicha Comunidad y este reconocimiento se contempla en otras leyes autonómicas como la Ley 11/2001, de 19 de diciembre de la Comunidad de Madrid, Ley 5/2002, de 16 de diciembre, de pareja de hecho

de Andalucía, la 2/2003, de 7 de mayo del País Vasco y la 5/2003, de 20 de marzo de Extremadura, pero no en el ámbito estatal que carece de ley al respecto.

En todo caso, el reconocimiento de esos derechos por parte de los legisladores autonómicos en el ejercicio legítimo de sus competencias y en sus respectivos ámbitos territoriales no constituye argumento suficiente para anular, por contrario a derecho, el Acuerdo recurrido que se basa en la falta de previsión específica al respecto en la LOPJ y el Reglamento de la Carrera Judicial [...].”

B. DE LA EQUIPARACIÓ DE LA FIGURA DEL CÒNJUGE AMB LA DE MEMBRE DE LA PARELLA DE FET EN MATÈRIA DE PERMISOS I LLICÈNCIES.- En matèria de permisos i llicències, els mateixos drets i beneficis que preveu el Projecte pel cònjuge els estén a la parella de fet.

En aquest sentit, la lletra c de l'article 2 del Projecte conté una clàusula general d'equiparació a l'establir que «s'entén assimilat al familiar de primer grau al cònjuge o parella de fet». Si bé en altres ocasions l'equiparació la realitza per a supòsits concrets, com així ocorre en el permís per a la realització d'exàmens prenatals i tècniques de preparació al part de les funcionaries embarassades (art. 7) o per a la flexibilitat horària addicional per motius de conciliació de la vida personal, familiar o laboral.

L'equiparació constitueix una qüestió tancada per l'Administració general de l'Estat en escrit de la Direcció General de Funció Pública de data 21 de setembre de 2009, on expressa:

“[...] la vocación del EBEP de facilitar la conciliación de la vida familiar y laboral, así como el respeto que en todo momento guarda su articulado a los principios de igualdad contenidos en la Constitución española unido a lo dispuesto en el artículo 3 del Código Civil que señala que las normas *deben interpretarse conforme a la realidad social del tiempo en que han de ser aplicadas* determinan la necesidad de realizar una interpretación extensiva de los preceptos relativos a los permisos a que tienen derecho los funcionarios públicos.

Estos permisos son, concretamente, los artículos 48 y 49 que contienen respectivamente los permisos de los funcionarios públicos y los permisos que, por motivos de conciliación de vida familiar y laboral, pueden solicitar el conjunto de los empleados públicos, tanto funcionarios como laborales.

Un examen del articulado muestra que, en ningún caso se hace distinción entre cónyuges y parejas de hecho. Así se habla de progenitores en los permisos derivados del nacimiento, adopción o acogimiento o de familiares en los casos de enfermedad o cuidados, sin que, en ningún caso, se haga alusión a la forma que reviste la unión entre las personas.

Por tanto, y ante la falta de previsión expresa, la normativa en materia de permisos contenida en el EBEP debe ser interpretada con carácter extensivo, de acuerdo con la realidad social del tiempo en que han de ser aplicada y considerar que dicha normativa es extensiva a las parejas de hecho, consideración que, por otra parte ya se realizó en la Instrucción del Subsecretario del MAP sobre calendario laboral para 2008.”

Aquest criteri es reitera per la Direcció General de Funció Pública en contestació de 10 de desembre de 2013 a l'advertir que alguns permisos establerts pels funcionaris públics, per tal d'afavorir la conciliació de la vida familiar i laboral i aplicar les normes conforme a la realitat social del temps que s'han d'aplicar (art. 3 del Codi civil), han estès els permisos (excepte el permís per matrimoni de 15 dies) a les parelles de fet.

Per altra banda, hem de recordar que la disposició addicional primera de la Llei 18/2001, atorga als membres de la parella de fet que sigui personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears els mateixos drets que els cònjuges.

C. LA REGULACIÓ SOBRE FLEXIBILITAT HORÀRIA. - Aquesta regulació té una finalitat lligada a condicions concretes reconegudes al personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma, en el marc de les competències que l'Estatut d'Autonomia li atribueix a l'article 31.3 per a l'organització del seu propi personal funcionari, i en conseqüència no afecta a l'estructura bàsica y general de la funció pública.

D. MILLORA DEL PERMÍS PER CURA DE FILLS MENORS. - Quant a l'article 26 del Projecte relatiu al permís per cura de fills menors afectats per malaltia greu, la Direcció General de l'Administració General de l'Estat, va dir en relació amb aquest permís que:

"[...] respecto al porcentaje que puede alcanzar la reducción de la jornada [...] tiene carácter básico y, por tanto, ha de ser objeto de desarrollo. Lo único que ha establecido la norma básica es un mínimo, es decir, la reducción ha de ser, al menos, la mitad de la jornada, y tendrá que ser el legislador de desarrollo el que establezca, en su caso, un límite superior.

No obstante, y mientras no se produce ese desarrollo, se entiende que cada Administración, de manera potestativa, atendiendo a las circunstancias que concurren en cada caso, así como ponderando los distintos intereses en juego, excepcionalmente, podría elevar la mencionada reducción por encima de la mitad de jornada que ya contempla la ley, pero, con objeto de que no se desvirtúe el permiso, la reducción que se acuerde deberá permitir entender, al menos, de una forma mínima y efectiva, la prestación del servicio que venga desarrollando el funcionario."

Per l'exposat, cal entendre conforme a dret la previsió continguda a l'apartat 2 de l'article 26 sobre el permís per cura de fills menors afectats de malaltia greu quan diu:

«2. La reducció de la meitat de jornada que s'estableix amb caràcter general, pot arribar al 75%, en funció del grau de necessitat de la cura de la persona menor, quan es tracti d'un ingrés hospitalari efectiu ocasionat pel càncer o una altra malaltia greu, així com quan s'estigui en la fase crítica del tractament, que haurà d'acreditar-se mitjançant l'informe facultatiu.»

E. ACLARIR LA REDACCIÓ DEL PERMÍS PER LACTÀNCIA. - S'ha de modificar la redacció de l'article 10.2 del Projecte on diu:

- «2. El permís per lactància és pot gaudir de la manera següent:
- a) Una hora d'absència o de reducció que es pot gaudir de la manera següent:
- Una hora d'absència durant la jornada , o
 - dues fraccions de mitja hora d'absència durant la jornada, o
 - una hora de reducció al principi o al final de la jornada, o
 - dues fraccions de mitja hora de reducció al principi o al final de la jornada.»

La redacció del precepte no concreta qual és el marc temporal en el què s'ha de gaudir l'hora d'absència (diari, setmanal, etc.). Tenint en compte que aquesta hora d'absència s'ha d'enquadrar dins la jornada diària, la redacció ha de ser la següent:

- «2. El permís per lactància és pot gaudir de la manera següent:
- a) Una hora diària d'absència o de reducció que es pot gaudir de la manera següent:
- Una hora d'absència durant la jornada , o
 - dues fraccions de mitja hora d'absència durant la jornada, o
 - una hora de reducció al principi o al final de la jornada, o
 - dues fraccions de mitja hora de reducció al principi o al final de la jornada.»

F. DISTINCIÓ ENTRE PERMISOS I LLICÈNCIES. - Considerem encertat regular en un títol (IV) separat les llicències dels permisos. És cert que el TREBEP només regula expressament els permisos però l'article 14 *m* del TREBEP diu que els empleats públics tenen dret a les vacances, descansos, permisos i llicències. Per tant, és possible regular també llicències (entenent que són una cosa diferent als permisos) com fa la Llei 3/2007, en regular les llicències per estudis i per assumptes particular (però que l'art. 33 del Projecte anomena per interès propi) de l'article 118.4.

Quant a les diferències entre permisos i llicències i a la possibilitat de mantenir la vigència de determinades llicències regulades en la normativa autonòmica:

Els articles 48 i 49 del TREBEP parlen de permisos quan realment en els seus diferents supòsits de fet preveuen permisos, llicències i reduccions de jornada. Quant als dos primers conceptes no està clar on se situa la línia que els separa.

Respecte a la distinció entre permisos i llicències, la doctrina (LORENZO MEMBIELA, J. B.: *Permisos i licencias de los funcionarios públicos*, Aranzadi, 2007, pàg. 71) assenyala el següent:

"la diferencia entre los permisos y las licencias estriba en que la licencia supone la interrupción del trabajo en una cierta duración o responde a razones especiales; el permiso,

en cambio, no reúne estos requisitos y se caracteriza por su escasa cantidad en la interrupción de la relación de servicios”.

Això no obstant, com també diu MEMBIELA, és clar que avui en dia les distàncies entre ambdós conceptes s'han retallat, es confonen els conceptes i es dóna una preeminència del permís sobre la llicència. Per exemple, aquesta transformació nominal, és patent en el permís de maternitat (que la nostra Llei 3/2007 qualifica de llicència a l'article 118 i la tradicional llicència de matrimoni que el TREBEP considera un permís, etc.)

Altres autors, com E. JUAN BARRACHINA, han diferenciat les llicències dels permisos no només sobre la base de la duració sinó també per l'òrgan que els ha de concedir.

Per tant, pel que fa a les llicències, hem d'entendre que les previstes als apartats 2 i 3 de l'article 118 de la Llei 3/2007 i que a més siguin coincidents amb les ja previstes com a permisos als articles 48 i 49 del TREBEP s'entenen regulades ara per aquests dos preceptes.

Quant a les llicències contemplades a l'article 118.4 de la Llei 3/2007 (realització d'estudis sobre matèries directament relacionades amb les funcions que s'exerceixen i l'interès propi), no previstes al TREBEP com a permisos, podem entendre que la seva major durada (que es pot estendre fins a mesos), els seus efectes (no percebre retribucions) i l'òrgan competent per atorgar-les (el secretari general corresponent) que es tracta de supòsits de llicències i no de permisos (que solen regular per dies o setmanes i solen tenir caràcter retributiu). En aquest sentit podríem interpretar que l'article 118.4 de la Llei 3/2007 no és contrari al TREBEP i es podrien continuar atorgant les llicències que s'hi regulen.

Per tant, consideram que les llicències per assumptes propis i per estudis regulades a l'article 33 i 34 del Projecte s'ajusten a la normativa vigent perquè no constitueixen vulneració de la normativa bàsica estatal continguda al TREBEP.

G. LA COTITZACIÓ EN EL RÈGIM DE PROTECCIÓ SOCIAL EN ELS SUPÒSITS DE REDUCCIÓ DE JORNADA.- L'article 14.2 de l'Acord de Consell de Govern de 14 de juliol de 2017 disposa al parlar-ne dels criteris generals de gaudi en el supòsit de reducció de jornada que «la jornada reduïda es computarà com a jornada completa a l'efecte de reconeixement d'antiguitat i de cotitzacions en el règim de protecció social».

No obstant això, cal advertir que aquest precepte presenta contradiccions amb l'article 237.3 del Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, el qual estableix:

«3. Las cotizaciones realizadas durante los dos primeros años del período de reducción de jornada por cuidado de menor previsto en el primer párrafo del artículo 37.6 del texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores, se computarán incrementadas hasta el 100 por cien de la cuantía que hubiera correspondido si se hubiera mantenido sin dicha reducción la jornada de trabajo, a efectos de las prestaciones señaladas en el apartado 1 [jubilación, incapacidad permanente, muerte y supervivencia, maternidad y paternidad]. Dicho incremento vendrá exclusivamente referido al primer año en los demás supuestos de reducción de jornada contemplados en el primer años y segundo párrafo del mencionado artículo.

Això significa que durant els dos primers anys de reducció de jornada per cura de filles i fills menors de 12 anys i durant el primer any de reducció per cura d'altres familiars, les cotitzacions s'han de computar incrementades fins el 100% de la quantia que hagués correspon si s'hagués mantingut la jornada de treball sense la reducció esmentada, a efectes del càlcul de les prestacions de Seguretat Social per incapacitat permanent, mort i supervivència, maternitat, paternitat i jubilació.

Per aquest motiu el paràgraf segon de l'article 16 del Projecte de decret ha quedat redactat en els termes següents:

«La jornada reduïda es computarà com a jornada completa a l'efecte de reconeixement d'antiguitat, sense perjudici del règim aplicable a efectes de cotització en matèria de protecció social.»

2.3. Inclusió del Projecte de decret dins el Pla Anual Normatiu

Amb la finalitat de millorar la planificació normativa, la Llei 39/2015, preveu a l'article 132 que, totes les administracions públiques han de fer públic un pla normatiu anual en el qual es recullen totes les propostes amb rang de llei o de reglament que s'hagin d'elevat per ser aprovades l'any següent. Aquest pla, una vegada aprovat s'ha de publicar en el portal de transparència de l'Administració pública corresponent.

Doncs bé, en el Pla Anual Normatiu del Govern de les Illes Balears per a l'any 2017, que conté la previsió de les iniciatives, legals o reglamentàries, que s'han d'elevat per a la seva aprovació l'any 2017, s'insereix com annex de l'Acord del Consell de Govern de data 23 de desembre de 2016, la relativa a un «Decret regulador dels permisos, llicències i vacances del personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (serveis generals)», amb la finalitat de refondre la normativa dispersa, unificar criteris d'interpretació i millorar la conciliació familiar.

3. Estudi econòmic, de càrregues i d'impacte de gènere i sobre la familiar

En aplicació dels principis d'eficàcia i proporcionalitat, aquest apartat inclou l'estudi econòmic, de càrregues i d'impacte de gènere.

3.1. Impacte econòmic i pressupostari

El projecte no suposa cap impacte econòmic en el pressupost de l'Administració de la Comunitat Autònoma.

En aquest sentit, cal recordar tal com diu l'Acord del Consell de Govern de 14 de juliol de 2017, que el mateix va començar a vigir des de l'endemà de la seva publicació en el BOIB (16 de juliol de 2017) i ha de continuar vigent fins l'aprovació d'una disposició reglamentària que reguli el règim de vacances, permisos i llicències del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Per això, hem de concloure que l'aprovació d'aquest Decret no ha de suposar cap impacte econòmic perquè les millores sobre permisos, llicències i vacances que puguin suposar un increment de la despesa ja s'estan aplicant des de l'entrada en vigor de l'Acord de 14 de juliol de 2017 en data 16 de juliol de 2017.

3.2. Estudi de les càrregues administratives en relació amb l'Administració i les persones interessades

L'article 42 de la Llei 4/2001 estableix que la memòria d'anàlisi d'impacte normatiu ha de fer referència a criteris de simplificació i de reducció de càrregues administratives.

Mitjançant l'Acord del Consell de Govern de 16 de març de 2012 es va aprovar la metodologia i el contingut per a l'elaboració de l'estudi de càrregues administratives del Govern.

El Projecte reproduïx el contingut de l'Acord de 14 de juliol de 2017, motiu pel qual la seva aprovació no implica la introducció de noves càrregues administratives.

3.3. Impacte de gènere sobre la infància i l'adolescència

L'article 22 *quinqués* de la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, que modifica parcialment el Codi civil i la Llei d'enjudiciament civil introduït per la Llei 26/2015, de 28 de juliol, que modifica el sistema de protecció a la infància i a l'adolescència, estableix que les memòries de l'anàlisi d'impacte normatiu que han d'acompanyar als avantprojectes de llei i als projectes de reglaments han d'incloure l'impacte de la normativa en la infància i en l'adolescència.

Una vegada analitzat el Projecte pel qual es regulen les condicions de treball, vacances, permisos i llicències i altre mesures de conciliació del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma, s'observa que el mateix regula les següents qüestions amb incidència en aspectes relatius a la infància i l'adolescència:

- El permís per lactància de fills menors de 12 mesos (art. 10)
- El permís per naixement de fills prematurs o per hospitalització a continuació del part (art. 11).
- El permís de reducció de jornada per guarda legal d'un fill menor de 14 anys (art. 12).
- El permís pel temps indispensable per complir un deure inexcusable de caràcter públic o personal i per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral (art. 17), preveu una sèrie de supòsits que afecten a la infància i l'adolescència com: a) acompanyar fills que estiguin a càrrec seu per motius de consultes, tractament i exploracions de tipus mèdic, i consultes de suport en centres de l'àmbit sociosanitari; b) per assistir a reunions de coordinació ordinària amb finalitats psicopedagògiques en el centre d'educació especial o d'atenció precoç on rebi tractament el fill o la filla amb discapacitat, o bé per acompanyar-lo si ha de rebre suport addicional en l'àmbit sanitari, pel temps indispensable per dur a terme aquestes actuacions; c) sortir a cercar el fill o filla [...] en rebre un avís del centre docent per motiu de malaltia o un altre motiu justificat, i f) assistència a reunions de centres docents relatives a tutories o altres qüestions relacionades amb els fills menor d'edat.
- El permís per part (art. 22).
- El permís per adopció o acolliment preadoptiu o permanent simple (art. 22).
- El permís per paternitat, naixement, acolliment o adopció de fills (art. 23).
- El permís per cura de fills menors afectats de malaltia greu (art. 26).
- Criteris de prelació pel gaudiment de vacances (art. 30), en els quals es dona preferència tenir fills menors de catorze anys, sempre que es pretengui gaudir les vacances amb el període de vacances escolars i al personal amb fills majors de catorze anys, escolaritzats, sempre que també es pretengui la coincidència amb el període de vacances escolars d'escolarització obligatòria.

- Flexibilitat horària addicional per motius de conciliació de la vida personal familiar i laboral (art. 35), entre les quals, trobam: a) la cura de fills menors de 14 anys i b) la cura de fills amb discapacitat física, psíquica o sensorial.
- Flexibilitat de jornada en còmput anual pels períodes de vacances estivals escolars (art. 36).

UNICEF, a finals de l'any 2015, va aprovar una guia metodològica (<https://www.unicef.es/sites/www.unicef.es/files/guia-web.pdf>) per a l'elaboració dels informes previs d'impacte en la infància i l'adolescència de les disposicions normatives per tal de facilitar la inclusió d'aquest impacte en l'elaboració normativa.

En la introducció d'aquesta guia s'afirma que l'avaluació a priori dels possibles efectes de les polítiques normatives, a més de garantir que els nens i les nenes siguin tinguents en compte en el seu procés d'elaboració i disseny, prevenen efectes negatius indesitjats o potenciïn els positius contribuint a la garantia dels principis bàsics de la Convenció sobre els drets dels nens de les Nacions Unides. A l'hora aquesta guia estableix un model d'informe que es recull a continuació:

INFORME PREVI SOBRE L'IMPACTE EN LA INFÀNCIA I L'ADOLESCÈNCIA DE LES DISPOSICIONS NORMATIVES

1. Identificació de la norma

Denominació: Decret pel qual es regulen les condicions de treball, vacances, permisos i llicències i altres mesures de conciliació del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

Origen de la seva elaboració: Les successives normes dictades en matèria de permisos, llicències i vacances en els darrers tretze anys han ocasionat que la regulació continguda en els Decrets 47/1995 i 135/2005 hagi quedat obsoleta i desfasada, motiu pel qual resulta necessari realitzar una actualització del règim de permisos, vacances i llicències, amb la finalitat de redactar un text complet i sistemàtic.

2. Identificació dels drets, les necessitats i els grups concrets de la infància i l'adolescència sobre els quals la norma pot impactar.

2.1. Drets concrets de la infància i l'adolescència sobre els quals la norma pot tenir incidència.

La Convenció sobre els drets dels nens fou ratificada per l'Estat espanyol en 1990. Entre els drets reconeguts per aquesta Convenció sobre els quals el Projecte pot tenir incidència podem trobar els següents:

a) Principi d'interès superior del nen o nena (art.3 de la Convenció).- En totes les mesures concernents als nens que prenguin les institucions públiques o privades de benestar social, els tribunals, les autoritats administratives o els òrgans legislatius, hi ha una consideració primordial a què s'ha d'atendre l'interès superior del nen o la nena.

El interès superior del nen o nena és un concepte triple: a) és un dret subjectiu a què l'interès superior sigui una qüestió primordial; b) un principi jurídic interpretatiu i c) una norma de procediment en la presa de decisions que afectin al nen o nena.

b) Drets i deures dels pares i evolució de les facultats del nen (art. 5 de la Convenció).- L'Estat ha de respectar les responsabilitats, els drets i els deures dels pares i la família del nen o la nena d'impartir, en consonància amb l'evolució de les seves facultats, direcció i orientació apropiades per a que el nen o la nena exerceixi els drets reconeguts en la Convenció.

Els drets i deures parentals són necessaris per assumir les responsabilitats, incumbeix a aquests o als seus representants legals la responsabilitat primordial de la criança i el desenvolupament del nen o la nena, atenent principalment l'interès superior d'aquest.

c) Obligacions comuns dels pares i assistència de l'Estat (art. 18 de la Convenció).- Correspon a ambdós progenitors la responsabilitat primordial d'assegurar l'interès superior del nen o la nena en la criança i el desenvolupament del nen o la nena, circumscrita als drets enunciats en la Convenció. Els pares i mares han d'ocupar-se de la cura quotidiana dels seus fills o filles i tenen responsabilitats financeres i drets legals en relació amb els nens o les nenes.

Per exercir aquestes funcions l'Estat ha de prestar assistència apropiada als progenitors o representants legals i ha de vetlar per la creació d'institucions, instal·lacions i serveis per la cura dels nens i les nenes, especialment quan els pares treballen.

d) Drets dels nens i les nenes amb discapacitat (art. 23 de la Convenció).- El nen i la nena amb discapacitat té dret a rebre cura especial. L'Estat ha d'alentir i assegurar, amb subjecció als recursos disponibles, la prestació al nen i la nena que reuneixi les condicions requerides i als responsables de la seva cura de l'assistència que sigui necessària i adequada a l'estat del nen o la nena i a les circumstàncies dels seus progenitors o d'altres persones que cuiden del nen o la nena.

2.2. Necessitats bàsiques de la infància i l'adolescència sobre les quals la norma pot tenir incidència:

- Alimentació adequada: lactància materna.
- Atenció sanitària: assistència especialitzada en el part i en les primeres setmanes.

2.3. Especial impacte de la norma en grups concrets i circumstàncies de nens, nenes i adolescents (assenyalar amb X):

- () - Menors d'edat homes i dones.
- (X) - Nens i nenes de 0 a 3 anys.
- (X) - Nens i nenes de 3 a 6 anys.
- (X) - Nens i nenes de 6 a 12 anys.
- (X) - Nens i nenes amb malalties cròniques greus.
- (X) - Nens i nenes amb discapacitat.

3. Anàlisi de l'impacte de la infància i l'adolescència

3.1. Especificar, de forma resumida, els aspectes concrets que s'han d'identificar en la norma com a productors d'algun tipus d'impacte en els drets i necessitats de la infància i l'adolescència:

La incidència del projecte no tindrà un impacte directe sinó indirecte atès que allò que es regula pròpiament consisteix en què l'Administració de la Comunitat Autònoma possibiliti – mitjançant els permisos i les reduccions de jornada – que els progenitors disposin dels temps necessaris per poder ocupar-se de la cura quotidiana dels seus fills i filles, posant especial èmfasi en determinats moments com n'és el del part i els mesos posteriors (permís per part, permís de paternitat per naixement, permís per lactància de fills menors de 12 mesos, permís per naixement de fills prematurs o per hospitalització a continuació del part) de l'adopció i els mesos posteriors (permís per adopció o acolliment preadoptiu o permanent simple, permís per paternitat per acolliment o adopció dels fills o filles), i en els casos en què el fill o filla estigui afectat per una malaltia greu.

No obstant això, el Projecte preveu una sèrie de circumstàncies en les quals es facilita als progenitors la possibilitat de passar més temps (mitjançant permisos i reducció i flexibilitat horària) amb els seus fills o filles, i per tant de facilitar la seva criança. N'és el cas del permís de reducció de jornada fins a una màxim de la meitat de jornada (amb reducció proporcional de retribucions) quan el funcionari o la funcionària té la guarda legal d'un fill o una filla menor de 14 anys (art. 12 del Projecte) o tenir el dret a una hora de flexibilitat addicional (art. 35 del Projecte); la possibilitat de tenir preferència en el gaudi de les vacances quan la persona sol·licitant té fills menors i majors de 14 anys sempre que es pretengui fer-les

coincidir amb el període de vacances escolars (art. 30 del Projecte) i flexibilitat horària durant el període de vacances escolars estivals de cada any quan el funcionari o la funcionaria tingui fills o filles menors de 15 anys (art. 36 del Projecte).

També recull supòsits que faciliten als progenitors els seus deures de criança, com és el d'acompanyar als seus fills i filles per motius de consultes, tractaments i exploracions de tipus mèdic, assistència a reunions a centres docents relatives a tutories o altres qüestions relacionades amb els fills menors d'edat (art. 17 del Projecte).

Per acabar, cal esmentar les mesures previstes en casos de fills o filles amb discapacitat, al preveure la possibilitat de que el funcionari o la funcionaria pugui sortir a cercar el fill o la filla amb discapacitat, en rebre un avís del centre docent per motiu de malaltia o un altre justificat (art. 17 del Projecte), flexibilitat horària per cura de fills o filles amb discapacitat (art. 35 del Projecte) i reducció de jornada d'un màxim de la meitat de la jornada (amb reducció proporcional de retribucions) quan té la guarda legal d'un fill o una filla amb discapacitat que no exerceix cap activitat retribuïda (art. 12 del Projecte).

3.2. Resum de dades objectives, observacions i valoració subjectiva dels aspectes concrets analitzats que reflecteixin la situació de partida i els canvis que sobre les mateixos pot produir l'aprovació de la norma:

a) Descripció de la situació de partida: El tret més important de l'Acord de 14 de juliol de 2017 consisteix en plasmar en un text complet i sistemàtic el règim de vacances, permisos i llicències, el qual es trobava recollit de forma dispersa en textos.

Doncs bé, pel que fa al règim de vacances, permisos i llicències amb incidència en matèria d'infància i adolescència existent abans de l'Acord del Consell de Govern de 14 de juliol de 2017, aquest es regulava en els textos següents:

i) El permís per lactància de fills menors de 12 anys en l'art. 48 *f* del TREBEP i en el punt 3.1. *a* de l'Acord del Consell de Govern d'1 d'octubre de 2005.

ii) El permís per naixement de fills prematurs o per hospitalització a continuació del part en l'art. 48 *g* del TREBEP i en els punts 2.1 *b* i 3.1 *b* de l'Acord del Consell de Govern d'1 d'octubre de 2005.

iii) La reducció de jornada per guarda legal d'un fill menor de 12 mesos en l'article 48 *h* del TREBEP.

iv) El permís per part en l'art. 49 *a* del TREBEP i el punt 3.2.1 de l'Acord del Consell de Govern d'1 d'octubre de 2005.

v) El permís per adopció o acolliment preadoptiu o permanent simple en l'art. 49 *b* del TREBEP i el punt 3.2.2 de l'Acord del Consell de Govern d'1 d'octubre de 2005.

vi) El permís per paternitat, naixement, acolliment o adopció de fills en l'art. 49 *c* del TREBEP.

vii) El permís per cura de fills menors afectats de malaltia greu en l'art. 49 *e* del TREBEP.

viii) Criteris de prelación pel gaudiment de les vacances en l'art. 8.3 del Decret 135/2005.

ix) Flexibilitat horària addicional per cura de fills menors de 12 anys en el punt 2.2 de l'Acord del Consell de Govern d'1 d'octubre de 2005.

x) Flexibilitat de jornada en còmput anual pels períodes de vacances estivals escolars no es preveia en cap text.

Cal concloure que el Projecte de decret que recull les millores de l'Acord de 14 de juliol de 2017 presenta les millores següents:

En l'art. 12 *a* del Projecte de decret, el permís per reducció de jornada per guarda legal d'un fill menor de 12 anys s'amplia fins a 14.

També s'aprecia una millora en el supòsit de la flexibilitat horària addicional per cura de fills menors de 12 anys que passen a 14 regulada en l'article 35.1 *a* del Projecte, i alhora de fixar els criteris de prelación per gaudir-ne de les vacances (el límit dels fills menors passa de 12 a 14 anys).

Per altra part, l'article 17.3 del Projecte incorpora una relació dels supòsits que donen dret a gaudir del permís per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral, dins els quals, trobem (1) per acompanyar als fills que estiguin a càrrec seu per motius de consultes, tractament i exploracions de tipus mèdic, i consultes de suport en centres de l'àmbit sociosanitari, (2) per sortir a cercar el fill o filla en rebre el avís del centre docent i (3) per assistir a reunions de centres relatives a tutories o altres qüestions relacionades amb els fills menors d'edat.

Per acabar, l'article 26 del Projecte recull millores en relació al permís per cura de fills menors afectats de malaltia greu, al permetre que la reducció de jornada

(retribuida) que s'estableix amb caràcter general podrà arribar fins al 75% en determinats supòsits.

b) Previsió de resultats que produirà l'aprovació de la norma.- En relació amb aquesta qüestió hem de fer dos puntualitzacions: Primera, el Projecte substitueix a l'Acord del Consell de Govern de 14 de juliol de 2017, el qual ja va ser directament aplicable als funcionaris de la Comunitat Autònoma des del dia 16 de juliol de 2017.

Segona, com s'ha dit tant l'Acord de 14 de juliol de 2017 com aquest Projecte (que és una reproducció de l'Acord) presenten escasses innovacions normatives respecte de la situació jurídica anterior.

4. Valoració de l'impacte de la infància i de l'adolescència

Negatiu: Quan de l'aprovació de la norma no es derivi l'eliminació o disminució de les deficiències detectades o empitjori la situació de partida, sigui el que sigui aquesta.

Nul: Quan de l'aprovació de la norma no es derivi modificació alguna de la situació de partida.

Positiu: Quan de l'aprovació de la norma es derivi l'eliminació o disminució de les deficiències detectades o millori en tot cas la situació de partida, sigui el que sigui aquesta.

Conforme a tot l'exposat podem valorar l'impacte com a lleugerament positiu.

5. Mesures que contribueixen a aconseguir un impacte positiu.

5.1. Identificar els canvis o esmenes que s'han anat introduint en el projecte amb el propòsit de corregir o remeiar les situacions que s'ha detectat que dificulten l'efectiu exercici dels drets de la infància o a reforçar aquest exercici quan la situació és satisfactòria.

No se n'observen

5.2. Recomanacions sobre l'aplicació de la norma i sobre l'adopció de mesures complementàries i/o compensatòries que poguessin evitar l'impacte negatiu o que puguin garantir i enfortir l'impacte positiu en la infància i l'adolescència.

No cal fer recomanacions atès que no es preveu en cap cas un impacte negatiu

3.4. Incidència del Projecte de decret sobre la família

La disposició addicional desena de la Llei estatal 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses (disposició afegida per la disposició final 5.3 de

la Llei 26/2015, de 28 de juliol, i que ja està en vigor), exigeix que les memòries de l'anàlisi d'impacte normatiu que han d'acompanyar els avantprojectes de llei i els projectes de reglament incloguin l'impacte de la normativa en la família.

L'article 39 de la Constitució disposa que els poders públics han d'assegurar la protecció social, econòmica i jurídica de la família.

En relació a la família i més en concret el dret de família, entès com al conjunt de normes jurídiques que integren el dret civil i regulen la família al llibre I del Codi civil, podem assenyalar que comprèn tres aspectes:

a) El matrimoni, sempre tenint en compte que les normes han de garantir que la protecció al matrimoni es fa extensiva a les unions consensuals i no formals.

b) La filiació.

c) La tutela, la qual comprèn el conjunt de normes jurídiques referents a la guarda i protecció de menors o incapacitats no subjectes a patria potestat.

INFORME PREVI SOBRE L'IMPACTE EN LA FAMÍLIA DE LES DISPOSICIONS NORMATIVES

1. Identificació de la norma

Pel que fa als apartats relatius a la (1) denominació i (2) origen de la seva elaboració, amb la finalitat de no resultar redundants ens remetem a allò dit en aquest apartat en l'informe previ sobre l'impacte de la infància i l'adolescència de les disposicions normatives.

2. Identificació dels drets en matèria de família sobre els quals la norma pot impactar.

Constitueixen el fonament dels permisos que hem d'analitzar en aquest apartat, els articles 67, 68, 142 i 143 del Codi civil, preceptes en els quals es tracta dels deures entre els cònjuges i familiars.

Així l'article 67 estableix que «Els cònjuges han de respectar-se i ajudar-se mútuament en interès de la família».

L'article 68 disposa que «Els cònjuges estan obligats a [...] socórrer-se mútuament. A més, han de compartir les responsabilitats domèstiques i de cura i atenció d'ascendents i descendents i altres persones dependents al ser càrrec.»

L'article 142 del Codi civil estableix que s'entén per aliment tot allò que és indispensable pel sustent, habitació, vestit i assistència mèdica, i en l'article 143 diu que estan obligats recíprocament en tota l'extensió del concepte aliment prevista en l'article 142, els cònjuges, els ascendents i descendents, i els germans però en aquest cas només s'han de donar els auxilis necessaris per a la vida.

Conforme al concepte de família que estem emprant, un cop analitzar el Projecte s'observa que el mateix regula les següents qüestions amb incidència en aspectes relatius a la família:

- El permís per malaltia greu d'un familiar (art. 3 del Projecte).
- El permís de reducció de jornada per tenir un familiar a càrrec, fins el segon grau de consanguinitat o afinitat que, per raons d'edat, accident o malaltia no es pugui valer per si mateix i que no desenvolupa cap activitat retribuïda (art. 12 d del Projecte).
- El permís de reducció de jornada per atendre un familiar de primer grau per malaltia molt greu (art. 13 del Projecte).
- Del permís pel temps indispensable per complir un deure relacionat amb la conciliació de la vida familiar i laboral (art. 17 del Projecte), els supòsits que fan referencia a l'acompanyament de familiars majors o discapacitats físics, psíquics o sensorials per diversos motius.
- La flexibilitat horària addicional (art. 35 del Projecte) per cura de cònjuge, parella de fet o familiar fins al segon grau de consanguinitat o afinitat, o d'una persona a càrrec directe amb incapacitat física, psíquica o sensorial.

Tots aquests permisos tenen incidència als articles del Codi civil esmentat, per constituir deures entre els cònjuges i familiars.

Hi ha altres permisos que també tenen incidència en matèria de família com són:

- El permís per a l'obtenció de la declaració d'idoneïtat en els casos d'adopció, acolliment o guarda amb finalitats d'adopció (art. 8 del Projecte).
- El permís per tractaments de fecundació assistida (art. 9 del Projecte).
- El permís per matrimoni (art. 19 del Projecte).
- El permís per dona gestant (art. 20 del Projecte).

3. Anàlisi de l'impacte de la família.

3.1. Especificar, de forma resumida, els aspectes concrets que s'han d'identificar en la norma com a productors d'algun tipus d'impacte en els drets i necessitats de la família:

La incidència del Projecte tindrà un impacte directe perquè regula qüestions relatives als deures entre cònjuges i familiars (i a la parella de fet al assimilar-la a la condició de familiar de primer grau en l'art. 2 del Projecte) com són el deure de socorr mutu entre cònjuges i d'atenció i cura a ascendents i descendents (permís per accident i malaltia greu d'un familiar dins el primer grau a l'art. 3, la reducció per tenir un familiar, fins al segon grau de consanguinitat o afinitat que, per raons d'edat, accident o malaltia no es pugui valer per si mateix i que no desenvolupa cap activitat retribuïda a l'art. 12 d); la reducció de jornada (retribuïda) per atendre un familiar de primer grau per malaltia molt greu (art. 13), el permís per acompanyar persones majors o discapacitats físiques, psíquiques o sensorials fins al segon grau de consanguinitat o afinitat, en rebre un avís del centre de dia, per motiu de malaltia o un altre motiu justificat i el permís per acompanyament de parents discapacitats fins el segon grau de consanguinitat o afinitat per realitzar tràmits puntuals i per raó del seu estat, com ara assistir a reunions de coordinació del seu centre educatiu ordinari o d'integració o d'educació especial, on reben atenció, tractament o per acompanyar-los si han de rebre suport addicional en l'àmbit sanitari o social (article 17), i la flexibilitat horària per la cura de cònjuge, parella de fet o familiar fins al segon grau de consanguinitat o d'afinitat (art. 35).

No obstant, hi ha altres preceptes que tenen repercussió immediata en matèria de família. Comprèn un grup de permisos que tenen per finalitat protegir l'interès de la família. Dins aquest grup trobem el permís per matrimoni (art. 19) que s'estén a les parelles de fet sempre que estiguin inscrites en un registre de parelles de fet; el permís per tractaments de fecundació assistida (art. 9) i dona gestant (art. 20).

3.2. Resum de dades objectives, observacions i valoració subjectiva dels aspectes concrets analitzats que reflecteixin la situació de partida i els canvis que sobre les mateixos pot produir l'aprovació de la norma:

a) Descripció de la situació de partida: El tret més important de l'Acord de 14 de juliol de 2017 consisteix en plasmar en un text complet i sistemàtic el règim de vacances, permisos i llicències, el qual es trobava recollit de forma dispersa en diversos textos.

Doncs bé, pel que fa al règim de vacances, permisos i llicències amb incidència en matèria de família existent abans de l'Acord del Consell de Govern de 14 de juliol de 2017, aquest es regulava en els següents textos:

i) El permís per malaltia greu d'un familiar en l'article 48 *a* del TREBEP, article 10.2 i disposició addicional primera del Decret 47/1995.

ii) El permís de reducció de jornada per tenir un familiar a càrrec, fins el segon grau de consanguinitat o afinitat que, per raons d'edat, accident o malaltia no es pugui valer per si mateix i que no desenvolupa cap activitat retribuïda (art. 12 *d*), en l'article 48 *h* del TREBEP.

iii) El permís de reducció de jornada per atendre un familiar de primer grau per malaltia molt greu en l'article 48 *i* del TREBEP.

iv) El permís per a l'obtenció de la declaració d'idoneïtat en els casos d'adopció, acolliment o guarda amb finalitats d'adopció en l'art. 48 *e* del TREBEP.

v) El permís per matrimoni en l'art. 48 *f* del TREBEP.

vi) El permís per dona gestant en la disposició addicional setzena del TREBEP.

Cal concloure que el Projecte que presenta les millores següents:

L'article 17.3 del Projecte incorpora una relació dels supòsits que donen dret a gaudir del permís per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral, dins el quals, trobem que té incidència en matèria de família, (1) el permís per acompanyar persones majors o discapacitats físiques, psíquiques o sensorials fins al segon grau de consanguinitat o afinitat; (2) en rebre un avís del centre de dia, per motiu de malaltia o un altre motiu justificat, (3) i el permís per acompanyament de parents discapacitats fins el segon grau de consanguinitat o afinitat per realitzar tràmits puntuals i per raó del seu estat, com ara assistir a reunions de coordinació del seu centre educatiu ordinari o d'integració o d'educació especial, on reben atenció, tractament o per acompanyar-los si han de rebre suport addicional en l'àmbit sanitari o social.

També introdueix com a novetat respecte a la normativa vigent abans de l'entrada en vigor de l'Acord de 14 de juliol de 2017, el permís per tractaments de fecundació assistida (art. 9 del Projecte) i sobre el que ja hem dit que s'ha de suprimir per tractar-se d'un permís que no està previst en el TREBEP.

També s'introdueixen millores amb la figura de la flexibilitat horària addicional per cura de cònjuge, parella de fet o familiar fins al segon grau de consanguinitat o afinitat, o d'una persona a càrrec directe amb incapacitat física, psíquica o sensorial (art. 35 del Projecte).

b) Previsió de resultats que produirà l'aprovació de la norma.- En relació amb aquesta qüestió hem de fer dos puntualitzacions: Primera, l'Acord de Govern de 14 de juliol de 2017 mantindrà la seva vigència fins que comenci en vigir el Decret que ara es tramita.

Segona, com s'ha dit tant l'Acord de 14 de juliol de 2017 com aquest Projecte de decret (que és una reproducció de l'Acord) presenten escasses innovacions respecte de la situació jurídica anterior.

4. Valoració de l'impacte de la família

Negatiu: Quan de l'aprovació de la norma no es derivi l'eliminació o disminució de les deficiències detectades o empitjori la situació de partida, sigui el que sigui aquesta.

Nul: Quan de l'aprovació de la norma no es derivi modificació alguna de la situació de partida.

Positiu: Quan de l'aprovació de la norma es derivi l'eliminació o disminució de les deficiències detectades o millori en tot cas la situació de partida, sigui el que sigui aquesta.

Conforme a tot l'exposat podem valorar l'impacte com a lleugerament positiu.

5. Mesures que contribueixen a aconseguir un impacte positiu.

5.1. Identificar els canvis o esmenes que s'han anat introduint en el Projecte amb el propòsit de corregir o remeiar les situacions que s'ha detectat que dificulten l'efectiu exercici dels drets de la infància o a reforçar aquest exercici quan la situació és satisfactoria.

No se n'observen

5.2. Recomanacions sobre l'aplicació de la norma i sobre l'adopció de mesures complementàries i/o compensatòries que poguessin evitar l'impacte negatiu o que puguin garantir i enfortir l'impacte positiu en la infància i l'adolescència.

No cal fer recomanacions atès que no es preveu en cap cas un impacte negatiu

3.5 Avaluació d'impacte sobre orientació sexual i identitat de gènere del Projecte de decret

La Llei 8/2016, de 30 de maig, per garantir els drets de lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals, i per eradicar l'LGTBIfòbia té per objecte garantir i desenvolupar l'exercici dels drets de les persones lesbianes, gais, trans (transexuals i transgèneres), bisexuals i intersexuals, i evitar que es puguin produir situacions de discriminació i/o violència de gènere, assegurant així que a les Illes Balears es pugui viure la diversitat sexual i afectiva amb plena llibertat.

L'article 32 d'aquesta Llei disposa que les administracions públiques de les Illes Balears incorporaran l'avaluació d'impacte sobre orientació sexual i identitat de gènere en el desenvolupament de les seves competències, per garantir la integració del principi d'igualtat i no-discriminació de les persones LGTBI sobre totes les disposicions legals o reglamentàries que s'impulsin dins del territori de la comunitat autònoma.

Pel que fa als drets en matèria sobre orientació sexual i identitat de gènere sobre els quals la norma pot impactar, cal esmentar en primer lloc, la qüestió relativa a «la clàusula general antidiscriminatòria» prevista a l'art. 5 de la Llei 8/2016, el contingut de la qual, és el següent:

«1. Les institucions públiques de les Illes Balears han de vetllar pel dret a la no-discriminació amb independència de l'orientació sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere de la persona o del grup familiar a què pertanyi.

2. El dret a la no-discriminació ha de ser un principi informador de l'ordenament jurídic balear, de l'actuació administrativa i de la pràctica judicial. Aquest dret vincula tants els poders públics com els particulars.»

El Projecte en moltes ocasions empra un llenguatge no discriminatori al referir-se als potencials destinataris dels drets als distints permisos que regula, a l'utilitzar l'expressió «personal funcionari» o «cònjuge» tal i com ocorre al tractar (1) el permís per a l'obtenció de la declaració d'idoneïtat en els casos d'adopció, acolliment o guarda amb finalitats d'adopció (art. 8) , el permís per tractament de fecundació assistida (art. 9), el permís per paternitat, naixement, acolliment o adopció de fills (art. 23), el permís per cura de fills menors afectats de malaltia greu (art. art. 26.1) i la flexibilitat horària addicional per motius de conciliació de la vida personal, familiar i laboral (art. 35.1).

Per altra part, cal assenyalar que d'acord amb el diccionari català la paraula «progenitor» significa, bé, avantpassat o aquell de qui procedeix en línia directa algú, alguna família», o bé, «pare o mare». Com es pot comprovar aquesta expressió – quan fa referència a pare o mare - té un significat discriminatori ja que obvia l'existència de matrimonis del mateix sexe. Per aquest motiu resulta convenient definir en l'art. 2 del Projecte, el terme «progenitor» com un concepte comprensiu de les realitats resultants de matrimonis del mateix i distint gènere, i en aquest sentit, resultaria adequada la definició per la qual «progenitor» significa avantpassat, aquell de qui procedeix en línia directa algú, alguna família».

L'expressió «progenitor» apareix en nombroses ocasions en el Projecte, com n'és el cas del permís per lactància de fills menors de 12 mesos (art. 10.3), el permís per naixement de fills prematurs o per hospitalització a continuació del part (art. 11.3), el permís per part (els apartats 4, 5, 6, 8 i 9 de l'art. 21), el permís per adopció o acolliment preadoptiu o permanent simple (art. 22.6 i 7), al parlar-ne de les

característiques comuns al permís per part, paternitat, adopció o acolliment (art. 24.2 b. 3), el permís per cura de fills menors afectats de malaltia greu (art. 26.3 i 10).

Per acabar aquest apartat, cal assenyalar que hi ha alguns casos en què els termes s'han de canviar ja que de mantenir-los en la redacció del Projecte podem ser constitutives d'actuacions discriminatòries en matèria d'orientació sexual i identitat de gènere, tal com ocorre a l'art. 21.3 del Projecte de decret relatiu al permís per part, al dir:

«1. Per a la resta de setmanes, en el cas que el pare i la mare treballin, la mare, a l'inici del permís, pot optar, perquè el pare gaudeixi d'una part ininterrompuda del permís posterior al part, de forma simultània o bé successiva amb la mare, llevat que, en el moment de fer-la efectiva, la reincorporació de la mare a la feina suposi un risc per a la seva salut.»

La redacció del text s'ha d'adequar a la realitat dels matrimonis del mateix sexe sense entre dones, i en conseqüència s'ha d'afegir a la paraula «pare» la de «mare no gestant», de forma que la redacció del precepte ha de ser la següent:

«1. Per a la resta de setmanes, en el cas que el pare o la mare no gestant i la mare treballin, la mare, a l'inici del permís pot optar, perquè el pare o la mare no gestant gaudeixi d'una part ininterrompuda del permís posterior al part, de forma simultània o bé successiva amb la mare, llevat que, en el moment de fer-la efectiva, la reincorporació de la mare a la feina suposi un risc per a la seva salut.»

El mateix ocorre als apartats 6 i 7 de l'art. 21 quan diu:

«6. Així mateix, el permís s'ha d'ampliar també dues setmanes més per cada fill o filla anterior que en el moment del part sigui menor de dos anys, de les quals una pot gaudir-la únicament el pare o l'altre progenitor, i en una setmana més per cada fill o filla anterior que en el moment del part sigui major de dos anys i menor de quatre, el gaudi de la qual serà de lliure disposició per a qualsevol dels dos progenitors.

7. En casos de part prematur i quan, per qualsevol altra causa, el nadó o la mare hagin de romandre hospitalitzats després del part, el permís pot computar-se, a instància de la mare o, si no n'hi ha, del pare, a partir de la data de l'alta hospitalària amb un màxim de tretze setmanes addicionals.»

Com ja hem dit a les referències al «pare» s'han d'afegir la de «mare no gestant».

Els apartats 3 i 5 de l'art. 22 relatiu al permís per adopció o acolliment preadoptiu o permanent simple estableix:

«3. Aquest permís s'ha de computar, segons l'elecció del pares, a partir de la decisió administrativa o judicial d'acolliment [...]

5. En el cas d'adopció internacional, quan sigui necessari el desplaçament previ dels pares al d'origen de l'adoptat, [...]

En ambdós casos, i amb la finalitat d'adequar la redacció a la realitat dels matrimonis de mateix gènere entre dones, s'ha d'afegir a «pares» la paraula «mares».

Amb les modificacions assenyalades es compleix l'art. 21.1 de la Llei 8/2016, al donar protecció jurídica a la família derivada d'un matrimoni entre persones del mateix sexe.

4. Accions de participació ciutadana

4.1. Consulta pública prèvia

El Projecte de decret que ens ocupa ha estat objecte de la consulta prèvia regulada a l'article 133.1 de la Llei 39/2015.

En aquest sentit, i d'acord amb el certificat del cap del Servei de Participació i Voluntariat de la conselleria de Cultura, Participació i Esports de 24 d'octubre de 2017, resulta que des de data 2 fins 23 d'octubre de 2017, es va publicar a la pàgina de Participació Ciutadana (<http://participaciociutadana.caib.es>) l'enllaç a la consulta pública prèvia a la redacció del Projecte de decret pel qual es regulen les condicions de treball, vacances, permisos i llicències i altres mesures de conciliació del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que ha estat objecte de 82 visites, i no s'ha registrat cap aportació telemàtica o en paper.

4.2. Audiència i informació pública

De conformitat amb els articles 43 i 44 de la Llei 4/2001 i amb l'article 133 de la Llei 39/2015, el Projecte de decret s'ha sotmès al tràmit d'audiència durant un termini de quinze dies, a la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears (endavant FELIB), en la seva qualitat d'organització representativa de les corporacions locals de les Illes Balears; al Consell Insular de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera; a les organitzacions sindicals STEI Intersindical, CCOO, CSIF-Baleares, FeSP-UGT i Unió Sindical Obrera.

El Projecte de decret també s'ha sotmès al tràmit d'informació pública, durant el mateix termini de quinze dies, per mitjà d'un anunci publicat en el BOIB núm. 151, de 12 de desembre de 2017, i per mitjà de la publicació del text del Projecte en la pàgina web «<http://participaciociutadana.caib.es>» entre els dies 12 de desembre de 2017 i 5 de gener de 2018, on s'han registrat 10 visites.;

Durant el termini obert per fer aportacions dins el tràmit de participació ciutadana organitzada s'han presentat el següents escrits d'al·legacions:

En el tràmit de participació ciutadana organitzada les al·legacions i suggeriments presentades fan referència als articles 2, 3, 10, 11, 12, 14, 15, 17, 18, 22, 28 a 30, 33 i 34, i als annexes 1.7 i 2 del Projecte de decret de vacances, permisos i llicències.

Data de presentació	Origen
05-01-2018	Consell Insular de Menorca
09-01-2018	Consell Insular de Formentera

El tràmit d'audiència pública va finalitzar el dia 5 de gener de 2018. Les aportacions presentades són les següents:

Data de presentació	Origen
04-01-2018	Sra. Pilar Cabotà Sainz
04-01-2018	Sra. María Eugenia Martín-Casallo López
08-01-2018	Sr. José Oliver Clar

4.2.1. Contestació a les al·legacions i observacions presentades en el tràmit de participació ciutadana organitzada

Qüestions prèvies

- Al·legació núm. 1. - *Amb caràcter previ a l'examen de les al·legacions sobre l'articulat del Projecte de decret, el Consell Insular de Menorca fa una sèrie de consideracions jurídiques que entenem que no són encertades, al dir:*

«De forma genèrica cal dir que el Decret s'adequa a les necessitats de gestió dels permisos i llicències de l'Administració de la CAIB, però no té present que també és d'aplicació a l'Administració local de la CAIB. Aquesta apreciació queda palesa a l'article 1 del Decret relatiu a l'àmbit d'aplicació.

El Decret és tant detallat que no deixa marge a l'autonomia i a l'autoorganització de les corporacions locals, per tal d'adequar la normativa a les concretes necessitats de cada administració.»

Contestació de Funció Pública. - L'article 190.1 de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears, relatiu al règim jurídic del personal al servei de les entitats locals, disposa que «la normativa de desplegament de la Llei de funció pública de les Illes Balears dictada pel Govern de les Illes Balears hi és aplicable supletòriament.»

El Decret que ara es tramita, un cop aprovat serà aplicable amb caràcter supletori als consells insulars i la resta d'entitats locals radicades en el territori de les Illes Balears.

Tenint la possibilitat el Consell Insular d'establir una regulació pròpia sobre aquesta matèria no s'entén les afirmacions que fa en el sentit que «el Decret és tant detallat que no deixa marge a l'autonomia i a l'autoorganització de les corporacions locals [...]».

No obstant això, i amb la finalitat d'evitar malentesos pel que fa al caràcter supletori d'aquest Reglament, s'afegeix un apartat 4 a l'article 1 del Projecte de decret, relatiu a l'àmbit d'aplicació, redactat en els termes següents:

«4. De conformitat amb l'article 190.1 de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears, sense perjudici de les seves peculiaritats organitzatives, aquest reglament tindrà caràcter supletori per al personal funcionari al servei dels consells insulars i de les entitats locals radicades a l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears.»

Article 2 relatiu a les definicions

Lletra b de l'article 2

- Al·legació núm. 2.- *Respecte a la definició de parella de fet – que fa l'article 2b – el Consell Insular de Formentera esmenta que la redacció del precepte en referir-se a «un registre públic oficial de parelles de fet» no és només el Registre de parelles estables creat per la Llei 18/2001, de 19 de desembre, de parelles estables, en aquesta Comunitat Autònoma sinó que ho poden ser registres equivalents existents a d'altres comunitats autònomes i, també, els que existeixen a nivell municipal, la plena legalitat dels quals ve avalada pel Tribunal Constitucional i per l'article 221.2.II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovada pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre. En tot cas, a tots els efectes del Registre de parelles de fet o unions de fet creat per llavors Ajuntament de Formentera (avui Consell Insular de Formentera), segons acord del 29 d'abril de 1988, i plenament vigent i operatiu.*

El Consell Insular ho diu perquè no hi ha homogeneïtat entre aquest Registre existent a Formentera a nivell municipal i l'existent a nivell de tot Balears, en virtut de la Llei 18/2001: el primer es fonamenta en el veïnatge administratiu – i admet espanyols, espanyols i estrangers, estrangers i estrangers – i el segon – basat en el Dret civil aplicable a cadascuna de les Balears, exigeix que almenys un dels membres de la parella estiga subjecte a aqueix Dret civil – raó per la qual l'àmbit personal és ben distint, però constitueix un Registre públic oficial segons la vigent Llei general de Seguretat Social.

Contestació de Funció Pública.- El Projecte de decret fa referència a la figura de les unions de fet en els articles següents:

a) Article 2 lletra *b* que defineix la parella de fet de la forma següent: persona que respecte de la persona de referència manté una relació que es pot acreditar a través de la inscripció en un registre públic oficial de parelles de fet.

b) El punt 4 de l'article 19 del Projecte de decret diu:

«Aquest permís també se concedirà en el supòsit d'unions de fet, inscrites en un registre de Parelles de Fet. Els convivents que gaudeixin d'aquest permís i que després contraguin matrimoni no tendran dret a gaudir d'un nou permís per aquesta causa.»

c) El punt 3 de l'annex 1 diu que «el grau de parentiu i la relació familiar s'acreditarà amb el llibre o llibres de família, una Resolució del Registre de Parelles de Fet de les Illes Balears, [...]».

d) L'annex 1 punt 8 estableix que per tal de justificar el permís per unió de fet «es farà mitjançant un certificat de la inscripció en el Registre de Parelles Estables o una fotocopia de la Resolució d'inscripció.»

La Comunitat Autònoma de les Illes Balears va regular la figura de les unions de fet mitjançant la Llei 18/2001, de 19 de desembre, de parelles estables. Aquesta Llei regula aquesta figura a l'article 1 en els termes següents:

«1. Constitueix l'objecte d'aquesta Llei la regulació del règim jurídic de les parelles estables a les Illes Balears, i s'entenen com a tal les unions de dues persones que convisin de manera lliure, pública i notòria, en una relació d'afectivitat anàloga a la conjugal.

2. Perquè el sigui aplicable aquesta Llei, els membres de la parella han de complir els requisits i les formalitats que s'hi preveuen, no estar sota a cap impediment que afecti algun d'ells o la seva relació, inscriure's voluntàriament en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears. La inscripció en aquest Registre té caràcter constitutiu.»

La disposició addicional segona d'aquesta Llei disposa que «els drets i les obligacions establerts per els cònjuges en el marc normatiu de competències de les Illes Balears s'han d'entendre d'igual aplicació per als membres d'una parella estable».

La disposició addicional primera estableix que «els membres d'una parella estable que estiguin sotmesos al règim estatutari dels funcionaris de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears o al règim del personal laboral al servei d'aquesta, s'han

d'entendre equiparats, quan a drets i obligacions, als cònjuges, dins el marc de l'esfera de competències autonòmica.»

Mitjançant el Decret 112/2002, de 30 d'agost, pel qual es crea el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears i se'n regulen l'organització i la gestió, es va desenvolupar la Llei 18/2001.

Conforme a la normativa exposada per poder gaudir dels drets prevists en la Llei 18/2001, les parelles de fet han d'estar inscrites necessàriament en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears, i en conseqüència no poden beneficiar-se dels drets prevists en la Llei 18/2001, les parelles de fet inscrites en altres registres administratius, com ara el municipal o el pertanyent a altres comunitats autònomes.

No obstant això, i com a conseqüència de la revisió de la figura de la parella de fet dins la redacció del Projecte de decret, s'ha detectat possibles disfuncions que poden comportar problemes interpretatius de les normes, i per tant **es proposen les següents modificacions:**

«Article 2

Definicions

[...]

b) Parella estable: persona que respecte de la persona de referència manté una relació que es pot acreditar a través de la inscripció en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears.

c) Familiar de primer grau en línia directa, per consanguinitat o afinitat [...]
[...]

Així mateix, s'entén assimilat al familiar de primer grau el cònjuge o la parella estable [...]

f) Familiar de segon grau en línia directa o col·lateral, per consanguinitat: germans, avis i nets; o per afinitat: germans, avis i nets del cònjuge.

Així mateix, s'entenen assimilats als familiars de segon grau, els germans, avis i nets de la parella estable.»

«Article 7

Permís per a la realització d'exàmens prenatals i tècniques de preparació al part de les funcionàries embarassades

[...]. Aquest permís s'ha de fer extensiu al cònjuge o parella estable.»

«Article 19

Permís per matrimoni

[...]

4. Aquest permís també es concedirà en el supòsit d'unions de fet inscrites en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears. Els convivents que gaudeixin d'aquest permís i que després contreguin matrimoni amb la mateixa persona, no tindran dret a gaudir d'un nou permís per aquesta causa.»

«Article 35

Flexibilitat horària addicional per motius de conciliació de la vida personal, familiar i laboral

[...]

c) Cura de cònjuge, parella estable o familiar fins el segon grau de consanguinitat o d'afinitat, o d'una persona a càrrec directe amb incapacitat física, psíquica o sensorial.»

«Annex1. Documentació que cal aportar per a la concessió de vacances, permisos, llicències i flexibilitat horària

[...]

3. El grau de parentiu i la relació familiar s'acreditarà amb el llibre o llibres de família, una resolució del Registre de Parelles Estables de les Illes Balears, una certificació del Registre Civil, o bé amb la inscripció en qualsevol registre públic que acrediti el fet causant.»

[...]

8. [...]

La justificació del permís per matrimoni en el cas de les parelles estables es farà mitjançant un certificat de la inscripció en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears o una còpia de la resolució d'inscripció.

Lletra c de l'article 2

L'article 2 lletra c del Projecte diu:

«Familiar de primer grau en línia directa, per consanguinitat o afinitat: mare, pare, fills, pares polítics i cònjuge.

S'entén assimilat al fill o a la filla, el menor o la menor en acolliment preadoptiu, o acolliment familiar simple de durada superior a un any.

Així mateix, s'entén assimilat al familiar de primer grau el cònjuge o la parella de fet.

En els permisos en què no estigui expressament esmentat, s'entendrà equiparat el cònjuge al familiar de primer grau.»

- **Al·legació núm. 3.-El Consell Insular de Menorca al·lega que «la voluntat de precisió produeix cacofonia en la descripció» perquè s'enumera de manera taxativa quins són els familiars de primer grau (mare, pare, fills, pares polítics i cònjuge), i per aquest motiu proposa que la redacció sigui: «Familiars de primer grau en línia directa per consanguinitat o afinitat: pares, fills i cònjuge.»**

Contestació de Funció Pública.- La redacció d'aquest apartat té per objectiu evitar qualsevol dubte interpretatiu. La experiència aconsella una enumeració de tots els parents que s'entenen familiar de primer grau, malgrat que pugui resultar cacofònic, perquè han seguit nombroses les consultes a les unitats de personal sol·licitant aclariments sobre què parents s'inclouen com a familiars de primer grau.

La redacció que proposa el Consell Insular tornaria a crear problemes interpretatius, perquè no concreta si els pares polítics i el propi cònjuge tenen la consideració de familiar de primer grau.

Lletra e de l'article 2

L'article 2 del Projecte relatiu a definicions, en la lletra e estableix:

«e) Situació de separació legal del matrimoni: una vegada que existeix una resolució judicial de separació, no s'han de concedir els permisos que es troben vinculats al matrimoni, o en els quals el cònjuge sigui el subjecte causant.

Cal aplicar una interpretació idèntica a les parelles estables que s'han dissolt, de conformitat amb el que preveu l'article 8 de la Llei 18/2001, de 19 de desembre, de parelles estables.»

- Al·legació núm. 4.-*El Consell Insular de Menorca proposa que la lletra e tindria que especificar que els treballadors estan obligats a notificar els canvis en la situació matrimonial i de parella de fet.*

Contestació de Funció Pública.- El Projecte de decret preveu al punt 3 de l'annex 1 que «el grau de parentiu i la relació familiar s'acreditarà amb el llibre o llibres de família, una resolució del Registre de Parelles de Fet de les Illes Balears, una certificació del Registre Civil, o bé amb la inscripció en qualsevol registre públic que acrediti el fet causant», ja que els canvis de situació matrimonial i de parella de fet només tenen transcendència durant la sol·licitud. Altrament gaudir d'un permís sense complir els requisits suposaria una situació de frau que l'Administració tindria que combatre amb els instruments jurídics corresponents.

Així mateix, cal recordar que l'article 2 només realitza definicions, però no estableix el règim jurídic aplicable a cadascun dels permisos regulats en el Projecte de decret.

- Al·legació núm. 5.-*Respecte la definició sobre separació legal del matrimoni – article 2 e del Projecte – on resulta que el segon apartat diu que «cal aplicar una interpretació idèntica a les parelles estables que s'han dissolt, de*

conformitat amb el que preveu l'article 8 de la Llei 8/2001, de 19 de desembre, de parelles estables, el Consell Insular de Formentera al·lega que s'ha de tenir en compte, com a prevenció, que la facilitat extrema que existeix per a entendre dissolta una parella estable inscrita – en el Registre de parelles estables de les Illes Balears – i més encara, la facilitat extrema per a la dissolució en el cas d'una parella de fet inscrita en un Registre municipal pot comportar, de vegades frau en matèria de permisos, per exemple per successives inscripcions en Registres de parelles de fet (municipals, a les Balears o fora de les Balears però per a empleats públics a les Balears) que s'inscriuen i dissolen la parella en molt poc temps, i es tornen a inscriure com a parella de fet amb una altra persona o cadascú d'ells amb altres persones i sol·liciten permisos per constitució de parella, tal i com preveu el propi esborrany de projecte de decret en l'article 19 del Permís per matrimoni.

Almenys s'hauria de tenir en compte, per analogia amb la dissolució del matrimoni, una regla d'espera de tres mesos per a dissoldre una parella inscrita i tornar a constituir una nova i gaudir, per tant, del permís per constitució de parella de fet inscrita.

Contestació de Funció Pública.- El Consell Insular de Formentera parteix d'una premissa errònia per considerar que poden tenir dret als permisos les parelles de fet inscrites en qualsevol registre oficial a l'Estat espanyol, quan no és així, ja que només poden gaudir-les les parelles de fet inscrites en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears.

Per altra banda, el Consell Insular denuncia que la facilitat extrema per a la dissolució en el cas d'una parella de fet inscrita en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears pot comportar frau en matèria de permisos, i per això, proposa que s'hauria de tenir en compte, per analogia amb la dissolució del matrimoni, una regla d'espera de tres mesos per a dissoldre una parella inscrita i tornar a constituir una nova i gaudir, per tant, del permís per constitució de parella inscrita.

Sobre les cancel·lacions de les inscripcions en el Registre de Parelles Estables, l'article 8.1 del Decret 112/2002, preveu que les sol·licituds de cancel·lació s'han de sol·licitar davant el Registre de Parelles Estables. Segons ens ha informat el personal del Registre de Parelles Estables, el termini mitjà per tramitar una cancel·lació és de 2 a 3 mesos, i fins no estigui cancel·lada la inscripció no es pot efectuar una nova inscripció.

Conforme a l'article 10.6 del Decret esmentat el Registre de Parelles Estables té un termini de 3 mesos - comptadors des de la formalització de la constitució de la parella feta davant el responsable del Registre o des de la data d'entrada en el Registre-. El personal del Registre també ens ha

informat que el termini mitjà per resoldre una sol·licitud d'inscripció és de 3 mesos.

En conseqüència, no cal apreciar l'extrema facilitat per dissoldre una inscripció i sol·licitar una nova que al·lega el Consell Insular, perquè la duració mitjana entre una sol·licitud de cancel·lació i concessió d'una nova sol·licitud d'inscripció és de 6 mesos.

Conforme a l'article 10.6 del Decret esmentat el Registre de Parelles Estables té un termini de 3 mesos - comptadors des de la formalització de la constitució de la parella feta davant el responsable del Registre o des de la data d'entrada en el Registre-. El personal del Registre també ens ha informat que el termini mitjà per resoldre una sol·licitud d'inscripció és de 3 mesos.

En conseqüència, no cal apreciar l'extrema facilitat per dissoldre una inscripció i sol·licitar una nova que al·lega el Consell Insular, perquè la duració mitjana entre una sol·licitud de cancel·lació i concessió d'una nova sol·licitud d'inscripció és de 6 mesos.

Lletra f de l'article 2

- Al·legació núm. 6.-Respecte a la definició sobre Familiar per afinitat – article 2 f – del Projecte, per al Consell Insular de Formentera cal tenir en compte que la Llei 18/2001, estableix de mode taxatiu que la formació d'una parella estable no genera cap relació de parentesc entre els membres de la parella i els parents de l'altre.

Això obliga – segons el Consell Insular a considerar que l'afinitat només es crea en el cas de matrimoni, però no en el cas de la parella estable.

En conseqüència, els supòsits d'afinitat només s'haurien de considerar en el supòsit del matrimoni. És el cas de la utilització del terme afinitat en l'article 3.1 sobre Permís per mort, accident o malaltia greu d'un familiar, en l'article 12.1 sobre Permís de reducció de jornada per guarda legal o atenció directa; en l'article 17.3, lletres b i e sobre Permís pel temps indispensable per complir un deure inexcusable de caràcter públic o personal i per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral; en l'article 35.1 c i 2 a sobre Flexibilitat horària addicional per motius de conciliació de la vida personal, familiar i laboral.

Contestació de Funció Pública.- La confusió terminològica denunciada pel Consell Insular ha quedat esmenada amb la nova proposta de redacció de la lletra f de l'article 2 del Projecte de decret que efectuem en apartats anteriors d'aquest informe d'al·legacions al establir que s'entenen

assimilats als familiars de segon grau els germans, avís i nets de la parella estable

Lletra j de l'article 2

Aquest precepte està redactat en els termes següents:

«j) Tenir a càrrec seu: relació de dependència que no implica convivència.»

- Al·legació núm. 7. -*El Consell Insular de Menorca demana com es justifica que es té una persona a càrrec.*

Contestació de Funció Pública. - Per a la concessió dels permisos de reducció de jornada d'un màxim de meitat de la jornada, amb la reducció de proporcional de retribucions, l'article 12.1 d del Projecte exigeix tenir una familiar a càrrec, fins el segon grau de consanguinitat o afinitat que, per raons d'edat, accident o malaltia no es pugui valer per si mateix i que no desenvolupa cap activitat retribuïda.

Pel permís pel temps indispensable per complir deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar, l'article 17.3 a i b exigeix que els fills o filles que estiguin a càrrec seu o que les persones majors o discapacitades psíquiques o sensorials fins al segon de consanguinitat o afinitat que estiguin a càrrec seu, en ambdós supòsits, es trobin en situació de dependència directa del titular del dret.

Pel que fa a la flexibilitat horària, els apartats 1 c i 2 a de l'article 35 del Projecte, fa referència a supòsits de «cura de cònjuge, parella de fet o familiar fins al segon grau de consanguinitat o afinitat, o d'una persona a càrrec directe amb incapacitat física, psíquica o sensorial» i «quan tinguin al seu càrrec persones amb discapacitat fins el primer grau de consanguinitat o afinitat».

Per tant, la justificació de persona a càrrec només indica una relació de dependència que, juntament amb altres requisits – els específics per a cada supòsit – constitueixen els requisits per poder gaudir a aquests drets.

Lletra n de l'article 2 i la lletra i de l'article 3 del Projecte

- Al·legació núm. 8. -*El Consell Insular de Menorca al·lega que en aquest i altres articles, cal especificar si la mateixa localitat es refereix al lloc de residència del treballador o al del lloc de treball.*

Contestació de Funció Pública.- La lletra *n* de l'article 2, defineix la localitat com el municipi on el funcionari o la funcionària té la seva destinació. Mentre que la lletra *o* considera que la residència fa referència al «municipi on està situat el domicili habitual i en què es resideix la major part de l'any.» Per aquest motiu quan l'article 3, relatiu al permís en cas de mort, accident o malaltia greu d'un familiar dins el primer grau de consanguinitat o afinitat concedeix tres dies hàbils quan el succés es produeix en la mateixa localitat, s'està referint al municipi on el funcionari o la funcionària té la seva destinació.

En conclusió, no es produeix el presumpte malentès terminològic al qual fa referència el Consell Insular.

La necessitat de regular l'expedició de certificats pels centres sanitaris en l'article 3 del Projecte

- Al·legació núm. 9.-*El Consell Insular de Menorca al·lega que «de forma genèrica i sense que afecti al Decret, és important que el Govern reguli per als centres sanitaris l'obligació d'expedir certificats que continguin els extrems que regula aquest article sense necessitat de que ho demani el pacient.»*

Contestació de Funció Pública.- L'Ibsalut és l'organisme competent per regular aquests certificats, no la Direcció General de Funció Pública.

Apartats 3 i 7 de l'article 7 del Projecte

- Al·legació núm. 10.-*El Consell Insular de Menorca assenyala que l'apartat 3 i 7 de l'article 3 es repeteixen innecessàriament.*

L'apartat 3 del precepte esmentat diu:

«En cas que es tracti d'una malaltia crònica greu o de llarga durada només es pot gaudir pel temps que dura aquesta i per una sola vegada, excepte quan es tracta d'una recaiguda, d'acord amb l'informe mèdic, de manera que existeix un nou fet causant.»

L'apartat 7 de l'article 3 del Projecte diu:

«El permís es pot gaudir una única vegada, per una mateixa causa i un mateix subjecte causant, excepte si es tracta d'una recaiguda, d'acord amb l'informe mèdic, de manera que hi ha un nou fet causant.»

Contestació de Funció Pública.- Els preceptes esmentats regulen dues situacions distintes i per tant, es vol posar èmfasi en el tipus de malaltia que es pateix, ja que en el supòsit de l'apartat 7 fa referència a les malalties

amb caràcter general, mentre que l'apartat 3 es refereix només a les malalties cròniques greus o de llarga durada, i que els efectes d'un altre tipus de malalties tenen una incidència distinta en quant a duració (més llargues en les cròniques greus o de llarga durada) i recaigudes.

Article 6 del Projecte relatiu al permís per concórrer a exàmens finals i altres proves definitives

- Al·legació núm. 11. - *Respecte al Permís per concórrer a exàmens finals i a altres proves definitives d'aptitud – article 6 del Projecte - i, en particular, l'apartat 2, on s'estableix que es dóna el permís «Quan s'hagin de dur a terme [les proves] en una localitat diferent del lloc de destinació, també inclou el temps necessari per al trasllat al lloc de realització de la prova», el Consell Insular de Formentera manifesta que és obligat per mor de l'establert en l'article 138.1 in fine de la Constitució, l'article 3 i concordants de l'Estatut d'autonomia i el principi del Dret de la Unió Europea d'atendre el fet insular i els desplaçaments obligats entre illes.*

En conseqüència, cal desenvolupar més l'article i establir, en qualsevol cas, com addició en aqueix mateix apartat 2 de l'article 6 que:

Així mateix també abasta el permís present el temps necessari i addicional per els trasllats d'una illa a un altra o a unes altres per a realitzar les proves, inclosos els derivats de la triple insularitat de Formentera.

El Consell Insular de Formentera considera l'obligació d'acceptar aquesta al·legació que es derivaria de la pròpia redacció de l'article 117.1 segon paràgraf de la Llei 3/2007 que disposa que la regulació dels permisos horaris i permisos per dies «han de respectar els drets mínims reconeguts en la legislació bàsica estatal i, quan la naturalesa del permís ho permeti, ha de distingir si el supòsit de fet es produeix en la mateixa illa de residència o fora d'ella.»

Contestació de Funció Pública. - L'article 6.2 del Projecte de decret ja preveu el temps necessari pel trasllat al lloc de la realització de la prova, amb independència de si es tracta de la mateixa illa o no.

Article 10 del Projecte relatiu al permís per lactància de fills o filles menors de dotze mesos

- Al·legació núm. 12. - *En relació amb l'article 10.2 del Projecte, el Consell Insular de Menorca al·lega que no s'entén la repetició del moment en el qual cal gaudir del permís, cal concretar allò que es preveu però no s'ha dit expressament.*

Aquest precepte està redactat en els termes següents:

«El permís de lactància en les seves dues modalitats (diari o acumulat en jornades completes) s'haurà de gaudir immediatament després que finalitzi el permís per part (o la seva cessió si es escau) o una vegada que hagi transcorregut el temps que compregui el permís per part des del naixement del menor o la menor.»

Contestació de Funció Pública.- Aquest precepte preveu el supòsit en el qual, és possible que la mare – voluntàriament o no – no gaudeixi de les setmanes que li corresponen, i per tant, només li correspongui gaudir al pare el permís per lactància. La casuística en aquest punt pot ser diversa, motiu pel qual, s'ha optat per la redacció d'un text genèric.

- Al·legació núm. 13.-*Per altra banda, el Consell Insular de Menorca proposa que s'ha d'afegir un apartat 4 a l'article 10 en què es digui expressament que una opció (diària o acumulada) exclou l'altra. L'opció d'acumulació exclou temps extraordinari per l'extracció de llet que caldrà fer-la en els descansos que en tot cas puguin correspondre als funcionaris.*

Contestació de Funció Pública.- No és intenció d'aquesta Direcció General que l'opció per la diària exclogui la possibilitat d'optar posteriorment per l'acumulada. En aquest sentit, diverses instruccions de Funció Pública han permès aquesta possibilitat, de forma que l'opció per una o altra modalitat (diària o acumulada), no resulta excloent. Com ja hem dit, el text està redactat de manera que pugui canviar la persona interessada d'opció durant el gaudi d'aquest permís.

Pel que respecta al fet de que l'acumulació exclou el temps extraordinari per l'extracció de llet, hem de recordar que l'article 48 f del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (en endavant TREBEP), només regula el permís per lactància d'un fill més petit de dotze mesos, sense entrar en més detall i permet que aquest permís es pugui gaudir diàriament o de forma acumulada, sense que tingui transcendència jurídica les qüestions relatives a l'extracció de llet, de la qual parla el Consell Insular.

Article 11.2 del Projecte relatiu al permís per naixement de fills prematurs o hospitalització després del part.

L'article 11.2 del Projecte estableix:

«La durada d'aquest permís és d'un màxim de dues hores d'absència diàries, mentre dura l'hospitalització, i dues hores de reducció diàries, si s'escau.»

- Al·legació núm. 14.-*El Consell Insular de Menorca manifesta que cal girar la frase atès que també els corresponen les dues hores de reducció diàries mentre dura l'hospitalització.*

Contestació de Funció Pública.- Pel que fa a la reducció de jornada en el supòsit de naixement de fills prematurs o hospitalització després del part, el darrer paràgraf de la lletra g de l'article 48 del TREBEP diu:

«Així mateix, tenen dret a reduir la seva jornada de treball fins a un màxim de dues hores, amb la disminució proporcional de les retribucions.»

Existeix doncs, diferències en les redaccions de l'article 48 g del TREBEP i l'article 11.2 del Projecte, ja que en aquest darrer cas, no s'afirma amb contundència – a diferència del TREBEP – l'existència del dret a reduir la jornada de treball, la qual cosa, pot donar a malentesos.

Per aquest motiu, cal modificar la redacció de l'article 11.2 del Projecte en els termes següents:

«La durada d'aquest permís és d'un màxim de dues hores d'absència diàries, mentre dura l'hospitalització. Així mateix, el funcionari o la funcionària té dret a reduir la seva jornada de treball fins a un màxim de dues hores, amb la disminució proporcional de les retribucions.»

Article 12 del Projecte relatiu a la reducció de jornada per guarda legal o atenció directa

- Al·legació núm. 15.-*El Consell Insular de Menorca al·lega que mentre les definicions de l'article 2 ens parlen de cura o atenció directa, o de tenir a càrrec, aquest article introdueix el concepte de guarda legal. Per aquest motiu, proposa revisar un dels dos articles.*

Contestació de Funció Pública.- Els articles 215 i següents del Codi civil, relatius a la tutela, curatela i la guarda de menors o incapacitats, suposen el marc bàsic dels règims legals de guarda i protecció legal prevists en l'ordenament espanyol. En aquest sentit, l'article 215 del Codi civil estableix

«La guarda y protección de la persona y bienes o solamente de la persona o de los bienes de los menores o incapacitados se realizará en los casos que proceda mediante:

- la tutela
- la curatela
- el defensor judicial.”

La guarda legal és una institució que està regulada en el Codi civil distinta als conceptes de «cura» o «atenció directa» o de «tenir a càrrec» definides en l'article 2 del Projecte. Per tant, no existeix la confusió terminològica que al·lega el Consell Insular.

- Al·legació núm. 16.-*El Consell Insular de Menorca proposa en «la reducció de jornada per guarda legal o atenció directa» afegir la possibilitat d'acumular la reducció quan el familiar a càrrec resideix fora de l'illa, o bé deixar aquesta possibilitat a la concreció per part de cada administració.*

Contestació de Funció Pública.- Cal rebutjar aquesta proposta d'acumulacions de reducció perquè l'article 48 h del TREBEP no la contempla.

- Al·legació núm. 17.-*El Consell Insular de Menorca al·lega que aquest Decret obliga a totes les administracions a aquesta despesa (reducció de jornada per guarda legal o atenció directa) o bé aquest és un dels casos en els que no s'està tenint present que està afectant a tota l'Administració localitat*

Contestació de Funció Pública.- Com ja hem dit, aquest Reglament un cop en vigor, té caràcter supletori respecte l'Administració local, i per tant, pot establir la seva regulació pròpia sobre aquesta matèria.

Article 14 del Projecte relatiu a la reducció de jornada per a personal funcionari de més de seixanta anys

- Al·legació núm. 18.-*El Consell Insular de Menorca al·lega que «aquest permís no està regulat a l'article 48 de l'EBEP, ni sembla formar part dels permisos de l'article 49.»*

Contestació de Funció Pública.- Els articles 48 i 49 del TREBEP parlen de permisos quan realment en els seus diferents supòsits preveuen permisos, llicències i reduccions de jornada.

En la memòria d'impacte normatiu hem assenyalat que «la diferència entre permisos i llicències rau en que la llicència suposa la interrupció del treball d'una certa duració i el permís, en canvi, es caracteritza per l'escassa entitat en la interrupció de la relació de serveis.

L'article 48 i 49 contemplen per una banda, una interrupció total de la prestació de serveis en la qual el funcionari o la funcionària perceben la totalitat de les seves retribucions, i per altra banda, una serie de supòsits (la majoria) que impliquen la possibilitat de no realitzar la jornada completa però cobrant la integritat de les retribucions. Només n'hi han dos

supòsits (els regulats a la lletra *h* de l'article 48 i a la lletra *d* de l'article 49 del TREBEP), què consisteixen en una reducció de jornada amb la disminució proporcional de retribucions.

D'acord amb l'exposat podem entendre que ens trobem davant un permís quan es dona una situació de manca de prestació efectiva del servei i que això, no obstant, es retribueix perquè està justificada legalment.

En els supòsits que n'hi ha reducció de jornada amb disminució proporcional de retribucions no ens trobaríem davant un permís, encara que el TREBEP confon els permisos amb aquests tipus de reduccions de jornada.

Per altra part, hem d'assenyalar que l'article 14 del Projecte de decret constitueix un desplegament de l'article 119.2 lletra *e* de la Llei 3/2007 que diu:

«2. En tot cas, donen dret a la reducció de jornada els supòsits següents:
[...]

e) Tenir més de seixanta anys o de l'edat que fixi la normativa específica per a col·lectius determinats.»

En conseqüència aquest precepte del Projecte no és contraria a la normativa legal en vigor, ja que té cobertura a l'empara de l'article 119.2 lletra *e* de la Llei 3/2007.

Article 15 del Projecte relatiu a la reducció de jornada per problemes de salut que no donin lloc a incapacitat temporal o permanent

- Al·legació núm. 19.- *El Consell Insular de Menorca assenyala que aquest permís aporta no pocs problemes d'aplicació per la seva indefinició. Cal aprofitar per establir alguna condició o bé deixar que cada administració estableixi els criteris per acceptar aquesta circumstància.*

Segons el Consell cal entendre que únicament està capacitada per a certificar que tot i que el treballador està capacitada per treballar, té alguna restricció per a la feina per problemes de salut. En aquest cas només tindria dret a la reducció si l'Administració no fora capaç d'adaptar la seva feina a les seves necessitats.

Contestació de Funció Pública.- Ens remetem a allò que ja hem dit en relació a la reducció de jornada per major de 60 anys, perquè en aquest cas, la reducció de jornada per problemes de salut constitueix també un desplegament de l'article 119.2 lletra *f* de la Llei 3/2007 que diu:

«2. En tot cas, donen dret a la reducció de jornada els supòsits següents:

[...]

f) Problemes de salut que no donin lloc a incapacitat temporal o permanent.»

En tot cas, aquesta regulació té caràcter supletori per a les entitats locals, i en cap cas, limita la potestat reglamentària de aquestes entitats per establir una regulació pròpia ja que compta amb la habilitació legal de l'article 119.2 lletra f.

Article 17 del Projecte relatiu al temps indispensable per complir un deure inexcusable de caràcter públic o personal i per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral

- Al·legació núm. 20.-*El Consell Insular de Menorca considera les lletres a) i c) del punt 2 de l'article 17 del Projecte que recull una llista no taxada de supòsits que es consideren deures inexcusable de caràcter públic o personal són redundants.*

Contestació de Funció Pública.- Cal considerar que aquest permís té com a objectiu possibilitar el compliment d'un deure inexcusable i per això, només estan emparades les actuacions de caràcter necessari.

Efectivament la lletra c fa referència a «tràmits necessaris a organismes oficials» i la lletra a fa referència a una sèrie de supòsits que poden ser considerats com a tràmits necessaris que s'han de realitzar davant organismes oficials a excepció de la realització de gestions i obtenció o presentació de certificats a notaries, registres i centres oficials.

Per això es proposa la supressió del supòsit contemplat en la lletra c i modificar la redacció de la lletra a en els termes següents:

«a) Citacions de jutjats, comissaries, delegació de Govern, revisió d'armes, renovació del document nacional d'identitat o del passaport i altres tràmits necessaris a organismes oficials.»

- Al·legació núm. 21.-*En l'article 17.2 d s'hi parla del càrrec electiu com a regidor o parlamentari. El Consell Insular de Formentera al·lega que manca incloure la referència a càrrec electius com a consellers -dels consells insulars, inclosos els càrrecs propis de Formentera, regidors que automàticament passen a ser consellers, tot a l'hora simultàniament – i, també, si no tenen dedicació exclusiva, sinó parcial, si n'era el cas, incloure també el supòsit dels càrrecs de consellers executius en els Consells Insulars que així ho tinguin establert en el seu Reglament orgànic.*

Contestació de Funció Pública.- Com reconeix el propi Consell Insular en les seves al·legacions els consellers dels Consells Insulars inclosos els càrrecs propis de Formentera, tenen la doble condició de regidors i consellers, motiu pel qual els hi són d'aplicació el permís previst en l'article 17 del Projecte de decret.

Article 18 del Projecte relatiu al permís per assumptes particulars

- Al·legació núm. 22.- *El Consell Insular de Menorca demana perquè es restringeix a un sol dia el retorn de dies que cauen en dissabte si aquest ara ja no és laborable.*

Contestació de Funció Pública.- Cal no confondre el concepte de dia hàbil amb dia laborable. Així el dissabte pot ser dia laborable en funció de la jornada que tingui el funcionari o funcionària. Per això no es pot dir que el dissabte no és laborable i per tant la previsió del punt 4 de l'article 18 del Projecte es correcta.

Article 19 del Projecte relatiu al permís per matrimoni

- Al·legació núm. 23.- *A propòsit del permís per la inscripció de la Parella de fet (concepte més gran que el de parella estable, segons la legislació balear), i els perills que comporta, front al matrimoni, per possibles fraus i encadenaments d'inscripcions de parelles de fet en diversos Registres de parelles de fet, per successives dissolucions de parelles de fet i inscripcions correlatives, ens remetem al que hem dit més amunt. Pel Consell Insular de Formentera seria necessari establir algun tipus de regla de control o antifrau en aquest àmbit.*

Contestació de Funció Pública.- Ens remetem a tot el que s'ha dit en aquest informe al contestar les al·legacions efectuades pel Consell Insular respecte a l'article 2 del Projecte de decret, en el qual s'aclareix que només tenen dret a aquest permís les parelles de fet inscrites en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears, i també es justifica que entre la cancel·lació d'una inscripció i la inscripció d'una sol·licitud passa, almenys 6 mesos, motiu pel qual les possibilitats de cancel·lar una inscripció i en pocs dies obtenir una nova inscripció amb la finalitat de crear una situació fraudulenta no resulta extremadament fàcil com al·lega el Consell Insular.

Article 22 del Projecte relatiu al permís per adopció o acolliment preadoptiu o permanent simple

- Al·legació núm. 24.- *El Consell Insular de Menorca al·lega que seria convenient dir que l'acolliment preadoptiu o permanent simple ha de tenir una durada mínima d'un any per poder gaudir d'aquest permís*

Contestació de Funció Pública.- L'article 2 del Projecte de decret inclou dins el concepte d'acolliment preadoptiu o acolliment familiar simple els supòsits que tinguin una durada superior a un any.

Aquesta definició no concorda amb el TREBEP, el qual a l'article 49 b estableix que el permís per acolliment simple ha de tenir una durada no inferior a un any, amb la qual cosa, l'acolliment d'un any queda inclòs a l'àmbit del permís. Per això cal modificar el segon paràgraf de la lletra c de l'article 2 del Projecte, en els termes següents:

«S'entén assimilat al fill o a la filla, el menor o la menor en acolliment preadoptiu, o acolliment familiar simple per durada d'un any o superior.»

Article 24 del Projecte relatiu a les característiques comuns al permís per part, paternitat, adopció o acolliment

- Al·legació núm. 25.-*Al parer del Consell Insular de Formentera sembla que en l'apartat 1 de l'article 24 que parla de «suspensió del contracte de treball» hi ha un error, perquè s'està referint només al personal laboral i no també al personal funcionari i als eventuais. Caldria donar una redacció omnicomprendiva.*

Contestació de Funció Pública.- S'ha d'admetre aquesta al·legació efectuada pel Consell Insular perquè l'expressió «suspensió del contracte de treball» només fa referència a les relacions laboral. En conseqüència s'ha d'emprar un terme més apropiat com n'és el de «suspensió de la prestació de serveis», expressió que engloba també les relacions pròpies del personal funcionari i de l'eventual.

Articles 28 a 30 del Projecte relatius a vacances

- Al·legació núm. 26.-*El Consell Insular de Menorca al·lega que la planificació i períodes de gaudi formen part de la capacitat d'autoorganització de cada administració i per això no hauria de formar part d'aquest Decret.*

Contestació de Funció Pública.- Com ja hem dit al parlar-ne de l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret, un cop aprovat aquest serà aplicable amb caràcter supletori als consells insulars i la resta d'entitats locals radicades en el territori de les Illes Balears.

Tenint la possibilitat el Consell Insular d'establir una regulació pròpia sobre aquesta matèria no s'entén les afirmacions que fa en el sentit que «el Decret és tant detallat que no deixa marge a l'autonomia i a l'autoorganització de les corporacions locals [...]».

Articles 33 i 34 del Projecte relatius a llicències

- Al·legació núm. 27.-*El Consell Insular de Menorca planteja que les llicències per assumptes propis i per estudis afecten també a la capacitat d'autoorganització de les administracions.*

Contestació de Funció Pública.- Ens remetem a allò al parlar-ne de les vacances, ja aquest Decret un cop aprovat té caràcter supletori pel Consell Insular.

Títol II del Projecte relatiu a la competència i procediment per a la concessió de vacances, permisos, llicències i flexibilitat horària

- Al·legació núm. 28.-*El Consell Insular de Menorca considera que la competència i procediment per a la concessió de vacances, permisos, llicències i flexibilitat horària no hauria de formar part d'aquest Reglament comú sinó que ha de correspondre a la facultat d'autoorganització de cada Administració.*

Contestació de Funció Pública.- Ens remetem a allò al parlar-ne de les vacances, ja aquest Decret un cop aprovat té caràcter supletori pel Consell Insular.

Documentació que cal aportar per a la concessió de vacances, permisos i llicències i flexibilitat horària prevista a l'annex 1 del Projecte

- Al·legació núm. 29.-*Pel que fa a l'Annex 1 sobre Documentació que cal aportar per a la concessió de vacances, permisos i llicències i flexibilitat horària, apartat 3, el Consell Insular de Formentera al·lega que no hi ha esment a les parelles de fet inscrites en els registres de parelles de fet municipals (avalats per la Llei general de Seguretat Social) o inscrites en d'altres comunitats autònomes, en els respectius Registres d'aquelles administracions; respecte a l'apartat 8 sobre inscripció com a parella de fet.*

Contestació de Funció Pública.- En relació a la documentació a aportar en el cas de parelles de fet inscrites en els registres de parelles de fet, ens remetem a tot l'exposat en apartats anteriors d'aquest informe. Així mateix, cal recordar que el Projecte només reconeix efectes respecte les parelles de fet inscrites en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears.

- Al·legació núm. 30. - *En relació amb el punt 7 de l'annex 1, el Consell Insular de Menorca considera que cal concretar quin és el metge apte per emetre els informes que donin lloc al permís de reducció de jornada per problemes de salut que no doni lloc a incapacitat temporal o permanent, i proposa que siguin els metges del treball dels serveis de prevenció de riscos laborals de cada Administració.*

Contestació de Funció Pública. - No és l'opció d'aquest Decret entrar en les competències dels metges de treball dels serveis de prevenció de riscos laborals. En tot cas, la previsió del punt 7 de l'annex compleix amb la finalitat perseguida per la norma que és justificar la situació mèdica de l'interessat. Així mateix el Consell Insular pot establir una regulació distinta, ja que el Decret té caràcter supletori.

Annex 2 del Projecte relatiu al temps de resolució i sentit dels silencis

- Al·legació núm. 31. - *El Consell Insular de Menorca considera que els terminis de resposta en les sol·licituds haurien de ser més amplis, sempre que la normativa ho permeti quan es tracta de permisos de concessió discrecional i altres casos que s'allarguen en el temps.*

Contestació de Funció Pública. - Es tracta d'una qüestió que el Consell Insular pot regular per adaptar-lo a les peculiaritats de la seva organització.

Incidència en torn a les al·legacions presentades pel Sr. Guerrero

En data 14 de febrer de 2018 ha tingut entrada per correu electrònic a l'adreça ccontell@dgfun.caib.es un correu de la Direcció General de Pesca i Medi Marí, en el qual ens expliquen que el Sr. Antonio Guerrero Molina-Prados ha fet aportacions erròniament al Decret de Pesca que està tramitant la Direcció General esmentada, ja que el contingut de les seves al·legacions fan referència a l'esborrany del projecte de decret sobre vacances, permisos i llicències.

Cal advertir que, el tràmit d'audiència pública sobre el qual, els ciutadans en general podien formular observacions i suggeriments al primer esborrany del projecte de decret sobre vacances, permisos i llicències va estar obert des del 12 de desembre de 2017 fins el 5 de gener de 2018, i que com a conseqüència de les al·legacions presentades pels consells insulars de Menorca i Formentera i la ciutadania en general, es va redactar un segon esborrany de projecte de decret, al qual han presentat observacions i suggeriments les distintes conselleries. El termini de 15 dies

hàbils que disposaven les conselleries per fer al·legacions va començar els dies 23 i 24 de gener de 2018.

De l'exposat, es dedueix que el Sr. Guerrero va presentar de forma extemporània les al·legacions, ja que las va presentar un cop havien transcorregut 21 dies des de que es va tancar el termini. A més hem de tenir en compte que, com a conseqüència dels suggeriments i observacions presentats al primer esborrany de projecte de decret (en els tràmits de participació ciutadana organitzada i audiència pública), es va redactar un segon esborrany, el qual, al moment d'efectuar les al·legacions el Sr. Guerrero (el 26 de gener), ja s'havia lliurat a les conselleries per a que fessin al·legacions.

Pels motius exposats no poden admetre les al·legacions presentades pel Sr. Guerrero. No obstant això, cal assenyalar que les tres propostes efectuades ja han segut contestades a l'hora de respondre a les al·legacions presentades per la Conselleria d'Educació i Universitat, les quals van signades pel mateix Sr. Guerrero.

En efecte, la primera de les propostes consisteix en canviar l'article 18 del Projecte de decret, relatiu al permís per assumptes particulars. El Sr. Guerrero fonamenta la seva proposta en l'article 117.2 de la Llei 3/2007, que diu que «el personal funcionari pot disposar de fins un màxim de set dies de permís a l'any per assumptes propis sense necessitat de justificació [...]», i en l'article 84 de l'extingida Llei 2/1989, de 22 de febrer, reguladora de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, on deia que «es podrà disposar d'un màxim de set dies de permís a l'any per assumptes particulars sense necessitat de justificació [...]». Segons el Sr. Guerrero el Decret no pot atorgar menys drets que la Llei que desenvolupa.

Contestació a les al·legacions efectuades per la Conselleria d'Educació i Universitat al segon esborrany del projecte de decret:

«La Conselleria d'Educació i Universitat proposa establir set dies per any natural en compte de sis, perquè el Decret no pot atorgar menys drets que la Llei que el desenvolupa. Segons Educació, reglamentàriament es pot completar a l'àmbit autonòmic allò que disposa l'article 48 k) del TREBEP, tot fent us de les competències atribuïdes per l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.

Contestació.- La lletra k de l'article 48 del TREBEP atorga el següent permís:

K) Per assumptes particulars, sis dies a l'any.

Es tracta d'una norma de caràcter bàsic que no pot ser objecte d'ampliació per part de la normativa autonòmica.»

La segona proposta afecta a l'article 6 del Projecte de decret, relatiu al permís per concórrer a exàmens finals i a altres proves definitives d'aptitud, per considerar que la redacció del precepte és contrària a l'article 48 del TREBEP. Segons el Sr. Guerrero, el legislador en l'article 48 diferencia la lletra d) «[...] durant els dies de la seva celebració» quan es refereix a exàmens finals i altres proves definitives d'aptitud. Que quan es refereix en el punt e) al temps indispensable per a la realització d'exàmens prenals.

Per aquest motiu proposa que es canviï el text de l'article 6, especificant que es tindrà dret al dia complet de la data de l'examen o prova final. També queda afectat el punt 5 de l'annex 2 del Projecte de decret, el qual, s'ha de canviar per «la justificació del permís per concórrer a exàmens finals i altres proves mitjançant el justificant d'assistència a la prova.»

La comparació amb la lletra e) de l'article 48 que parla del «temps indispensable» és la clau per entendre la intenció del legislador. Si hagués volgut limitar el temps a l'indispensable, hauria de redactar la lletra d) igual que la e).

Contestació a les al·legacions efectuades per la Conselleria d'Educació i Universitat al segon esborrany del projecte de decret:

«La Conselleria d'Educació i Universitat exposa en relació aquest permís que tota la redacció de l'article es contrària a l'article 48 del TREBEP.

Segons la Conselleria d'Educació i Universitat «és evident que el legislador diferencia el punt d) [...] "durant els dies de la seva celebració" quan es refereix a exàmens finals i altres proves definitives d'aptitud, que quan es refereix en el punt e) al temps indispensable per a la realització d'exàmens prenals.»

Proposa que es canviï el text de l'article 6 especificant que «es tindrà dret al dia complet de la data de l'examen o prova final» i en coherència amb això cal adaptar el punt 5 de l'annex 2.

Contestació de Funció Pública.- En relació a aquest permís, la Jurisprudència de la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Suprem en sentència de 28 de juny de 1996 diu:

«Es decir, que no cabe generalizar a priori y de un modo tajante si el permiso ha de concederse por horas o bien por días enteros, pues habrá casos en que la sucesión de exámenes en el mismo día, sus características de indeterminación de horario o duración, o su localización aún dentro de la misma localidad en diversas ubicaciones, harán necesaria la libranza de toda la jornada laboral, pero habrá otros muchos en que bastará la concesión de unas horas durante la jornada. Lo que, en definitiva constituye doctrina errónea es que para exámenes en la misma localidad de destino, en día laborable y durante la jornada laboral, en todo caso, haya de otorgarse permiso por el día entero. Asimismo de los razonamientos anteriores se infiere que si las pruebas de aptitud se

celebran fuera del horario de trabajo, y en la misma localidad de destino, y tampoco se ve afectada por las circunstancias del examen la jornada laboral, no resulta procedente la concesión de permisos.

Aquesta sentència es va dictar en interpretació de l'article 30.1 lletra d de la Llei 30/1984, que utilitzava la mateixa expressió «durante los días de su celebración» que ara utilitza l'article 48.1 lletra d del TREBEP, que en definitiva implica que el permís únicament s'ha de concedir pel temps mínim però suficient per concórrer a la pràctica de la prova d'aptitud, mesurant el temps fins i tot en hores.»

Respecte a la tercera proposta, el Sr. Guerrero manifesta que el projecte de decret regula els permisos per assumptes particulars per antiguitat i dels dies addicionals de vacances, atès que el Decret no té l'obligació de regular en el mateix sentit que l'Acord del Consell de Govern de 9 de desembre de 2016 la «recuperació» d'aquests permisos i vacances. Per aquest motiu proposa eliminar del projecte de decret la disposició addicional única, per considerar-la discriminatòria i innecessària.

Contestació a les al·legacions efectuades per la Conselleria d'Educació i Universitat al segon esborrany del projecte de decret:

La Conselleria d'Educació i Universitat considera que el Projecte de decret no té l'obligació de regular el permisos per assumptes particulars per antiguitat i dels dies addicionals per vacances en el mateix sentit que l'Acord del Consell de Govern de 9 de desembre de 2016. Per aquest motiu es proposa eliminar del Projecte de decret la disposició addicional única, per considerar-la discriminatòria.

Contestació de Funció Pública.- En relació amb aquesta qüestió, la disposició addicional tretzena, relativa als permisos particulars per antiguitat disposa:

«Les administracions públiques poden establir fins dos dies addicionals de permís per assumptes particulars al complir el sisè trienni, incrementant-se com a màxim, en un dia addicional per cada trienni complit a partir del vuitè.

Mentre que la disposició addicional catorzena relatiu als dies addicionals de vacances per antiguitat estableix:

«Cada Administració pública podrà establir fins un màxim de quatre dies addicionals de vacances en funció del temps de serveis prestats pels funcionaris públics.»

En ambdós casos, l'increment dels dies addicionals tenen caràcter potestatiu. De manera que si una determinada Administració pública no els incrementa no podem afirmar que la seva actuació sigui discriminatòria.

Per altra part, l'Acord de 23 de juny de 2017, un cop ratificat per Acord del Consell de Govern de 14 de juliol de 2017, conforme a l'article 38.3 del TREBEP, a efectes formals requereix la modificació o derogació de la vigent normativa reglamentària sobre vacances, permisos i llicències continguda en el Decret 45/1995, de 4 de maig, pel qual s'aprova el Reglament regulador de la concessió de vacances, permisos i

llicències al personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma i el Decret 135/2005, de 28 de desembre, pel qual es regula la concessió de vacances del personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

De manera que existeix la possibilitat de regular reglamentàriament l'Acord de 23 de juny de 2017, i sempre que sigui possible la regulació reglamentària ha d'assumir el contingut de l'esmentat Acord, llevat de les modificacions que s'introdueixin com a conseqüència dels informes i altres aportacions efectuades en la tramitació del Projecte de decret.

La implantació gradual dels dies addicionals, com hem vist, no constitueix una actuació discriminatòria, i a més s'ha consensuat amb els representants socials, motiu pel qual, s'ha de mantenir aquest acord relatiu a la implantació gradual dels dies addicionals.

4.2.2. Contestació a les al·legacions i observacions presentades pels ciutadans en el tràmit d'informació pública

En el tràmit d'informació pública, la senyora Pilar Cabotà Sainz, amb DNI 42.959.411-B, la senyora María Eugenia Martín-Casallo López, amb DNI 02.500.306-E i el senyor José Oliver Clar, amb DNI 43.041.219-P, fan les mateixes al·legacions que consisteixen en:

1) El projecte de Decret regula els permisos per assumptes particulars per antiguitat i dels dies addicionals de vacances, atès que el decret no té l'obligació de regular el mateix sentit que l'Acord del Consell de Govern de 9 de desembre de 2016 la «recuperació» d'aquests permisos i vacances (restringits per la crisi econòmica, i que l'Estat ja ha «tornat» als seus funcionaris), es proposa eliminar del projecte de decret la Disposició addicional única, per considerar-la discriminatòria i innecessària.

2) Afegir al projecte de decret la regulació de l'horari de treball i/o el seu còmput durant la jornada laboral, atès que en aquest moment només està regulat per un acord de Consell de Govern (l'Acord de 1 de juny de 2012); atès que forma part de les condicions de treball del títol del decret. En relació amb l'anterior, afegir la possibilitat que la part flexible de l'horari (actualment Entrada: entre les 7.30 h i les 9.00 h i Sortida: entre les 14.00 h i les 16.30 h) sigui més ampla per al personal de nivell 28 o superior, atès que és habitual que aquest personal realitzi jornades més amples, especialment per la tarda.

Contestació de Funció Pública.- S'ha de recordar que, conforme a l'article 38.3 del TREBEP, els acords adoptats en matèria de funció pública quan hagin estat ratificats i afectin a temes que poden ser decidits de manera

definitiva pels òrgans de govern, el seu contingut és directament aplicable al personal inclòs, sense perjudici que a efectes formals es requereixi la modificació o derogació, si s'escau, de la normativa reglamentària corresponent.

Hem de partir de la premissa que el Projecte reproduïx el contingut de l'Acord del Consell de Govern de 14 de juliol de 2017 perquè aquest Acord es limita a ratificar l'anterior de la Mesa Sectorial de Serveis Generals de 23 de juny de 2017, entre l'Administració autonòmica i els representants del personal empleat públic. De manera que en principi, s'ha d'aplicar el principi «pacta sunt servanda» (els pactes obliguen). Si bé l'aplicació d'aquest principi no ha de ser monolítica, de manera que es poden introduir variacions respecte de l'Acord com a conseqüència dels informes i altres aportacions efectuades durant la tramitació del Projecte que evidencien errors o l'existència d'una regulació contrària a l'ordenament jurídic vigent.

Un cop efectuada aquesta petita introducció, procedim a contestar la primera de les al·legacions efectuades per la qual proposen eliminar del Projecte de decret la disposició addicional única (que preveu la recuperació gradual dels permisos per assumptes particulars per antiguitat i dies addicionals de vacances) per considerar-la discriminatòria i innecessària.

Cal recordar que la disposició addicional única del Projecte de decret reproduïx el contingut de l'acord tercer de l'Acord de 14 de juliol de 2017, relatiu al règim transitori de permisos i vacances, i per tant, existeix una obligació de traslladar al Projecte que ara es tramita, el contingut de l'esmentat acord tercer.

Així mateix, cal assenyalar que la qüestió sobre la recuperació dels permisos per assumptes particulars per antiguitat i dies addicionals per vacances estan regulats pel TREBEP en els següents termes:

«Disposició addicional tretzena. Permís per assumptes particulars per antiguitats

Les administracions públiques podran establir fins dos dies addicionals de permisos per assumptes particulars al complir el sisè trienni, incrementant-se com a màxim, en un dia addicional per cada trienni complit a partir del vuitè.

Disposició addicional catorzena. Dies addicionals de vacances per antiguitats

Cada Administració pública podrà establir fins un màxim de quatre dies addicionals de vacances en funció del temps de serveis prestats pels funcionaris públics.»

Els dos preceptes obren la possibilitat de que l'Administració de la Comunitat Autònoma pugui restablir els permisos i els dies addicionals. Però en tot cas, és una decisió que ha de prendre l'Administració

autonòmica. De manera que si l'Estat els ha concedit i pel motiu que sigui, l'Administració autonòmica no ho ha fet, no podem parlar d'una situació de discriminació.

Però els fets mostren, que l'Administració de la Comunitat Autònoma si que ha pres una decisió sobre aquesta qüestió. En concret, a acordat als els representants del personal empleat públic restablir d'una manera gradual els permisos i dies addicionals.

Pel que fa a la segona de les al·legacions, relativa a la possibilitat d'augmentar la part flexible de l'horari de treball del personal de nivell 28 o superior, atès que és habitual que realitzin jornades més amplies, especialment per la tarda, s'ha de fer les consideracions següents:

D'una banda, el projecte de decret, regula una sèrie de qüestions, com és, per exemple la flexibilitat horària addicional de l'article 35 que, no constitueixen ni permisos ni llicències, ja que en realitat es tracta d'una mesura addicional per flexibilitzar la distribució horària regulada per l'Acord del Consell de Govern d'1 de juny de 2012.

En aquest sentit, l'expressió «condicions de treball» que empra el títol del Projecte de decret fa referència a una mesura addicional que afecta a una distribució horària que es flexibilitza per motius de conciliació de la vida personal, familiar i laboral, i perquè no te encaix com a permís, llicència, etc.

D'altra banda, el Projecte de decret, no dedica cap precepte a regular pròpiament la jornada de treball ni sobretot, la seva distribució horària, tal com pretenen les al·legacions presentades.

Per altra part, degut a que no s'ha negociat ni pactat l'esmentada qüestió amb els representats dels empleats públics, la seva introducció dins el Projecte suposaria una extralimitació del mandat contingut en l'acord segon de l'Acord de 14-7-2017 que diu:

«Segon. Vigència

Aquest Acord té aplicació temporal i continuarà vigent fins que es duguin a terme els tràmits que requereixen l'aprovació d'una disposició reglamentària que reguli el règim de vacances, permisos i llicències del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de las Illes Balears».

Per acabar, la introducció d'una jornada més ampla, sobretot per la tarda, pel personal de nivell 28 o superior, si que resultaria discriminatòria respecte de la resta de personal funcionari, ja que el personal amb un nivell igual o superior al 28 percep un quantia més elevada que la resta de

personal en concepte de «complement específic» precisament per retribuir, entre d'altres, la dedicació o la incompatibilitat que concorren en determinats llocs de treball com són els de nivell 28 o superiors.

També s'ha rebut al·legacions efectuades per la Sra. Maria Angeles Sanz Valverde, funcionària del cos auxiliar administratiu de la CAIB, per tal de preveure la possibilitat de concedir una flexibilitat de jornada en còmput anual en els casos d'atenció a persones amb discapacitat durant els períodes de tancament dels centres on aquestes persones reben atenció, en els mateixos termes que la flexibilitat de jornada en còmput anual pels períodes de vacances estivals escolars .

Cal destacar que aquestes al·legacions, no es poden ser acceptades per ser extemporànies, perquè foren presentades el dia 12 de febrer de 2018. No obstant això, s'ha d'advertir que ja s'ha previst una mesura que preveu donar cobertura als supòsits exposats per la Sra. Sanz Valverde, com a conseqüència de modificar el paràgraf segon de l'article 36.1 del Projecte de Decret en els termes següents:

«Així mateix, el personal que tingui a càrrec seu persones amb discapacitat fins al primer grau de consanguinitat o afinitat, també podran sol·licitar aquesta flexibilitat en còmput anual durant el període de vacances dels centres específics on la persona amb discapacitat rebi atenció.»

4.3 Tràmit d'al·legacions de les conselleries i de la Direcció de l'Advocacia de la comunitat autònoma.

Durant el termini obert per fer aportacions dins el tràmit d'audiència a les conselleries i a la Direcció de l'Advocacia de la comunitat autònoma, aquestes han presentat les al·legacions següents:

Data de presentació	Origen
01-02-2018	Conselleria d'Educació i Universitat
05-02-2018	Direcció de l'Advocacia comunitat autònoma i Institut d'Estudis Autonòmic
06-02-2018	Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques
09-02-2018	Conselleria de Presidència
14-02-2018	Conselleria de Cultura, Participació i Esports

En aquest tràmit les al·legacions i suggeriments presentades fan referència als següents preceptes del Projecte de decret de vacances, permisos i llicències:

Preceptes del	Direcció Advocacia	Conselleria de	Conselleria d'Hisenda i	Conselleria d'Educació i	Conselleria de Cultura,	Conselleria de Serveis Socials i
---------------	--------------------	----------------	-------------------------	--------------------------	-------------------------	----------------------------------

Projecte de decret	Comunitat Autònoma (IEA)	Presidència	Administracions Públiques	Universitat	Participació i Esports	Cooperació
Preàmbul		Al·legacions	Al·legacions			Al·legacions
Article 1						Al·legacions
Article 2		Al·legacions	Al·legacions		Al·legacions	
Article 4		Al·legacions				
Article 6				Al·legacions		Al·legacions
Article 10			Al·legacions			
Article 11						Al·legacions
Article 12						Al·legacions
Article 13		Al·legacions	Al·legacions			
Article 14		Al·legacions				
Article 17		Al·legacions	Al·legacions		Al·legacions	Al·legacions
Article 18				Al·legacions		
Article 21			Al·legacions			
Article 22			Al·legacions			
Article 25					Al·legacions	
Article 27			Al·legacions			
Article 28						Al·legacions
Article 35					Al·legacions	
Article 38		Al·legacions	Al·legacions			
Article 39	Al·legacions	Al·legacions	Al·legacions			
Article 40	Al·legacions	Al·legacions				
Disposició addicional única		Al·legacions				

4.3.1. Contestació a les observacions i al·legacions presentades per les conselleries i la Direcció de l'Advocacia de la comunitat autònoma

Preàmbul del Projecte de decret

- Al·legació núm. 1.-La Conselleria de Presidència observa dues errades que cal esmenar en el preàmbul del Projecte de decret. Així cal fer referència a l'Acord del Consell de Govern de 14 de juliol de 2017 i no de 2014. D'altra banda, cal completar la referència al Decret llei 10/2012, afegint la data de la seva aprovació (31 d'agost).

Contestació de Funció Pública.- S'accepten les dues observacions. Així mateix s'aprofita la revisió del preàmbul per millorar la seva redacció i per això es suprimeixen les referències als butlletins oficials en què es varen publicar les normes que s'esmenten i els títols dels decrets que ja han estat mencionats en el preàmbul, amb la finalitat de facilitar la lectura del text.

- Al·legació núm. 2.-*La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques i la Conselleria de Serveis Socials i Cooperació troben a faltar la justificació dels principis de bona regulació (necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència) exigida per l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.*

Contestació de Funció Pública.- S'accepta el suggeriment.

Article 1 del Projecte de decret relatiu a l'àmbit d'aplicació

- Al·legació núm. 3.-*La Conselleria de Serveis Socials i Cooperació proposa redactar l'article 1.3 del Projecte de decret en coherència amb el 2.3 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (endavant TREBEP).*

Contestació de Funció Pública.- L'article 1.3 del Projecte de decret diu:

«3. El personal docent, el personal estatutari al servei de la sanitat pública autonòmica i el personal funcionari sanitari que presti serveis en institucions sanitàries públiques al Servei de Salut de les Illes Balears es regeixen per la seva normativa autonòmica.»

Efectivament, segons el TREBEP aquest personal es regeix per la seva legislació específica, ja sigui la bàsica estatal o l'autonòmica. Per això, cal suprimir la referència a la normativa autonòmica i substituir-la per l'expressió «normativa específica» que engloba la normativa de qualsevol rang i origen que li sigui d'aplicació.

Article 2 del Projecte de decret relatiu a les definicions

Lletra c de l'article 2

- Al·legació núm. 4.-*La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques al·lega que el tercer paràgraf de la lletra c) que diu «En els permisos en què no estigui expressament esmentat s'entendrà equiparat el cònjuge o el familiar de primer*

grau», inclou el cònjuge com a assimilat, quan ja figura en el primer paràgraf familiar de primer grau.

Contestació de Funció Pública.- La lletra c de l'article 2 defineix, als efectes d'aquest Decret, que s'ha d'entendre com a familiar de primer grau en línia directa, per consanguinitat o afinitat. El darrer paràgraf d'aquesta definició únicament tracta d'aclarir que en els permisos en què no estigui expressament esmentat s'haurà d'entendre equiparat el cònjuge al familiar de primer grau. Es tracta doncs, d'un aclariment innecessari i redundant, motiu pel qual s'accepta la proposta i se suprimeix aquest paràgraf.

Com a conseqüència d'aquesta observació s'ha de posar de manifest que és necessari modificar la redacció del tercer paràgraf de la lletra c de l'article 2, en els termes següents:

«Així mateix s'entenen assimilats als familiars de primer grau, el cònjuge o la parella estable, i els fills, mare o pare del cònjuge o de la parella estable.»

Lletra e de l'article 2

- Al·legació núm. 5.-*Pel que fa a la lletra e) relativa a la separació legal de matrimoni la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques indica que no s'han de concedir els permisos vinculats al matrimoni en els quals el cònjuge sigui el subjecte causant, i per altra part, proposa incloure també als familiars polítics.*

Contestació de Funció Pública.- La redacció de la lletra e té per finalitat impedir el gaudiment dels permisos en el cas d'extinció o dissolució del vincle de parentiu per afinitat. La separació legal no extingeix el vincle matrimonial ni el parentiu per afinitat. En efecte, conforme a l'article 83 del Codi Civil, la separació legal produeix la «suspensió de la vida en comú dels casats i cessa la possibilitat de vincular bens de l'altre cònjuge en l'exercici de la potestat domèstica», però no la dissolució del vincle matrimonial que només es produeix amb el divorci, la nul·litat o la mort d'un dels cònjuges.

Per aquest motiu, cal modificar la redacció de la lletra e de l'article 2 en els termes següents:

« e) Extinció del vincle matrimonial: una vegada es produeix l'extinció o dissolució del vincle matrimonial per qualsevol de les causes legalment previstes, no s'han de concedir els permisos que es troben vinculats al matrimoni.

Cal aplicar una interpretació idèntica en els supòsits d'extinció de les parelles de fet, de conformitat amb l'article 8 de la Llei 18/2001, de 19 de desembre, de parelles estables.»

Lletra k de l'article 2

- Al·legació núm. 6. - *En relació a la lletra k), la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques recomana que per tal d'acreditar la dependència s'exigeixi la corresponent resolució administrativa.*

Contestació de Funció Pública. - La lletra k de l'article 2 defineix el terme «relació de dependència». Aquesta definició inclou una sèrie de situacions heterogènies que comprenen l'edat, la malaltia o la discapacitat, i també les lligades a la falta o a la pèrdua d'autonomia física, mental, intel·lectual o sensorial, i que precisen de l'atenció d'altra o altres persones o ajudes importants per realitzar activitats bàsiques de la vida diària o, en el cas de les persones amb discapacitat intel·lectual o malaltia mental, d'altres suports per la seva autonomia personal.

De l'estudi de l'al·legació s'adverteix que el Projecte de decret fa una menció redundant als casos de persones amb discapacitat intel·lectual o malaltia mental atès que ja s'entenen compreses en el concepte de discapacitat. Per aquest motiu la redacció d'aquest apartat es millora suprimint l'expressió «en el cas de les persones amb discapacitat intel·lectual o malaltia mental.»

Es cert que per acreditar la discapacitat serà precís acreditar-la mitjançant el corresponent certificat oficial, però hi han altres supòsits de dependència directa, com per exemple, el previst a la lletra a de l'article 12.1 del Projecte de decret, consistent en «la guarda legal d'un fill o una filla menor de catorze anys», en el qual, tot i existint una relació de dependència directa per motiu de l'edat (ser menor de catorze anys), no es pot exigir per acreditar-la una resolució administrativa.

També pot existir una relació de dependència quan és té un familiar a càrrec, fins el segon grau de consanguinitat o afinitat que, per raons d'edat, accident o malaltia no es pugui valer per si mateix (art. 12.1 d del Projecte de decret). Ara bé, l'acreditació d'aquestes circumstàncies, en uns casos, requerirà una resolució administrativa i en altres no, degut a la multiplicitat i varietat de casos existents.

Lletra m de l'article 2

- Al·legació núm. 7. - *La Conselleria de Presidència observa que la lletra m) de l'article 2 defineix la malaltia greu, tot remetent-se a la definició que en fa el Reial decret 1148/2011, sobre prestacions econòmiques per cura de menors afectats per càncer o altres malalties greus, i considera que aquesta referència*

no és convenient perquè el Reial decret té com a finalitat delimitar el dret o prestacions econòmiques dels parents que cuiden als menors afectats. En canvi, el concepte de malaltia greu del Projecte de decret es farà servir amb la finalitat de disposar d'un temps per atendre als menors o malalts dependents.

Contestació de Funció Pública.- La remissió a la llista de malalties de l'annex del Reial decret 1148/2011, es fa només a títol orientatiu tal com expressa el segon paràgraf de la lletra *m* de l'article 2. En el primer paràgraf, queda clar que la malaltia serà considerada greu quan així ho determini l'informe mèdic corresponent. De manera, que el concepte malaltia greu no es limita al llistat tal com considera la Conselleria de Presidència. S'aprofita la modificació d'aquest punt millorar la redacció i substituir l'expressió «la persona facultativa mèdica» per «metge o metgessa.»

Lletres *n* i *o* de l'article 2, punt 1 de l'article 3, article 4, punt 4 de l'annex 1 i taula de l'annex 2

- Al·legació núm. 8.-Pel que fa a la lletra *o*), la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques entén que la definició de residència no hauria d'incloure les consideracions relatives al permís per trasllat de domicili que per sistemàtica s'haurien d'incorporar en el precepte relatiu a aquest permís.

Contestació de Funció Pública.- Aquesta al·legació posa de manifest que per tal de regular el permís per trasllat de domicili s'ha introduït en l'article 2, dedicat a definicions, el concepte de «domicili», entès com el municipi on està situat el domicili habitual i en què es resideix la major part de l'any.

Així mateix, s'ha de tenir en compte allò que disposa l'article 11 lletra *b* del Decret 5/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal i administratives per a la reducció del dèficit públic del sector públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears i d'altres institucions autonòmiques:

«Els empleats públics inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret llei tenen dret als permisos següents:

[...]

b) Per trasllat de domicili sense canvi de residència, un dia, i amb canvi de residència, tres dies.»

Per altra part, cal esmentar que quan el TREBEP regula el permís per trasllat de domicili a la lletra *b* de l'article 48, ho fa de manera incompleta, atès que, no es preveu el supòsit del trasllat de domicili amb canvi de

residència, a l'establir únicament que els funcionaris tenen un dia de permís «per trasllat de domicili sense canvi de residència.»

Per aquest motiu, cal modificar la lletra o de l'article 2, en els termes següents:

«o) Domicili habitual: és el lloc on el personal té fixat el seu domicili i en què hi resideix la major part de l'any.»

En consonància també s'ha de modificar l'article 4 del Projecte de decret en els termes següents:

«Article 4
Permís per trasllat de domicili habitual

El personal disposarà d'un dia hàbil per trasllat del seu domicili habitual, si no implica canvi de municipi, o tres dies hàbils si implica un canvi de municipi.»

També s'han de modificar les referències que Projecte fa als conceptes modificats. En relació amb el concepte de domicili cal adaptar el punt 4 de l'annex 1 i la taula de l'annex 2.

També cal tenir en compte que la problemàtica exposada en relació amb el domicili habitual del personal funcionari té repercussions amb el permís per mort, accident o malaltia greu d'un familiar, atès que la seva durada depèn del lloc on es produeix l'event.

En relació amb aquest permís, la Comissió Superior de Personal va clarificar la concessió del permís quan la localitat de destinació (residència de destí) i de domicili habitual siguin diferents, en la consulta de 30 de desembre de 1994:

« Es probable que el artículo 30.1a de la Ley 30/1984, diera por supuesto, que, en aplicación del artículo 77 de la Ley Articulada de Funcionarios Civiles del Estado, solamente con carácter excepcional se presentaría disociación entre la localidad de destino y la de residencia. En cualquier caso, siempre que una y otra localidad resulten distintas debe realizarse, a juicio de esta Dirección General, una interpretación que tenga presente la finalidad que persigue la norma. En el caso del artículo 30.1.a de la Ley 30/194, la finalidad que se pretende alcanzar al ampliar el número de días de permiso según la localidad es la de incluir dentro del mismo un margen de tiempo para facilitar el desplazamiento del funcionario al lugar donde se ha producido el suceso que motiva el permiso. La Ley en efecto estima que de no tenerse en consideración el tiempo añadido que requiere el desplazamiento, se haría imposible la atención de la necesidad de índole personal que se quiere satisfacer mediante la concesión del permiso. Ahora bien, este tiempo suplementario no se precisa que el suceso se produce en la localidad de residencia o en la de trabajo, debido a que el funcionario realiza a diario desplazamiento entre una y otra para concurrir a su puesto de trabajo gracias a la

proximidad y facilidad de comunicación que existirán entre ambas. En consecuencia, por tanto solo si el suceso se produjera en una tercera localidad diferente de la de trabajo y de residencia procederá la concesión de cuatro días de permiso.

Como conclusión pues, esta Dirección General, entiende que el artículo 30.1.a de la LMRFP/84, se refiere indistintamente a la localidad de destino y a la de residencia, siendo unicamente procedente la ampliación del permiso de dos a cuatro días cuando el suceso se produce en una tercera localidad.»

Reitera aquest criteri en el dictamen en atenció a consulta de 24 de maig de 2000

Com a conseqüència de l'exposat, cal modificar la redacció de la definició de l'article 2 lletra n, en els termes següents:

«n) Residència de destí: municipi on el funcionari o funcionària té la seva destinació.»

També s'ha de clarificar la redacció de l'article 3.1 del projecte, que quedarà redactat en la forma següent:

1. En cas de mort, accident o malaltia greu d'un familiar dins del primer grau de consanguinitat o afinitat:

- Tres dies hàbils quan el succés es produeix en el mateix municipi en que, el funcionari o la funcionària sol·licitant del permís té la residència de destí o el domicili habitual.
- Cinc dies hàbils quan el succés es produeix en un municipi distint a la residència de destí i al domicili habitual del funcionari o la funcionària sol·licitant del permís.

En cas de familiar fins al segon grau de consanguinitat o afinitat

- Dos dies hàbils quan el succés es produeix en el mateix municipi en que, el funcionari o la funcionària sol·licitant del permís té la residència de destí o el domicili habitual.
- Quatre dies hàbils quan el succés es produeix en un municipi distint a la residència de destí i al domicili habitual del funcionari o la funcionària sol·licitant del permís.

Lletra p de l'article 2

- *Al·legació núm. 9.-La Conselleria de Presidència considera que la definició de l'expressió «deure inexcusable» que en fa la lletra p) de l'article 2, es massa restrictiva. Argumenta que el concepte de «deure inexcusable» també correspon a l'àmbit de l'ètica. Així mateix, diu que la definició que el Projecte fa*

del concepte de deure inexcusable pot entrar en contradicció i és més restrictiu que la definició del concepte «de deure inexcusable de caràcter públic o personal» que fa l'article 48 j) del TREBEP.

Contestació de Funció Pública.- Per a que el deure sigui conceptuat com a de compliment inexcusable, s'exigeix una norma que així ho determini i sancioni la seva transgressió amb una responsabilitat civil, penal o administrativa (TSJ Galícia, Sala Contenciosa administrativa, 16 de gener de 2013).

Així per exemple, no constitueixen deures inexcusables, situacions que donen dret al gaudi d'altres permisos, com ara, el desplaçament a un altre país per complir amb els tràmits d'adopció d'un menor (TSJ Múrcia, Sala Contenciosa administrativa, 24 de febrer de 1998); la cura d'un germà/na hospitalitzat, tot i que prestar cures a un familiar sigui un deure de caràcter personal, perquè ja està emparada amb un altre permís (TSJ Catalunya, Sala contenciosa administrativa, 5 de desembre de 2000), i el pagament presencial de tributs locals, atès que no es tracta d'una obligació personal que no pugui fer un tercer (TSJ Sevilla, Sala Contenciosa administrativa, 14 de juliol de 2000).

Quant a l'al·legació de que el concepte inclòs en el Projecte de decret és més restrictiu que el del TREBEP, consideram que és tot el contrari, perquè el TREBEP no condiciona el gaudi del permís a l'exercici d'un deure inexcusable sinó que a més ha de ser de caràcter públic o personal.

- Al·legació núm. 10.-*La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques manifesta que la lletra p) fa referència al deure inexcusable quan al llarg del Projecte aquest es vincula també a la conciliació per la qual cosa també s'hauria d'incloure.*

Contestació de Funció Pública.- L'epígraf de l'article 17 del Projecte de decret ja fa referència a que els deures inexcusables són de caràcter públic o personal i per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral.

Altres al·legacions a l'article 2

- Al·legació núm. 11.-*La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques al·lega que la forma d'acreditar la relació de parella estable, a banda de preveure la inscripció en el Registre de les Illes Balears es podria plantejar la possibilitat d'acceptar també la inscripció en altres registres autonòmics.*

Contestació de Funció Pública .- La Comunitat Autònoma de les Illes Balears va regular la figura de les unions de fet mitjançant la Llei 18/2001, de 19 de desembre, de parelles estables. Aquesta Llei en regula la figura a l'article 1 en els termes següents:

«1. Constitueix l'objecte d'aquesta Llei la regulació del règim jurídic de les parelles estables a les Illes Balears, i s'entenen com a tal les unions de dues persones que convisquin de manera lliure, pública i notòria, en una relació d'afectivitat anàloga a la conjugal.

2. Perquè li sigui aplicable aquesta Llei, els membres de la parella han de complir els requisits i les formalitats que s'hi preveuen, no estar sota a cap impediment que afecti algun d'ells o la seva relació, inscriure's voluntàriament en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears. La inscripció en aquest Registre té caràcter constitutiu.»

La disposició addicional segona de la Llei 18/2001 disposa que «els drets i les obligacions establerts pels cònjuges en el marc normatiu de les competències de les Illes Balears s'han d'entendre d'igual aplicació per als membres d'una parella estable.»

La disposició addicional primera estableix que «els membres d'una parella estable que estiguin sotmesos al règim estatutari dels funcionaris de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o al règim del personal laboral al servei d'aquesta, s'han d'entendre equiparats, quan a drets i obligacions, als cònjuges, dins el marc de l'esfera de competències autonòmica.»

Mitjançant el Decret 112/2002, de 30 d'agost, pel qual es crea el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears i se'n regulen l'organització i la gestió, es va desenvolupar la Llei 18/2001.

Conforme a la normativa exposada per poder gaudir dels drets prevists en la Llei 18/2001, les parelles de fet han d'estar inscrites necessàriament en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears, i en conseqüència no poden beneficiar-se dels drets prevists en la Llei 18/2001, les parelles de fet inscrites en altres registres administratius, com ara el municipal o el pertanyent a altres comunitats autònomes.

- Al·legació núm. 12.-*La Conselleria de Cultura, Participació i Esports considera que l'article 2 relatiu o les definicions hauria d'incloure el concepte de «persona discapacitada» atès que el text de l'esborrany en fa referència a diversos articles. Per això proposo incloure la definició que en fa el Reial decret legislatiu 1/2013.*

Contestació de Funció Pública.- No es considera necessari incloure aquesta definició atès que ja està legalment establert el concepte.

Article 4 del Projecte de decret relatiu al permís per trasllat de domicili

- Al·legació núm. 13.-*La Conselleria de Presidència suggereix que en aquest permís es faci referència al supòsit especial de canvi d'illa de residència.*

Contestació de Funció Pública.- El trasllat de domicili habitual que comporta canvi d'illa de residència té el tractament d'un canvi de domicili habitual a un municipi diferent, per la qual cosa, té dret a un permís de tres dies.

Article 6 del Projecte de decret relatiu al permís per concórrer a exàmens finals i a altres proves definitives d'aptitud

- Al·legació núm. 14.-*La Conselleria d'Educació i Universitat exposa en relació aquest permís que tota la redacció de l'article es contrària o l'article 48 del TREBEP.*

Segons la Conselleria d'Educació i Universitat «és evident que el legislador diferencia el punt d) [...] «durant els dies de la seva celebració» quan es refereix o exàmens finals i altres proves definitives d'aptitud, de quan es refereix en el punt e) al temps indispensable per a la realització d'exàmens prenatals.»

Proposa que es canviï el text de l'article 6 especificant que «es tindrà dret al dia complet de la data de l'examen o prova final» i en coherència amb això cal adaptar el punt 5 de l'annex 2.

Contestació de Funció Pública.- En relació a aquest permís, la Jurisprudència de la Sala Contenciosa administrativa del Tribunal Suprem en sentència de 28 de juny de 1996 diu:

«Es decir, que no cabe generalizar *a priori* y de un modo tajante si el permiso ha de concederse por horas o bien por días enteros, pues habrá casos en que la sucesión de exámenes en el mismo día, sus características de indeterminación de horario o duración, o su localización aún dentro de la misma localidad en diversas ubicaciones, harán necesaria la libranza de toda la jornada laboral, pero habrá otros muchos en que bastará la concesión de unas horas durante la jornada. Lo que, en definitiva constituye doctrina errónea es que para exámenes en la misma localidad de destino, en día laborable y durante la jornada laboral, en todo caso, haya de otorgarse permiso por el día entero. Asimismo de los razonamientos anteriores se infiere que si las pruebas de aptitud se celebran fuera del horario de trabajo, y en la misma localidad de destino, y tampoco se ve afectada por las circunstancias del examen la jornada laboral, no resulta procedente la concesión de permisos.

Aquesta sentència es va dictar en interpretació de l'article 30.1 lletra *d* de la Llei 30/1984, que utilitzava la mateixa expressió «durante los días de su celebración» que ara utilitza l'article 48.1 lletra *d* del TREBEP, que en definitiva implica que el permís únicament s'ha de concedir pel temps mínim però suficient per concórrer a la pràctica de la prova d'aptitud, mesurant el temps fins i tot en hores.

- Al·legació núm. 15.-*La Conselleria de Serveis Socials i Cooperació proposa suprimir de l'article 6.2 l'expressió «quan s'hagi de dur o terme en una localitat diferent», per tal que el permís cobreixi el temps de desplaçament també en els casos en que les proves es realitzin en la mateixa localitat.*

Contestació de Funció Pública.- S'accepta la proposta de la Conselleria, i per aquest motiu la redacció de l'article 6.1 passa a ser la següent:

«Article 6

Permís per concórrer a exàmens finals i a altres proves definitives d'aptitud

1. Per concórrer a exàmens finals i altres proves definitives d'aptitud, el personal funcionari té un permís pel temps indispensable durant el dia o els dies que es duguin a terme, el qual inclou el temps necessari per al trasllat al lloc de realització de la prova.»

Es suprimeix el punt 2 de l'article 6 i es reenumera el punt 3 que ara passa a ser el punt 2.

Article 10 del Projecte de decret relatiu al permís per lactància de fills o filles menors de dotze mesos

- Al·legació núm. 16.-*La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques considera que no s'entén la redacció de l'article 10.2 b), atès que la durada del permís depèn de cada permís concret, de manera que no queda clar a quina durada màxima es refereix. A més considera que l'expressió «amb independència que sigui gaudit pel funcionari o la funcionària» es pot suprimir perquè no afecta la durada.*

Pel que fa al punt 3 de l'article 10 recomana que no s'exigeixi que s'hagi de gaudir immediatament després del permís per port.

Contestació de Funció Pública.- S'accepta la proposta de reformulació de la redacció de la lletra *b* del punt 2 de l'article 10, en el sentit de suprimir la frase «En el cas que s'acumuli en jornades completes, el permís resultant tindrà sempre la mateixa durada màxima amb independència que sigui gaudit pel funcionari o la funcionària.»

D'altra banda, consideram que és necessari millorar la redacció de l'article 10.3, d'una banda s'han d'eliminar els parèntesis que hi han al text, d'altra banda, s'ha de substituir l'expressió «des del naixement» per l'expressió «comptador des del naixement» i la referència «al pare» per a «l'altre progenitor» amb la finalitat d'utilitzar un llenguatge respectuós amb els criteris del llenguatge de gènere.

Com a conseqüència d'introduir les esmentades modificacions, la redacció de l'article 10.3 queda de la forma següent:

«3. El permís de lactància en les seves dues modalitats, de gaudí diari o acumulat en jornades completes, es pot gaudir després que finalitzi el permís per part o la seva cessió, si escau, o una vegada que hagi transcorregut el temps que compregui el permís per part, comptador des del naixement.

Mentre s'està gaudint del permís per part, adopció o acolliment, no es pot concedir a l'altre progenitor el permís de lactància.

Aquest dret el pot gaudir l'altre progenitor encara que la mare no treballi o sigui treballadora autònoma.

Aquest permís és compatible amb la reducció de jornada per raons de guarda legal.»

Article 11 del Projecte de decret relatiu al permís per naixement de fills o filles prematurs o per hospitalització a continuació del part

- Al·legació núm. 17. -*La Conselleria de Serveis Socials i Cooperació considera que no queda clara la distinció dels punt 1 i 2 de l'article 11.*

Contestació de Funció Pública .- Efectivament, se constata que el punt 2 de l'article 11 és redundant respecte del punt 1, motiu pel qual, es suprimeix la redacció del punt 2. Així mateix es procedeix a la reenumeració dels punts següents.

Per altra part, el primer paràgraf de l'article 11.1 s'ha de redactar en els mateixos termes que ho fa l'article 48 g del TREBEP, i s'ha d'entendre que les hores d'absència es podran gaudir un cop s'hagin exhaurit altres permisos.

Per tant, la redacció del primer paràgraf de l'article 11 queda de la següent manera:

«Article 11 Permís per naixement de fills o filles prematurs o per hospitalització a continuació del part

1. Per naixement de fills o filles prematurs o que per qualsevol altra causa hagin de

romandre hospitalitzats a continuació del part, la funcionària o el funcionari té dret a absentar-se de la feina durant un màxim de dues hores diàries percebent les retribucions íntegres.

Així mateix, es podrà sol·licitar una reducció de jornada de fins a dues hores més amb la reducció proporcional de retribucions.»

Article 12 del Projecte de decret relatiu al permís de reducció de jornada per guarda legal o atenció directa

1. Al·legació núm. 18. -*La Conselleria de Serveis Socials i Cooperació diu que aquest article només contempla la guarda o cura d'una persona. Però aquest permís hauria de tenir en compte els casos en que no tan sols es guarda una persona sinó més, per exemple, ampliant l'increment de punts percentuals de reducció per la segona persona i posteriors.*

Contestació de Funció Pública. - Conforme a l'article 48 h del TREBEP la reducció de jornada és única amb independència del nombre de persones causants del permís. De manera que l'acumulació de supòsits de reducció no implica una major reducció de jornada.

Així mateix, s'han observat una sèrie d'errades en el punt 2 de l'article 12. Aquests errors consisteixen, d'una banda, en aplicar indegudament increments del 10 % en supòsits en els quals no pertoca, perquè d'aplicar-los resultarà que el beneficiari percebrà unes retribucions superiors al 100 %, i d'altra banda, d'aplicar-los perquè no estava previst que es poguessin aplicar.

Com a conseqüència de l'exposat s'ha d'eliminar de la lletra *b in fine* l'article 12.2 l'expressió «amb un màxim del 100 per 100» i s'ha de afegir correlativament aquesta expressió amb final de la lletra c. El mateix ocorre amb la lletra *d in fine* en què és necessari aclarir al màxim de retribucions que es pot percebre. Com a conseqüència d'aquestes modificacions les lletres *q, b, c i d* de l'article 12.2 queden redactades en els termes següents:

«2. En els supòsits de reducció de jornada por raó de guarda legal d'un infant, per naixement, adopció o acolliment es té dret a una bonificació en la reducció proporcional de retribucions en les condicions següents:

a. Fins que el menor o la menor compleix un any, la reducció de jornada no superior a una hora determinarà la percepció de les retribucions íntegres:

b. Si la reducció de jornada és superior a una hora, suposarà la reducció proporcional de retribucions que pertoquei, incrementades en 10 punts percentuals.

c. Quan el menor o la menor tingui entre un i tres anys, la reducció de jornada comportarà la reducció proporcional de retribucions que pertorqui incrementades en 10 punts percentuals amb un màxim del 100 %.

d. En els supòsits d'adopció o acolliment permanent o preadoptiu d'infants menors fins a tres anys, si la reducció no és superior a una hora de la jornada s'han de percebre les retribucions íntegres fins que es compleix el primer any posterior a la constitució de l'adopció o acolliment; i, si és superior a una hora, la reducció proporcional que pertorqui, incrementades en 10 punts percentuals amb un màxim del 100 %, fins que es compleixin tres anys des de la constitució de l'adopció o acolliment.

Igualment cal fer la mateixa correcció en les lletres *b* i *c* de l'article 12.3 del Projecte de decret que quedara redactat en els termes següents:

«3. En els supòsits de reducció de jornada per guarda legal d'una persona amb discapacitat psíquica, física o sensorial que no realitzi cap activitat retribuïda es té dret a una bonificació en la reducció proporcional de retribucions de la forma següent:

a. Durant el primer any la reducció de jornada no superior a una hora determinarà la percepció de les retribucions íntegres.

b. Si la reducció de jornada és superior a una hora suposarà la reducció proporcional de retribucions que pertorqui, incrementada en 10 punts percentuals.

c. El segon i tercer any la reducció de jornada comportarà la reducció proporcional de retribucions que pertorqui incrementades en 10 punts percentuals amb un màxim del 100 %.

d. Per tindre dret a la bonificació de les retribucions la persona sotmesa a guarda legal, o que requereixi especial dedicació, no pot exercir cap activitat retribuïda i la discapacitat ha de ser superior al 65 %.

Article 13 del Projecte de decret relatiu al permís de reducció de jornada per atendre a un familiar de primer grau per malaltia molt greu

- Al·legació núm. 19. -La Conselleria de Presidència considera que la possibilitat d'acumular aquest permís en jornades en la qual el familiar resideixi fora de l'illa de residència habitual del funcionari podria fer-se extensible al cas del personal funcionari que té el familiar malalt fora del municipi on té el lloc de destí, i la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques proposa que es permeti el gaudi de les jornades acumulades de forma no consecutiva, en atenció o la necessitat del funcionari i del servei.

Contestació de Funció Pública .- El sentit de permetre l'acumulació de la reducció de jornada en jornades completes és possibilitar l'efectivitat del permís atès que d'altra manera les persones que han d'atendre la cura d'un familiar que viu fora de l'illa no podrien accedir a aquesta reducció si

fos necessari acudir a la feina durant unes hores cada dia. En conseqüència la finalitat d'aquesta previsió és te a veure amb les propostes que efectuen la Conselleria de Presidència i la d'Hisenda i Administracions Públiques.

- Al·legació núm. 20.-*La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques considera que de la redacció del precepte no queda clar que el dret a gaudir d'aquest permís neixi per un mateix familiar i una mateixa causa, de manera que qualsevol variació en aquestes variables donaria dret a un altre permís.*

Contestació de Funció Pública.- Per resoldre el dubte de la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques s'ha d'acudir al concepte de fet causant del permís, en aquest cas «la necessitat d'encarregar-se d'un familiar de primer grau per raons de malaltia molt greu».

En el cas de malalties cròniques (com per exemple, diabetis), cadascun dels episodis de recaiguda informats degudament pels serveis mèdics que puguin constituir una «malaltia molt greu» impliquen un nou fet causant, i dona lloc a un nou període de permís.

També s'ha de recordar que, en el supòsit que hagi més d'un titular al dret de gaudir d'aquest permís, a les hores s'ha de prorratejar el temps màxim de gaudi entre els interessats.

Article 14 del Projecte de decret relatiu a la reducció de jornada per personal funcionari de més de seixanta anys

- Al·legació núm. 21.-*La Conselleria de Presidència proposa afegir un paràgraf en el qual es prevegi la possibilitat de reduir la jornada per al personal funcionari de més de seixanta anys per motius justificats que no quedi supeditada a la necessitat del servei i que es prevegi la possibilitat que la reducció de jornada no sigui d'hores dins una jornada sinó dins una setmana.*

Contestació de Funció Pública.- La proposta no té viabilitat si la reducció de jornada s'ha de cobrir per un altre funcionari, en aquest cas interí, atès que no resulta possible cobrir-la amb un funcionari interí a temps parcial, perquè aquesta figura no està prevista en la normativa de funció pública. Per tant, la reducció de jornada que es dugui a terme haurà de ser fruit d'un pacte entre funcionari i Administració ja que la seva concessió està supeditada a la necessitat del servei.

Article 17 del Projecte de decret relatiu al permís per temps indispensable per complir un deure inexcusable de caràcter públic o

personal i per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral

- Al·legació núm. 22.- *La Conselleria de Presidència al·lega que l'article 17.2 del Projecte de decret no preveu els supòsits d'acompanyament del cònjuge o dels fills major d'edat. Suggerim preveure aquests supòsits.*

Contestació de Funció Pública.- El deure inexcusable de caràcter públic o personal ha de ser propi del funcionari no d'un altre familiar (major d'edat) amb capacitat legal d'obrar. No és el sentit del permís que el funcionari o la funcionària hagi d'acompanyar a un familiar major d'edat a la citació d'un jutjat, a la renovació del carnet d'identitat, etc. (veure TSJ Sevilla, Sala contenciosa administrativa, 14 de juliol de 2000).

- Al·legació núm. 23.- *La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques assenyala que l'article 17.3 del Projecte fa referència als familiars que es troben amb dependència «directa» respecte del titular del dret. En canvi, la lletra b) es refereix a les persones que estan «a càrrec seu», es a dir, sense dependència directa. D'altra banda l'article 2 defineix els conceptes de «cura i atenció directa», «tenir a càrrec seu» i «relació de dependència» Entén que la relació de dependència engloba els altres dos conceptes. De ser així, l'article 17.3 hauria d'aclarir si es refereix o les dues situacions de dependència que contempla la norma o només a la «cura» i «atenció directa», si bé sembla que l'article 17.3 es refereix a tot tipus de dependència sigui o no directa.*

Contestació de Funció Pública.- La lletra b de l'article 17.3 del Projecte parla de persones majors o discapacitades «que estiguin a càrrec seu». Això de conformitat amb l'article 2 lletra j del Projecte implica «una relació de dependència que no implica convivència.»

Per tant, el supòsit fa referència a l'acompanyament a consultes, tractaments i exploracions de tipus mèdic i consultes de suport de l'àmbit sociosanitari de persones majors o discapacitades, amb les quals, aquests tenen una relació de dependència de la persona funcionària, si bé no necessàriament ha d'implacar convivència. Com es pot veure, el supòsit també comprèn el supòsits als quals fa referència la lletra i de l'article 2 relatiu a «cura o atenció directa» que suposa una «relació de dependència que implica convivència».

- Al·legació núm. 24.-*La Conselleria de Cultura, Participació i Esports considera amb relació a l'article 17.3 que si es tenen en compte les definicions de l'article 2 de «relació de dependència» i de «tenir a càrrec seu», resulta que aquest article es d'aplicació molt restrictiva. Així quedarien exclosos del permís de l'article 17.3, els fills majors d'edat que no siguin dependents ni discapacitats, els pares que igualment, no siguin dependents ni discapacitats, així com els*

cònjuges. El funcionari no tindria dret a gaudir del permís per acompanyar al seu pare, al seu fill major o al seu cònjuge al metge.

Contestació de Funció Pública.- Efectivament, la finalitat del permís es respondre a un deure inexcusable que no existeix en els casos exposats per la Conselleria de Cultura, Participació i Esports.

- Al·legació núm. 25.-*La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques proposa per sistemàtica reordenar dins l'article dedicat a definicions els conceptes de «cura i atenció directa» (lletra i), «tenir a càrrec seu» (lletra j) i «relació de dependència» (lletra k), de manera que aquesta última s'enumeri en primer lloc perquè aquest concepte engloba aquests altres dos.*

Contestació de Funció Pública.- La col·locació del concepte «relació de dependència», no té cap repercussió en la interpretació dels conceptes jurídics.

- Al·legació núm. 26.-*La Conselleria de Serveis Socials i Cooperació fa les següents al·legacions, en relació a la lletra d) del punt 3 de l'article 17 del Projecte de decret:*

«En primer lloc per concordança amb la terminologia de serveis socials s'hauria de canviar la referència per «centre d'estades diürnes» en lloc de «centre de dia.»

En segon lloc, es considera que aquest deure hauria d'incloure igualment el fer-se càrrec de la persona dependent pel temps indispensable.

Contestació de Funció Pública.- El Decret 36/2010, de 25 de juny, pel qual s'estableixen els principis generals i les directrius de coordinació per a l'autorització i l'acreditació dels serveis socials d'atenció a persones grans i persones amb discapacitats, i es regulen els requisits d'autorització i acreditació del serveis residencials de caràcter suprainssular per a aquests sectors de població, utilitza l'expressió «centre de dia» i «unitats d'estades diürnes» de forma indiscriminada.

Respecte la segona qüestió, el permís que regula aquest article té la finalitat només d'atendre la necessitat de sortir de la feina per anar a cercar als fills o les persones majors o discapacitats dels centres on siguin atesos. En cas de necessitar atencions addicionals, aquestes s'han de fer efectives mitjançant altres permisos.

Article 18 del Projecte de decret relatiu del permís per assumptes particulars

- Al·legació núm. 27.-La Conselleria d'Educació i Universitat proposa establir set dies per any natural en compte de sis, perquè el Decret no pot atorgar menys drets que la Llei que el desenvolupa. Segons Educació, reglamentàriament es pot completar a l'àmbit autonòmic allò que disposa l'article 48 k) del TREBEP, tot fent ús de les competències atribuïdes per l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.

Contestació de Funció Pública.- La lletra k de l'article 48 del TREBEP atorga el següent permís:

«K) Per assumptes particulars, sis dies a l'any.»

Es tracta d'una norma de caràcter bàsic que no pot ser objecte d'ampliació per part de la normativa autonòmica.

Article 21 del Projecte de decret relatiu al permís per part

- Al·legació núm. 28.-La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques diu que el punt 1 de l'article 21, es refereix al supòsit de mort de la mare i atorga la totalitat del permís per part a l'altre progenitor. D'altra banda, el punt 9 del mateix article es refereix a que la mare podrà fer ús de la totalitat del permís, incloses les setmanes de gaudi exclusiu de l'altre progenitor, en cas de defunció, mancança o incapacitat absoluta d'aquest, per fer-se càrrec del nadó. Per això proposa que els dos supòsits es regulin conjuntament i de la mateixa manera.

Contestació de Funció Pública.- L'article 49 a, primer paràgraf *in fine*, diu: «En cas de mort de la mare, l'altre progenitor pot fer ús de la totalitat o, si s'escau, de la part que resti de permís.»

El punt 8 de l'article 21 del Projecte recull aquesta previsió de la normativa bàsica, i el punt 9, el millora, preveient la possibilitat de que l'altre progenitor no es pugui fer càrrec del nadó, cas en el qual, la mare podrà gaudir del permís que li pertocava al progenitor.

Article 22 del Projecte de decret relatiu a l'adopció o acolliment preadoptiu o permanent simple

- Al·legació núm. 29.-La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques proposa aclarir l'edat dels menors en el supòsits d'adopció o acolliment múltiple previst a l'article 22.2 del Projecte, perquè no queda clar si els menors també poden ser major de sis anys.

Contestació de Funció Pública.- Efectivament, aquesta al·legació posa de relleu que la redacció de l'article 22.1 del Projecte de decret és més

restrictiva que la continguda en la lletra *b* de l'article 49 del TREBEP, que preveu aquest permís sense fer distinció per motius d'edat, en els termes següents:

«b) Permiso por adopción, por guarda con fines de adopción, o acogimiento, tanto temporal como permanente: tendrá una duración de dieciséis semanas ininterrumpidas. Este permiso se ampliará en dos semanas más en el supuesto de discapacidad del menor adoptado o acogido y por cada hijo, a partir del segundo, en los supuestos de adopción o acogimiento múltiple.»

Per aquest motiu, cal modificar la redacció del punt 1 i 2 de l'article 22 del Projecte de decret en els termes següents:

«1. El permís per adopció o acolliment preadoptiu o permanent simple d'una persona menor té una durada de divuit setmanes ininterrompudes, sempre que els dos progenitors gaudeixin d'un mínim de dues setmanes.

2. Aquestes divuit setmanes s'ampliaran en dues setmanes més en el supòsit de discapacitat del menor adoptat o acollit i per cada fill, a partir del segon, en els supòsits d'adopció o acolliment múltiple.»

Article 25 del Projecte de decret relatiu al permís per les víctimes de violència de gènere

- Al·legació núm. 30.-*La Conselleria de Cultura, Participació i Esports considera que l'absència o les faltes de puntualitat de la funcionària víctima de violència de gènere s'han de poder justificar també amb un informe de l'Ib-Dona.*

Contestació de Funció Pública.- La Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, estableix que les situacions de violència de gènere exercida sobre les treballadores s'acrediten segons l'article 23 amb «l'ordre de protecció a favor de la víctima» i «excepcionalment amb l'informe del ministeri fiscal que indiqui l'existència d'indiscrecions que la demandant es víctima de violència de gènere fins que no es dicti l'ordre de protecció.»

En tot cas, l'article 25.3 del Projecte decret ja preveu que l'absència o les faltes de puntualitat amb motiu de rebre assistència física o psicològica derivades de la violència de gènere, quan sigui determinada per la necessitat d'assistència a serveis socials o de salut, segons pertorqui, són justificades. Mentre que el punt 10 de l'annex 1 preveu que es podrà acreditar subsidiàriament el permís per raó de violència de gènere, entre d'altres, amb l'informe de l'Institut Balear de la Dona i dels departaments competents en aquesta matèria dels consells insulars.

Article 27 del Projecte de decret relatiu a la regla general de les vacances (que es converteix en article 29 després de la reenumeració)

- Al·legació núm. 31.-*La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques considera que s'hauria de suprimir de l'article 27 la referència al servei actiu, ja que es tracta d'una situació administrativa que no afecta a les vacances. Així, d'acord amb l'article 50 del TREBEP els funcionaris públics tenen dret a gaudir, durant cada any natural, d'unes vacances retribuïdes de 22 dies hàbils, sense fer cap referència al temps de servei actiu.*

Contestació de Funció Pública.- Efectivament la referència al temps de servei actiu no és aquest cas correcta, atès que, en aquest cas, s'ha de referir al temps de servei efectiu.

El concepte de servei actiu és refereix a una situació administrativa del personal funcionari, mentre que l'expressió «servei efectiu» es refereix a la prestació del servei per part del funcionari, de manera que el dret de les vacances no està supeditat a la permanència en una situació administrativa sinó a un període de prestació de serveis (anual). Per això, cal modificar l'expressió «servei actiu» per «servei efectiu», a l'article 27 del Projecte.

Article 28 del Projecte de decret relatiu a la planificació i període de gaudi (que es converteix en article 30 després de la reenumeració)

- Al·legació núm. 32.-*La Conselleria de Serveis Socials i Cooperació considera que el període ordinari de vacances que regula aquest article és massa restrictiu i podria ampliar-se almenys a sis mesos, atès que en determinats serveis agrupar les vacances de totes les persones en els mesos de vacances ordinàries provoca manca de personal.*

Contestació de Funció Pública.- L'article 28 del Projecte de decret preveu mecanismes, tant per possibilitar el gaudi de vacances fora del període ordinari com per subvenir necessitats del personal en els casos necessaris.

Articles 35 i 36 del Projecte de decret relatiu a flexibilitat horària addicional per motiu de conciliació de la vida personal, familiar i laboral, i flexibilitat de jornada en còmput anual pels períodes de vacances escolars

- Al·legació núm. 33.-*La Conselleria de Cultura, Participació i Esports diu que l'apartat 1 lletra c) de l'article 35, se refereix a «incapacitat física, psíquica o sensorial», i entén que es refereix a discapacitat ja que la incapacitació és judicial i dona al nomenament del tutor o curador.*

Contestació de Funció Pública.- S'accepta la proposta de la Conselleria i per això la lletra c de l'article 35.1 del Projecte ha de tenir la redacció següent:

«c) Cura de cònjuge, parella estable o familiar fins el segon grau de consanguinitat o d'afinitat, o d'una persona a càrrec directa amb discapacitat física, psíquica o sensorial.»

La revisió del concepte de persona amb discapacitat en relació a la redacció d'aquest article posa de relleu que la flexibilitat horària per a l'atenció de les persones amb discapacitat només està prevista respecte a la flexibilitat horària addicional i no en canvi, a efectes de flexibilitat de jornada en còmput anual.

Per això, considerem oportú ampliar els supòsits prevists a l'article 36.1 per a les persones amb discapacitat quan els centres específics on aquestes persones reben atenció tanquen per motius de vacances estivals. Com a conseqüència d'això, s'introduirà un paràgraf segon al punt 1 de l'article 36 del Projecte de decret amb la redacció següent:

«Així mateix, el personal que tingui a càrrec seu persones amb discapacitat fins al primer grau de consanguinitat o afinitat, també podran sol·licitar aquesta flexibilitat en còmput anual durant el període de vacances dels centres específics on la persona amb discapacitat rebi atenció.»

Article 38 del Projecte de decret relatiu a la tramitació del procediment de permisos, llicències i flexibilitat horària

- Al·legació núm. 34.-La Conselleria de Presidència considera que és convenient establir que, quan es formuli la petició, el sistema informi automàticament del termini per a la resolució per silenci i del sentit d'aquest.

D'altra banda, el sistema electrònic haurà de preveure l'elaboració o la inclusió d'informes complementaris que han de fer-se abans de concedir el permís o la llicència.

Contestació de Funció Pública.- Quant al primer punt es tracta d'una qüestió de pura gestió informàtica i no té perquè estar recollit al Decret que ja fa referència als terminis per a la resolució i el sentit dels silencis.

Respecte a la segona qüestió plantejada per la Conselleria de Presidència, cal dir que, aquest Decret només regula determinades qüestions relatives a la tramitació del procediment de concessió de vacances, permisos, llicències i flexibilitat horària, que no estan regulades en la normativa bàsica del procediment administratiu.

- Al·legació núm. 35.-*La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques considera que és convenient regular o fer una menció expressa al moment de justificar documentalment la necessitat del permís en els casos dels supòsits regulats en els articles 7, 8 i 9.*

Contestació de Funció Pública.- Hi ha permisos que per la urgència dels motius que els ocasionen, lògicament només es podran justificar a posteriori del gaudi, com ara el supòsit de mort d'un familiar.

Articles 39 i 40 del Projecte de decret relatiu als terminis de resolució i sentit dels silencis dels permisos, llicències i flexibilitat horària, i annex 2

- Al·legació núm. 36.-*L'IEA i la Conselleria de Presidència exposen que aquests articles estableixen que el sentit del silenci és desestimatori en els procediments següents:*

- *Reducció de jornada per personal funcionari de més de seixanta anys (art. 39.7 en relació amb l'article 14 del Projecte de decret).*
- *Reducció de jornada per problemes de salut que no donin lloc a incapacitat temporal o permanent (art. 39.7 en relació amb l'article 15 del Projecte de decret).*
- *Llicència per assumptes propis (art.40 en relació amb l'article 33 del Projecte de decret).*
- *Llicència per estudis (art. 40 en relació amb l'article 34 del Projecte de decret).*
- *Flexibilitat horària addicional per motius de conciliació de la vida personal, familiar i laboral (art. 39.7 en relació amb l'article 35 del Projecte de decret).*
- *Flexibilitat de jornada en còmput anual pels períodes de vacances estivals escolars (art.39.7 en relació amb l'article 36 del Projecte de decret).*

L'article 51 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, estableix la regla general del silenci estimatori en els procediments iniciats o sol·licitud de persona interessada, excepte, entre d'altres, els procediments prevists en una norma amb rang de llei per raons imperioses d'interès general o en una norma de dret comunitari.

L'article 18 de la Llei 16/2000, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social va establir els efectes desestimatoris del silenci administratiu en matèria de funció pública en una sèrie de procediments, entre d'altres, l'atorgament de les següents llicències:

- Llicències per estudis sobre matèries directament relacionades amb la funció pública.
- Llicències per assumptes propis sense retribució de l'article 85.1.b) de la Llei 2/1989.

Per la seva banda, la disposició addicional vuitena de la Llei 3/2007, estableix el sentit desestimatori del silenci en els procediments que s'indiquen a continuació:

- a) Participació en activitats formatives.*
 - b) Reconeixement de grau personal i serveis previs.*
 - c) Resolució i autorització de comissions de serveis.*
 - d) Declaració de la situació administrativa de serveis especials.*
 - e) Autorització de permutes.*
 - f) Adscripció provisional a llocs de feina.*
 - g) Integració a cossos, escales o especialitats.*
 - h) Reingrés al servei actiu del personal funcionari que no té reserva de lloc de feina.*
 - i) Sol·licituds relatives a l'ingrés, la provisió i la promoció professional.*
 - j) Sol·licituds formulades en relació amb la configuració o les funcions de lloc de feina.*
 - k) Autorització de compatibilitat.*
 - l) Concessió d'ajuts a càrrec del fons social.*
 - m) Llicències per a la realització d'estudis sobre matèries directament relacionades amb les funcions que s'exerceixen.*
 - n) Sol·licitud de perllongament en el servei actiu.*
 - o) Qualsevol altre susceptible de produir efectes econòmics.*
- Reglamentàriament s'establiran els terminis màxims per dictar i notificar les resolucions dels procediments que preveu aquesta Llei.*

Per tant, aquestes dues lleis emparen la regulació dels efectes del silenci que pretén el Projecte de decret amb relació amb les llicències però no en relació amb la resta del procediment.

Contestació de Funció Pública.- S'accepta l'observació de l'IEA. Entenem que una norma de rang reglamentari no pot establir el sentit del silenci en el procediment administratiu. Per això, cal suprimir de l'annex 2, totes les referències relatives al sentit del silenci i únicament ha de recollir el termini de resolució. Per tant, el sentit del silenci queda subjecte al règim establert en les normes de rang legal. Com a conseqüència d'aquesta al·legació també es fa necessari revisar la redacció dels articles 39 i 40 del Projecte de decret, que han de quedar redactats en els termes següents:

Article 39

Terminis de resolució i sentit dels silencis dels permisos i flexibilitat horària

1. Les sol·licituds relatives als permisos a què es refereixen els articles 3,11, 20, 21, 23 i 25 s'han de formular en el termini més breu possible i s'entenen estimats automàticament si no es notifica a la persona interessada una decisió desestimàtoria al dia següent d'haver formulat la sol·licitud.
2. Les sol·licituds corresponents als permisos regulats als articles 4,6,7,8,9, 13 i 17, s'han de formular amb antelació suficient i s'han de resoldre en el termini de tres dies. Si passa aquest temps sense que es notifiqui resolució, s'entenen estimades.
3. Les sol·licituds relatives als permisos regulats als articles 10,12 i 26 es podran formular en qualsevol moment i s'hauran de resoldre en el termini de deu dies. Si passen deu dies i no s'ha notificat resolució, s'entenen estimades.
4. Les sol·licituds relatives al permís per assumptes particulars s'han de formular tres dies abans de la data de gaudi i s'han de resoldre en el termini de tres dies. Si passa aquest temps sense que es notifiqui resolució, s'entenen estimades.
5. Les sol·licituds relatives al permís regulat a l'article 19 s'han de presentar amb temps suficient i s'han de resoldre en el termini de quinze dies. Si transcorre aquest termini i no s'ha notificat la resolució, s'entendrà estimada.
6. Les sol·licituds corresponents al permís regulat a l'article 22 es poden presentar abans del fet que les motiva o bé en els deu primers dies posteriors, i s'han de resoldre al dia següent d'haver formulat la sol·licitud. Si la sol·licitud es presenta després del termini de deu dies esmentat, el període de permís es reduirà en tants dies com hagin transcorregut des de la notificació de la resolució administrativa o judicial d'adopció o acolliment.
7. Les sol·licituds relatives als permisos de reducció de jornada regulats als articles 14 i 15, així com les corresponents a la flexibilitat horària regulada als articles 35 i 36 s'han de resoldre en el termini d'un mes. Si transcorre aquest termini i no s'ha notificat la resolució s'entendrà estimada.

Article 40

Terminis de resolució i sentit dels silencis de les llicències

Les sol·licituds relatives a les llicències s'han de presentar amb temps suficient i s'han de resoldre en el termini de quinze dies, excepte quan la normativa específica estableixi un altre termini. Si transcorre aquest termini i no s'ha notificat la resolució s'entendrà desestimada.

A més s'ha d'eliminar de l'annex 2 les referències relatives a la llicència de caràcter voluntari, per tractar-se d'una llicència prevista en les lleis anuals de pressuposts.

- Al·legació núm. 37.-*La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques proposa incorporar al Decret les llicències especials regulades en la Llei 13/2017, creades per capítol III del Decret Llei 5/2012, amb vigència anual a través de les successives lleis de pressuposts.*

Contestació de la Funció Pública.- Consideram que la naturalesa d'aquestes llicències especials és provisional en el sentit de que es tracten de mesures d'estalvi en l'àmbit del sector públic i que en qualsevol moment podrien desaparèixer el motiu del seu atorgament.

Disposició adicional única del Projecte de decret

- Al·legació núm. 38.-*La Conselleria d'Educació i Universitat considera que el Projecte de decret no té l'obligació de regular el permisos per assumptes particulars per antiguitat i dels dies addicionals per vacances en el mateix sentit que l'Acord del Consell de Govern de 9 de desembre de 2016. Per aquest motiu es proposa eliminar del Projecte de decret la disposició adicional única, per considerar-la discriminatòria.*

Contestació de Funció Pública.- En relació amb aquesta qüestió, la disposició adicional tretzena, relativa als permisos particulars per antiguitat disposa:

«Les administracions públiques poden establir fins dos dies addicionals de permís per assumptes particulars al complir el sisè trienni, incrementant-se com a màxim, en un dia adicional per cada trienni complit a partir del vuitè.»

Mentre que la disposició adicional catorzena relatiu als dies addicionals de vacances per antiguitat estableix:

«Cada Administració pública podrà establir fins un màxim de quatre dies addicionals de vacances en funció del temps de serveis prestats pels funcionaris públics.»

En ambdós casos, l'increment dels dies addicionals tenen caràcter potestatiu. De manera que si una determinada Administració pública no els incrementa no podem afirmar que la seva actuació sigui discriminatòria.

Per altra part, l'Acord de 23 de juny de 2017, un cop ratificat per Acord del Consell de Govern de 14 de juliol de 2017, conforme a l'article 38.3 del TREBEP, a efectes formals requereix la modificació o derogació de la vigent normativa reglamentària sobre vacances, permisos i llicències continguda en el Decret 45/1995, de 4 de maig, pel qual s'aprova el Reglament regulador de la concessió de vacances, permisos i llicències al personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma i el Decret 135/2005, de 28 de desembre, pel qual es regula la concessió de vacances del personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

De manera que sempre que sigui possible, la regulació reglamentària ha

d'assumir el contingut de l'Acord de 23 de juny de 2017, llevat de les modificacions que s'introdueixin com a conseqüència dels informes i altres aportacions efectuades en la tramitació del Projecte de decret.

La implantació gradual dels dies addicionals, com hem vist, no constitueix una actuació discriminatòria, i a més s'ha consensuat amb els representants socials, motiu pel qual, s'ha de mantenir aquest acord relatiu a la implantació gradual dels dies addicionals.

- Al·legació núm. 39.-*La Conselleria de Presidència considera que és improcedent en el marc d'un reglament una regulació com la que fa la disposició addicional única que estableix el règim transitori de recuperació dels dies de permisos per assumptes particulars per antiguitat i dels dies addicionals de vacances.*

Contestació de Funció Pública.- S'accepta la proposta de la Conselleria de Presidència i conseqüentment es necessari introduir una disposició transitòria, la qual quedarà redactada en els termes següents:

«Disposició transitòria única

El règim transitori de recuperació dels dies de permís per assumptes particulars per antiguitat i dels dies addicionals de vacances serà el que s'estableixi en els acords presos entre l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i els representants de la part social en la Mesa Sectorial de Serveis Generals.»

Disposició derogatòria única del Projecte de decret

- Al·legació núm. 40.-*La Conselleria de Presidència suggereix per proporcionar més seguretat jurídica al·ludir de manera expressa a l'Acord del Consell de Govern de 14 de juliol de 2017 que regula els permisos, llicències, etc.*

Contestació de Funció Pública.- L'Acord esmentat té una clàusula relativa a la seva vigència que estableix que té una aplicació temporal i continua vigent fins que es duguin a terme els tràmits que requereixen l'aprovació d'una disposició reglamentària que reguli el règim de vacances, permisos i llicències del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Documentació que cal aportar per a la concessió de vacances, permisos i llicències i flexibilitat horària. Annex 1 del Projecte de decret

- Al·legació núm. 41.-*Segons la Conselleria de Presidència, a efectes de simplificació administrativa caldria establir la possibilitat d'eximir de presentar*

documentació quan les circumstàncies siguin notòries o bé quan sigui suficient la declaració responsable de l'interessat.

Contestació de Funció Pública.- Per tal de dotar de seguretat jurídica en la tramitació d'aquests procediments, i encara que existeixi una multiplicitat i varietat de casos, es considera necessari deixar constància documental en aquells supòsits en els quals, l'experiència en la gestió aconsella demanar la documentació establerta en l'annex 1.

4.3.2. Altres propostes de regulació de les conselleries i de la Direcció de l'Advocació de la comunitat autònoma no previstes en el Projecte de decret.-

Durant el termini d'audiència a les Conselleries i a la Direcció de l'Advocacia de la Comunitat Autònoma, aquestes han presentat noves propostes per regular qüestions no previstes en l'esborrany del projecte de decret de permisos, llicències i vacances. Aquestes propostes són les següents:

1.- La Conselleria de Presidència considera convenient regular els supòsits d'absències o retards per motius de força major que podrien compensar-se allargant la permanència al llocs de feina amb posterioritat.

Contestació de Funció Pública.- El Decret no pot preveure totes les contingències que poden ocórrer a un funcionari o una funcionària, i únicament estan regulades les situacions que donen dret a un permís, això, sense perjudici que l'article 48 j (deures inexcusables de caràcter personal) ja preveu moltes d'aquestes circumstàncies. En tot cas, cal recordar que els permisos pels empleats públics estan regulats als articles 48i 49 del TREBEP, amb caràcter bàsic, de tal forma que no es poden preveure noves situacions de les regulades en ambdós preceptes.

2.- La Conselleria de Presidència considera convenient regular excepcions favorables en relació amb els funcionaris en situació de família monoparental que poden afectar o permisos relacionats amb la cura dels fills.

Contestació de Funció Pública.- El llistat de permisos previst en el Decret dona cobertura a situacions amb independència del tipus de família.

3.-La Conselleria de Presidència diu que l'article 5 n) de la Llei 3/2007 estableix que correspon al Consell de Govern fixar la jornada i els horaris generals i especials de treball però no diu que hagi de ser per mitjà d'un decret, això no obstant, podrien regular-se aspectes generals en relació a la flexibilitat horària que complementen «les condicions de treball» (com es titula el decret) amb els altres permisos i llicències.

Contestació de la Funció Pública.- L'objecte d'aquest Decret no és regular ni l'horari ni la jornada, sinó únicament el règim jurídic dels permisos, les

llicències, les vacances i altres mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral com ara la flexibilitat horària i determinades reduccions de jornada. Per la qual cosa, una referència genèrica a «les condicions de treball» no resulta adequada perquè aquest no esgota la regulació de les condicions de treball.

En conseqüència cal suprimir les següents referències:

- La referència que el títol del Projecte de decret fa a les condicions de treball.
- La referència que l'apartat III del preàmbul fa a les condicions de treball

4.3.3. Correccions al Projecte de decret derivades del tràmit d'audiència a les conselleries i la Direcció de l'Advocacia de la comunitat autònoma

Correcció d'expressions.- Determinades expressions del Projecte de decret necessiten una nova redacció a efectes de sistemàtica per tal d'utilitzar els mateixos conceptes i expressions al llarg de tot l'articulat, com n'és el cas dels següents:

- Cada vegada que és fa referència a «les vacances, permisos i llicències i altres mesures de conciliació» per raons de sistemàtica es modifica per l'expressió «els permisos, les llicències, les vacances i altres mesures de conciliació», atès que aquests drets apareixen regulats en aquest ordre en l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Conforme aquest criteri, el títol del decret passa a ser «Projecte de decret pel qual es regulen els permisos, les llicències, les vacances i altres mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

L'expressió del paràgraf primer de l'apartat III del preàmbul que diu «condicions de treball, vacances, permisos, llicències i altres mesures de conciliació del personal funcionari de l'Administració autonòmica» es substitueix per «els permisos, les llicències, les vacances i altres mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal funcionari.» Així mateix l'enunciat de l'annex 1 que diu «documentació que cal aportar per a la concessió de vacances, permisos i llicències i flexibilitat horària» es substitueix per «documentació que cal aportar per a la concessió de permisos, llicències, vacances i flexibilitat horària» .

Així mateix aquesta ordenació s'ha de seguir en els diferents títols del Projecte de decret que quedaran ordenats de la manera següent:

- Títol I: Permisos, llicències, vacances i altres mesures de conciliació (articles 3 a 35).
 - Capítol I: Permisos del personal (articles 3 a 19). Aquests preceptes es corresponen amb els permisos regulats en l'article 48 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.
 - Capítol II: Permisos per conciliació de la vida personal, familiar i laboral i per raó de violència de gènere (articles 20 a 26). Aquests preceptes es corresponen amb els permisos regulats en l'article 49 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.
 - Capítol III: Llicències (articles 27 i 28). Aquests preceptes es corresponen amb les llicències regulades en l'article en l'article 118 de la Llei 3/2007.
 - Capítol IV: Vacances (articles 29 a 3a).
 - Capítol V: Mesures de conciliació relatives a la jornada laboral (articles 35 i 36).
- S'estructura el capítol IV relatiu a les vacances de manera que els articles vagin en el següent ordre: regla general, dies addicionals de vacances, planificació i període de gaudi, regles especials, criteris de prelatió i vacances del personal que presta serveis mitjançant la modalitat de teletreball. No resultava coherent col·locar els dies addicionals de vacances com a penúltim precepte ja que s'han de posar al davant els més generalistes.
- En el capítol II del títol I del Projecte decret, es substitueix l'expressió «pares» per «progenitors»; el «pare» per «l'altre progenitor»; «l'adoptat» per la «persona adoptada» (punts 3,5,6 i 7 de l'article 21, i punts 3 i 5 de l'article 22).
- En els punts 1,3 i 10 lletra c de l'article 26, i els punts 11 a i b de l'annex 1, es suprimeix la referència als adoptants atès que es considera que aquest concepte ja està englobat en el concepte de progenitor.
- En l'article 26.1 es substitueix l'expressió «òrgan administratiu sanitari de la comunitat autònoma de les Illes Balears» per «òrgan administratiu sanitari de la comunitat autònoma», conforme amb l'article 49 e del TREBEP.

- L'expressió «portal de serveis al personal de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears» es substitueix per l'expressió més adequada de «portal de serveis al personal» en els articles 38.1, 41 i 43.1 i 3.

Imprecisions o deficiències de redacció.- En el text del Projecte de decret s'observa que s'han de corregir les imprecisions o deficiències de redacció següents:

Article 2 (definicions)

- En la lletra *a* es canvia l'expressió «qualsevol grau de parentiu» per «un grau de parentiu».
- Es suprimeix la lletra *d* relativa al concepte de «situació dels cònjuges», atès que la seva definició ja està implícita a l'hora d'establir l'assimilació dels familiars de primer grau o de segon grau segons correspongui. Com a conseqüència de la supressió de la lletra *d* es reenumeren totes les lletres següents a la mateixa.
- En la lletra *h* es substitueix l'expressió «necessitar una dedicació especial» per «dedicació especial» per motius de claredat.
- En la lletra *j* es substitueix l'expressió «tenir a càrrec seu» per «tenir a càrrec» perquè es tracta de definir una relació de dependència.

Article 3 (permís per mort, accident o malaltia greu d'un familiar)

- Es substitueix l'expressió «gaudir pel temps que dura aquesta i per una sola vegada» per «gaudir d'un permís per procés patològic», i d'altra banda, es canvia l'expressió «de manera que existeix un nou fet causant» per l'expressió «per constituir un nou fet causant.» D'aquesta manera queda definida d'una forma més clara la situació que dona lloc al permís i la seva motivació.

Article 7 (permís per a la realització d'exàmens prenatals i tècniques de preparació al part de les funcionàries embarassades)

- Allà on diu «el personal funcionari tindrà dret a absentar-se» ha de dir «la funcionària embarassada tindrà dret a absentar-se».

Article 8 (permís per a l'obtenció de la declaració d'idoneïtat en els casos d'adopció, acolliment o guarda amb finalitats d'adopció)

- Es canvia l'expressió «les esmentades tècniques» per l'expressió «les esmentades sessions», atès que es tracta d'assistir a sessions i no de sotmetre's a tècniques.

Article 10 (permís per lactància de fills o filles menors de dotze mesos)

- En l'article 10.1 es corregeix la manca de la paraula «menors» de tal forma

que allà on deia «per lactància de fills o filles de dotze mesos» ha de dir «per lactància de fills o filles menors de dotze mesos».

- En l'article 10.2 lletra *a* es millora la redacció de manera que quan diu:

«En els supòsits de reducció de jornada, l'inici i el final de la jornada és la jornada de concurrència obligada que cada persona treballadora tingui en cada cas.»

Ha dir:

«En els supòsits de reducció de jornada, l'inici i el final de la mateixa es refereix a la que cada funcionària o funcionari tingui reconeguda en cada cas.»

Article 13 (permís de reducció de jornada per atendre un familiar de primer grau per malaltia molt greu)

- Es substitueix l'expressió «el funcionari o la funcionària quan necessiti» per «la funcionària o el funcionari que necessiti». També es millora la redacció del penúltim paràgraf per tal que l'expressió «una resolució del titular de la conselleria d'adscripció» ha de dir «una resolució del titular de la conselleria d'adscripció o òrgan competent del sector públic instrumental».

Article 16 (criteris generals de gaudi en el supòsit de reduccions de jornada)

- Amb coherència amb la redacció efectuada a l'article 10.2 lletra *a* es modifica la redacció de manera que quan diu:

«En els supòsits de reducció de jornada, tindrà la consideració d'inici i final de la jornada, la jornada de concurrència obligada que cada persona treballadora tingui en cada cas.»

Ha dir:

«En els supòsits de reducció de jornada, l'inici i el final de la mateixa es refereix a la que cada funcionària o funcionari tingui reconeguda en cada cas.»

Article 17 (permís pel temps indispensable per complir un deure inexcusable de caràcter públic o personal i per deures)

- En la lletra *a*, de l'article 17.2, al parlar-ne de la renovació del document nacional d'identitat omet la referència al número d'identificació d'estranger.
- En la lletra *d* de l'article 17.2 l'expressió «l'assistència a reunions o actes per aquell personal públic» ha de dir «l'assistència a reunions o actes pel personal».

En la lletra *d* de l'article 17.3 es substitueix l'expressió «persones majors» per «persones grans» en coherència amb l'article 2 del Projecte de decret.

Article 18 (permís per assumptes particulars)

- Es substitueix l'expressió «el personal funcionari té dret a sis dies de permís per any natural» per «el personal funcionari té dret als dies de permís reconeguts per la normativa bàsica estatal». D'aquesta manera no cal modificar el precepte cada vegada que es produeixi una modificació del nombre de dies de permís.

Article 21 (permís per part)

- Es precisa que és ampliable en dues setmanes més en cas de «discapacitat del fill o la filla» atès que no quedava clar a quina persona amb discapacitat feia referència.

Article 22 (permís per adopció o acolliment preadoptiu o permanent simple)

- En el punt 4 de l'article 22 es suprimeix l'expressió «del fill o la filla» atès que es tracta d'un article relatiu a adopció i quan es fa referència a la persona menor adoptada, el concepte fill o filla s'entén implícit.

Article 23 (permís per paternitat, naixement, acolliment o adopció de fills o filles)

- S'afegeix la referència a decisió judicial juntament amb l'administrativa com a resolució que pot constituir una nova adopció.

Article 25 (permís per a les víctimes de gènere)

- Preveu que el permís es concedirà per Resolució de la persona titular de la conselleria competent en matèria de funció Pública quan en la totalitat dels permisos es concedeixen per la de la conselleria d'adscripció. Per aquest motiu s'ha de modificar aquest precepte i establir que al igual que la resta de permisos s'ha de concedir per la persona titular de la conselleria d'adscripció.

Article 27 que passa a ser el 29 (regla general sobre les vacances)

- Es substitueix l'expressió «al personal que li és d'aplicació aquest Reglament» per «el personal al qual li és d'aplicació aquest Reglament», de manera que se millora la redacció del text.

Article 28 que passa a ser el 31 (planificació i període de gaudi de vacances)

- L'expressió «dins del període ordinari, que és l'enclos entre l'1 de juny i el 30 de setembre» es substitueix per l'expressió «dins del període ordinari, que és el comprès entre l'1 de juny i el 30 de setembre». Amb aquesta redacció es millora el text del Projecte.

Article 33 que passa a ser el 27 (llicència per assumptes propis)

- Es modifica la redacció del punt 2 de l'article 27 per tal d'aclarir que el

funcionari o funcionària amb llicència per assumptes propis romandrà d'alta en el règim de Seguretat Social i l'Administració té l'obligació de cotitzar conforme a les normes previstes en matèria de Seguretat Social

Article 36 (flexibilitat de jornada en còmput anual pels períodes de vacances estivals)

- En el darrer paràgraf del punt 1 de l'article 36 quan fa referència a la possibilitat d'aplicar la deducció proporcional de retribucions per incompliment de la jornada en còmput anual s'afegeix l'expressió «sense perjudici de la responsabilitat disciplinària en que hagi pogut incórrer». El motiu d'aquesta addició consisteix en deixar clar que l'incompliment de la jornada a més de produir un detriment retributiu també pot ser causant d'una infracció disciplinària.

Article 42 (òrgans competents i unitats administratives que intervenen en el procediment)

Es substitueix l'expressió «l'organisme autònom o de la resta dels ens del sector públic instrumental» per «òrgan competent del sector públic instrumental» que resulta més apropiada perquè els organismes autònoms integren el sector públic instrumental.

- Per acabar, cal advertir que es procedeix a realitzar una sèrie de modificacions per acurtar els enunciats del títol II i capítol I i II del títol II. Així el títol II que diu «COMPETÈNCIA I PROCEDIMENT PER A LA CONCESSIÓ DE VACANCES, PERMISOS, LLICÈNCIES I FLEXIBILITAT HORÀRIA» passa a denominar-se «COMPETÈNCIA I PROCEDIMENT». El capítol I del títol II que diu «COMPETÈNCIA I PROCEDIMENT PER A LA CONCESSIÓ DE PERMISOS, LLICÈNCIES I FLEXIBILITAT HORÀRIA» es substitueix per «PER A LA CONCESSIÓ DE PERMISOS, LLICÈNCIES I FLEXIBILITAT HORÀRIA». El capítol II del títol I que diu «COMPETÈNCIA I PROCEDIMENT PER A LA CONCESSIÓ DE VACANCES» es substitueix per «PER A LA CONCESSIÓ DE VACANCES».

Reiteracions de continguts.- S'observa la repetició del mateix contingut als articles 11.5,14.2,15.2 i el 3r paràgraf de L'article 16 del Projecte de decret. Per una qüestió d'economia i coherència en la redacció s'ha procedit a la supressió dels tres primers paràgrafs, i s'ha donat una nova redacció de l'article 15 i del 3r paràgraf de l'article 16.

Així s'ha suprimit el punt 5 de l'article 11 relatiu al permís per naixement de fills o filles prematurs o per hospitalització a continuació del part que diu:

«4. La concessió de la reducció de jornada és incompatible amb la realització de qualsevol altra activitat retribuïda durant l'horari que ha estat objecte de reducció.»

També s'ha suprimit el punt 2 de l'article 14 relatiu a la reducció de jornada del personal funcionari de més de seixanta anys que estableix:

«2. La concessió de reducció de jornada és incompatible amb la realització de qualsevol altra activitat retribuïda durant l'horari que ha estat objecte de reducció i restarà supeditada a les necessitats del servei.»

Per acabar, s'ha eliminat el punt 2 de l'article 15 relatiu a la reducció de jornada per problemes de salut que no donin lloc a incapacitat temporal o permanent que diu:

«2. La concessió de la reducció de jornada és incompatible amb la realització de qualsevol altra activitat retribuïda durant l'horari que ha estat objecte de reducció.»

Com a conseqüència de la supressió del punt 2 de l'article 15, aquest només passa a tenir un únic punt, al qual se li afegeix la referència que «la concessió de la reducció de jornada està supeditada a les necessitats del servei» tal com exigeix l'article 19 de la Llei 3/2007. D'aquesta manera, l'article 15 passa a tenir la següent redacció:

«Article 14

Reducció de jornada pel personal funcionari de més de seixanta anys

El personal funcionari té dret a sol·licitar una reducció de jornada de fins al 50 % de la jornada laboral, amb la reducció proporcional de retribucions, a partir dels seixanta anys d'edat sense necessitat d'acreditar cap altra circumstància. No obstant, la concessió d'aquesta reducció està supeditada a les necessitats del servei.»

Es modifica el 3r paràgraf de l'article 16 relatiu als criteris generals del gaudi en els supòsits de reducció de jornada, perquè mentre en la resta de preceptes es diu que la reducció de jornada és incompatible amb la realització de qualsevol activitat retribuïda, en l'article 16, de forma incomprensible és diu que «es incompatible amb la realització de qualsevol altra activitat, sigui o no retribuïda». Com a conseqüència d'aquesta modificació el paràgraf 3r de l'article 16 passa a tenir la redacció següent:

«La concessió de la reducció de jornada és incompatible amb la realització de qualsevol altra activitat retribuïda, durant l'horari que ha estat objecte de reducció.»

Preceptes redactats inadecuadament.- La revisió de la redacció de determinats articles que regulen els permisos en el Projecte de decret

posen de relleu que la redacció de determinats preceptes no resulten adequades perquè comencen fent ús d'un verb, quan per a una millor comprensió lectora seria desitjable començar amb un sintagma nominal.

N'és el cas dels articles 5, 10.1, 1r paràgraf del 13, el 1r paràgraf de 17.1, 18.1, el 1er paràgraf del 19.1, 21.1, 33.1 i 34.1, la redacció dels quals quedarà de la següent manera:

On diu:

«Article 5

Permís per exercir funcions sindicals o de representació de personal

Per funcions sindicals o de representació del personal, en els termes que estableixi la legislació sindical o en els termes que convencionalment s'estableixin entre l'Administració i els sindicats.»

Ha de dir:

«Article 5

Permís per exercir funcions sindicals o de representació de personal

Per funcions sindicals o de representació del personal, el personal té dret a un permís en els termes que estableixi la legislació sindical o en els termes que convencionalment s'estableixin entre l'Administració i els sindicats.»

On diu:

«Article 10

Permís per lactància de fills o filles menors de dotze mesos

1. El permís té una durada d'una hora d'absència o reducció fins que el menor o la menor compleix dotze mesos. En cas de part múltiple s'incrementa el permís proporcionalment.»

Ha de dir:

«Article 10

Permís per lactància de fills o filles menors de dotze mesos

1. Per lactància de fills o filles menors de dotze mesos, el personal funcionari té un permís d'una hora d'absència o reducció fins que el menor o la menor compleix dotze mesos. En cas de part múltiple s'incrementa el permís proporcionalment.»

On diu:

«Article 13

Permís de reducció de jornada per atendre un familiar de primer grau per malaltia molt greu

Té dret a sol·licitar una reducció fins al 50 % de la jornada laboral, amb caràcter retribuït, el funcionari o la funcionària quan necessiti encarregar-se d'un familiar de primer grau per raons de malaltia molt greu amb el límit màxim d'un mes.»

Ha de dir:

«Article 13

Permís de reducció de jornada per atendre un familiar de primer grau per malaltia molt greu

La funcionària o el funcionari que necessiti encarregar-se d'un familiar de primer grau per raons de malaltia molt greu, té dret a sol·licitar una reducció fins al 50 % de la jornada laboral, amb caràcter retribuït, amb el límit màxim d'un mes.»

On diu

«Article 17

Permís pel temps indispensable per complir un deure inexcusable de caràcter públic o personal i per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral

1. La durada del permís es limita al temps indispensable que comprèn les hores de la jornada laboral necessàries per a aquesta finalitat sempre que es justifiqui que el deure ha de realitzar-se dins de la jornada de treball.»

Ha de dir:

«Article 17

Permís pel temps indispensable per complir un deure inexcusable de caràcter públic o personal i per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral

1. Per complir un deure inexcusable de caràcter públic o personal i per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral, el personal funcionari té un permís pel temps indispensable que comprèn les hores de la jornada laboral necessàries per a aquesta finalitat sempre que es justifiqui que el deure ha de realitzar-se dins de la jornada de treball.»

On diu:

«Article 18

Permís per assumptes particulars

1. Es té dret a sis dies per any natural o als dies que resultin proporcionalment al temps de prestació de serveis. S'arrodoneix a l'alça en el cas que la fracció resultant sigui més de 0'5 a favor de la persona sol·licitant.»

Ha de dir

«Article 18
Permís per assumptes particulars

1. Per assumptes particulars el personal funcionari té dret a sis dies de permís per any natural o als dies que resultin proporcionalment al temps de prestació de serveis. S'arrodoneix a l'alça en el cas que la fracció resultant sigui més de 0'5 a favor de la persona sol·licitant.»

On diu

«Article 19
Permís per matrimoni

1. Es té dret a un permís de quinze dies naturals, anteriors o posteriors a la celebració d'aquest, a elecció del funcionari o funcionària.»

Ha de dir:

«Article 19
Permís per matrimoni

1.El personal funcionari té un permís de quinze dies naturals per matrimoni, anteriors o posteriors a la celebració d'aquest, a elecció del funcionari o funcionària.»

On diu:

«Article 21
Permís per part

1. Aquest permís té una durada de setze setmanes ininterrompudes, ampliables en dues setmanes més en cas de discapacitat i per cada fill o filla a partir del segon en cas de part múltiple.»

Ha de dir:

«Article 21
Permís per part

1. La funcionària té un permís per part de setze setmanes ininterrompudes, ampliables en dues setmanes més en cas de discapacitat del fill o filla, i per cada fill o filla a partir del segon en cas de part múltiple.»

On diu

«Article 33
Llicència per assumptes propis

1. Aquesta llicència es pot concedir al personal funcionari de carrera per un termini màxim de tres mesos cada dos anys de serveis efectius prestats, comptadors a

partir de la data d'inici de la primera d'elles sempre que les necessitats del servei no ho impedeixin.»

Ha de dir:

**«Article 27
Llicència per assumptes propis**

1. El personal funcionari de carrera pot gaudir d'una llicència per assumptes propis que es pot concedir per un termini màxim de tres mesos cada dos anys de serveis efectius prestats, comptadors a partir de la data d'inici de la primera d'elles sempre que les necessitats del servei no ho impedeixin.»

On diu:

**«Article 34
Llicència per estudis**

1. Aquesta llicència es pot concedir al personal funcionari de carrera per a la realització d'estudis sobre matèries directament relacionades amb el lloc de treball que desenvolupa sempre que les necessitats del servei no ho impedeixin.»

Ha de dir:

**«Article 38
Llicència per estudis**

1. El personal funcionari de carrera pot gaudir d'una llicència per a la realització d'estudis sobre matèries directament relacionades amb el lloc de treball que desenvolupa sempre que les necessitats del servei no ho impedeixin.»

Modificació de l'article 24.- Aquest precepte està dedicat a regular les característiques comunes al permís per part, paternitat, adopció o acolliment.

El precepte constitueix una translació molt aproximada de la regulació continguda en la disposició addicional primera del Real decret 295/2009, de 6 de març, pel qual es regulen les prestacions econòmiques dels sistema de la Seguretat Social per maternitat, paternitat, risc durant l'embaràs i risc durant la lactància natural, i que obre la possibilitat que un treballador o treballadora a temps complet pugui compatibilitzar les prestacions esmentades amb una relació laboral a jornada parcial.

Per altra banda, s'ha d'advertir que malgrat l'article 149.1.17 de la Constitució espanyola atribueix a l'Estat la competència exclusiva «sobre legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes», la regulació

que fa l'article 24 del Projecte de decret no suposa cap invasió de competències, perquè el TREBEP preveu la possibilitat que cada comunitat autònoma pugui entrar a regular el gaudi a temps complet o a temps parcial dels permisos per part i adopció o acolliment en els termes següents:

«Es pot gaudir d'aquest permís a jornada completa o a temps parcial quan les necessitats del servei ho permetin, i en els termes que es determinin per reglament.»

En canvi no permet que les comunitats autònomes puguin regular el gaudi a temps parcial del permís per paternitat, ja que el TREBEP només preveu que es pugui gaudir a temps complet.

També cal destacar que, d'acord amb el TREBEP el gaudi dels permisos per part, adopció o acolliment queden condicionats a les necessitats del servei.

Per acabar, es suprimeix la lletra e de l'article 24.2 on diu,

«e) El gaudi dels permisos en aquest format implica que el període de descans s'ampliarà proporcionalment en funció de la jornada de treball que es realitzi.»

perquè reitera innecessàriament el contingut de la lletra a del mateix 24.2 que diu,

«a) El període durant el qual es gaudeix el permís s'ampliarà proporcionalment en funció de la jornada de treball que es realitza.»

Conforme a l'exposat cal modificar la redacció dels punts 1 i 2 en els termes següents:

«Article 24

Característiques comuns al permís per part, adopció o acolliment

1. Els períodes de suspensió de la prestació de serveis per maternitat, adopció o acolliment podran gaudir-se en règim de jornada completa o a temps parcial quan les necessitats dels serveis ho permetin, i en els termes que es determinin en aquest article.

2. Perquè puguin gaudir-se a temps parcial:

a) Serà imprescindible una resolució prèvia dictada a l'efecte en què es reconegui el gaudi a temps parcial. En aquests supòsits, la jornada realitzada a temps parcial no podrà ser inferior al 50 % de la corresponent a un funcionari o una funcionària a temps complet.

b) El gaudi a temps parcial es pot sol·licitar:

1. Al principi del període de descans per part, adopció o acolliment.
2. Posteriorment, i es pot estendre a tot el període de descans, o a una part del mateix, sense perjudici del que es disposa en l'apartat següent.
3. El dret al permís en règim de jornada a temps parcial, el pot exercir qualsevol dels dos progenitors o acollidors i en qualsevol dels supòsits de gaudi simultani o successiu del període de descans. En cas de part, la mare no podrà fer ús d'aquesta modalitat de permís durant les sis setmanes immediates posteriors al mateix, que seran de descans obligatori.

c) El gaudi a temps parcial s'ajustarà a les següents regles:

1. El període durant el qual es gaudeix el permís s'ampliarà proporcionalment en funció de la jornada de treball que es realitza.
2. El gaudi del permís serà ininterromput. Una vegada acordat, només podrà modificar-se mitjançant una nova sol·licitud, a iniciativa de l'empleat públic i per causes relacionades amb la seva salut o la del menor.
3. Durant el període de gaudi d'aquests permisos, el personal funcionari no podrà realitzar serveis extraordinaris, excepte els necessaris per prevenir o reparar sinistres i altres danys extraordinaris i urgents.

d) Els permisos de gaudi a temps parcial seran incompatibles amb la reducció de jornada de fills menors de catorze anys, amb la reducció de jornada per lactància, amb l'acumulació de la lactància i la reducció de jornada per la cura d'un familiar de primer grau.»

Addició d'una disposició final.- Aquesta disposició addicional té per finalitat autoritzar a la conselleria competent en matèria de funció pública per a que dicti les disposicions necessàries per desenvolupar aquest reglament.

5. Consideracions sobre la tramitació de la norma

D'acord amb l'article 133.4 de la Llei 39/2015, es pot prescindir dels tràmits de consulta, audiència i informació públiques en cas de normes pressupostàries o organitzatives o, quan es produeixin raons greus d'interès públic que ho justifiquin. Dons be, al no concórrer cap d'aquestes excepcions, s'han de dur a terme aquests tràmits.

Així mateix, d'acord amb l'article 37 1 *m* del TREBEP, s'ha de convocar la Mesa Sectorial de Serveis Generals atès que els permisos, llicències i vacances són matèries objecte de negociació.

Així mateix el Projecte de decret s'ha de sotmetre als tràmits següents:

- a) Informe de la Comissió de Personal, d'acord amb l'article 9.2 a de la Llei 3/2007.
- b) Informe d'avaluació d'impacte de gènere previst a l'article 5.3 de la Llei 11/2016.
- c) Informe del Consell Econòmic i Social, conforme a l'article 2.1 a incís primer de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears .
- d) L'Informe del Consell Consultiu previst a l'article 18,7 de la Llei 5/2010, de 16 de juny, regulador del Consell Consultiu de les Illes Balears.

5.1.- Informe sobre les modificacions introduïdes per la Mesa Sectorial de Serveis Generals de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

El Projecte de decret presentat per l'Administració es va negociar i votar a la sessió de 5 de juliol de 2018 de la Mesa Sectorial de Serveis Generals de l'Administració, amb el resultat següent: 1 vot a favor (CSI·F), 3 abstencions (CCOO, UGT i STE Intersindical) i USO no va votar.

Com a conseqüència de la negociació amb les organitzacions sindicals es varen introduir en el text del Projecte de decret les modificacions següents:

1. Modificació del punt 2 de l'article 3 del Projecte de decret relatiu a permís per mort, accident o malaltia greu d'un familiar, el qual passa a tenir la redacció següent:

«2. El còmput del gaudi per causa de mort s'inicia el dia hàbil següent de produir-se. En el cas d'accident o malaltia greu es pot iniciar en qualsevol moment i gaudir-se de forma discontinua mentre dura la malaltia o l'hospitalització.»

2. Modificació del 2n paràgraf de l'article 13 del Projecte de decret relatiu al permís de reducció de jornada per atendre a un familiar de primer grau per malaltia molt greu, el qual passa a tenir la redacció següent:

Es pot sol·licitar la substitució del temps que es pretén reduir per un permís retribuït que s'acumuli en les jornades completes que resultin, en el supòsit que el familiar sigui atès fora de l'illa de residència habitual de la persona funcionària i sempre que es mantingui la causa que la motiva, la qual haurà de ser degudament acreditada. En cas de desaparició sobtevinguda d'aquesta causa, es realitzaran els ajustos retributius necessaris i es procedirà a la deducció d'havers que resulti, amb vista a preservar la finalitat i l'abast d'aquesta reducció de jornada.

3. Modificació de l'article 23 del Projecte de decret relatiu a el permís per paternitat pel naixement, guarda amb finalitat d'adopció, acolliment o adopció d'un fill o una filla, el qual passa a tenir la redacció següent:

«Article 23

Permís per paternitat pel naixement, guarda amb finalitat d'adopció, acolliment o adopció d'un fill o una filla

1. El personal funcionari té dret a gaudir d'un permís de cinc setmanes pel naixement, adopció, guarda amb finalitat d'adopció o acolliment d'un fill o una filla comptador a partir de la data del naixement, de la decisió administrativa de guarda amb finalitat d'adopció o acolliment, o de la resolució judicial per la qual es constitueix l'adopció.

2. El gaudi del permís ha de ser ininterromput llevat de la darrera setmana, que podrà gaudir-se de forma independent en un altre moment dins dels nou mesos següents a la data de naixement del fill o filla, la resolució judicial o la decisió administrativa a les quals es refereix l'apartat anterior quan així ho sol·liciti, a l'inici del permís, el progenitor que hagi de gaudir-lo.

Igualment, quan així se sol·liciti prèviament, l'inici del gaudi del permís pot tenir lloc en una data posterior a la del naixement del fill o filla, la resolució judicial o la decisió administrativa abans indicades, sempre que sigui abans de la finalització del permís per part, adopció o acolliment de l'altre progenitor, o immediatament després de la seva finalització.»

4. Modificació dels articles 2 c, 12.2 e i els punts 1 i 7 de l'article 22, per tal de modificar la referència a l'acolliment preadoptiu per adaptar-lo a la terminologia del TREBEP, els quals passen a tenir la redacció següent:

Article 2 c

«c) *Familiar de primer grau en línia directa*, per consanguinitat o afinitat: mare, pare, fills i pares polítics.

S'entén assimilat al fill o a la filla, el menor o la menor en règim de guarda amb finalitat d'adopció o acolliment de durada d'un any o superior.

Així mateix, s'entenen assimilats als familiars de primer grau, el cònjuge o la parella estable, i els fills, mare o pare del cònjuge o de la parella estable.»

Article 12.2 e

«e) En els supòsits d'adopció o guarda amb finalitat d'adopció o acolliment d'infants menors fins a tres anys, si la reducció no és superior a una hora de la jornada s'han de percebre les retribucions íntegres fins que es compleix el primer any posterior a la constitució de l'adopció o acolliment; i, si és superior a una hora, la reducció proporcional que pertoqui, incrementades en 10 punts percentuals, amb un màxim del 100%, fins que es compleixin tres anys des de la constitució de l'adopció o acolliment.»

Article 22.1 i 7

«1. El permís per adopció o guarda amb finalitat d'adopció o acolliment d'una persona menor té una durada de divuit setmanes ininterrompudes, sempre que els dos progenitors gaudeixin d'un mínim de dues setmanes.

[...]

7. En cas d'adopció o guarda amb finalitat d'adopció o acolliment, d'infants majors de sis anys amb discapacitats o quan per les circumstàncies i experiències personals o perquè provenen de l'estranger tenen especials dificultats d'inserció social i familiar, degudament acreditades pels serveis socials corresponents, la durada del permís per adopció o acolliment és de divuit setmanes ininterrompudes.»

5.2. Informe de la Comissió de Personal de les Illes Balears

El Projecte de decret fou informat favorablement el dia 11 de juliol de 2018 per la Comissió de Personal de les Illes Balears. No obstant això, va proposar introduir una sèrie de modificacions que varen ser acceptades per l'Administració, les quals són les següents:

1. Modificació del punt 2 de l'article 3 del Projecte de decret relatiu a permís per mort, accident o malaltia greu d'un familiar, el qual passa a tenir la redacció següent:

«2. El còmput del gaudi per causa de mort s'inicia el mateix dia o el dia hàbil següent de produir-se. En el cas d'accident o malaltia greu es pot iniciar en qualsevol moment i gaudir-se de forma discontinua mentre dura la malaltia o l'hospitalització.»

2. Es corregeix el defecte de numeració de les lletres *e* i *d* de l'article 12.2 i s'introdueix una nova lletra a l'article 12.3 amb una redacció anàloga a la del 12.2 *e*, de manera que la redacció de l'article 12 del Projecte de decret passa a ser la següent:

Article 12

Permís de reducció de jornada per guarda legal o atenció directa

1. El personal té dret a un permís de reducció de jornada d'un màxim de la meitat de la jornada, amb la reducció proporcional de retribucions, en els casos següents:

- a) Quan té la guarda legal d'un fill o una filla menor de catorze anys.
- b) Quan té la guarda legal d'una persona gran que requereix especial dedicació.
- c) Quan té la guarda legal d'una persona amb discapacitat que no exerceix cap activitat retribuïda.

d) Quan té un familiar a càrrec, fins el segon grau de consanguinitat o afinitat que, per raons d'edat, accident o malaltia no es pugui valer per si mateix i que no desenvolupa cap activitat retribuïda.

2. En els supòsits de reducció de jornada per raó de guarda legal d'un infant, per naixement, adopció o acolliment es té dret a una bonificació en la reducció proporcional de retribucions en les condicions següents:

a) Fins que el menor o la menor compleix un any, la reducció de jornada no superior a una hora determinarà la percepció de les retribucions íntegres.

b) Si la reducció de jornada és superior a una hora, suposarà la reducció proporcional de retribucions que pertoqui, incrementades en 10 punts percentuals.

c) Quan el menor o la menor tingui entre un i tres anys, la reducció de jornada comportarà la reducció proporcional de retribucions que pertoqui incrementades en 10 punts percentuals amb un màxim del 100%.

d) Si els dos progenitors tenen dret a la bonificació, aquesta podrà ser percebuda per ambdós de forma prorratejada sense que en cap cas es superin conjuntament els 10 punts percentuals a què fan referència els paràgrafs anteriors.

e) En els supòsits d'adopció o guarda amb finalitat d'adopció o acolliment d'infants menors fins a tres anys, si la reducció no és superior a una hora de la jornada s'han de percebre les retribucions íntegres fins que es compleix el primer any posterior a la constitució de l'adopció o acolliment; i, si és superior a una hora, la reducció proporcional que pertoqui, incrementades en 10 punts percentuals, amb un màxim del 100%, fins que es compleixin tres anys des de la constitució de l'adopció o acolliment.

3. En els supòsits de reducció de jornada per guarda legal d'una persona amb discapacitat psíquica, física o sensorial que no realitzi cap activitat retribuïda es té dret a una bonificació en la reducció proporcional de retribucions de la forma següent:

a) Durant el primer any la reducció de jornada no superior a una hora determinarà la percepció de les retribucions íntegres.

b) Si la reducció de jornada és superior a una hora suposarà la reducció proporcional de retribucions que pertoqui, incrementada en 10 punts percentuals.

c) El segon i tercer any la reducció de jornada comportarà la reducció proporcional de retribucions que pertoqui incrementades en 10 punts percentuals amb un màxim del 100%.

d) Si hi ha més d'una persona amb dret a la bonificació, aquesta podrà ser percebuda de forma prorratejada sense que en cap cas es superin conjuntament els 10 punts percentuals a què fan referència els paràgrafs anteriors.

e) Per tenir dret a la bonificació de les retribucions la persona sotmesa a guarda legal, o que requereixi especial dedicació, no pot exercir cap activitat retribuïda i la discapacitat ha de ser superior al 65 %.

3. Modificació de l'article 21.7 del Projecte de decret relatiu al permís per part, el qual per adaptar-se a la redacció del TREBEP queda redactat de la manera següent:

«7. En casos de part prematur i quan, per qualsevol altra causa, el nadó o la mare hagin de romandre hospitalitzats després del part, el permís s'ha d'ampliar en tants dies com el nadó o la mare estiguin hospitalitzats, amb un màxim de tretze setmanes addicionals.

5.3 Informe sobre l'impacte de gènere emès per l'Institut Balear de la Dona

En compliment de l'article 5.3 de la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes, el Projecte de decret fou informat per l'Institut Balear de la Dona en data 18 de setembre de 2018.

L'informe esmentat només va recomanar que en la redacció del Projecte s'introdueixi les següents modificacions:

- Substituir l'expressió «els empleats» per «el personal». Aquesta modificació afecta al 3r paràgraf del Preàmbul, i al no tractar-se d'expressions amb significats equivalents no es va acceptar perquè provocaria problemes interpretatius. No obstant això, i amb la finalitat d'utilitzar un llenguatge acorde amb un ús no sexista del llenguatge, l'expressió esmentada passa a tenir la redacció següent:
«Quant a les llicències de les empleades o els empleats públics [...]»

Aquesta solució, en la qual s'ha de col·locar el substantiu en masculí en darrer terme, per tal de concordar amb l'adjectiu en masculí, és la que proposa el llibre d'estil.

- Substituir «germans» per «germans, germanes», «avis» per «avis, àvies», i «nets» per «nets i netes». Aquesta proposta afecta a l'article 2 e del Projecte i s'ha acceptat.
- Substituir l'expressió «un titular» per «una persona titular». Aquesta proposta afecta la redacció del 3r i 4t paràgraf de l'article 13 i l'article 17.3, ambos del Projecte. S'accepten els suggeriments.
- Substituir l'expressió «regidor» per «regidor, regidora» i «parlamentari» per «parlamentari o parlamentària». Afecta la redacció de l'article 17.2 c de l'esborrany. S'accepta l'observació.

- Substituir l'expressió «els interessats» per «les persones interessades». Afecta la redacció de l'article 22.4 i el 2n paràgraf de l'annex 1 del Projecte. S'accepta les observacions.
- Substituir l'expressió «fills» per «fills i filles». Afecta la redacció de l'article 2 c, el núm. 4 de l'article 24.2 c i les lletres a i b de l'article 35 del Projecte. S'accepten els suggeriments.
- Substituir l'expressió «el metge» per «el metge o la metgessa». Afecta el núm. 1 de l'annex 1 del Projecte. S'accepta l'observació.

5.4 Informe sobre les al·legacions formulades en els informes emesos per la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques

En compliment de l'article 46 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears, s'han els informes, jurídic i de la Secretària General, ambdós de la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques sobre el Projecte de decret pel qual es regulen les condicions de treball, vacances, permisos i llicències i altres mesures de conciliació del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma, respectivament, de 7 i 8 de novembre de 2018.

Si bé ambdós informen favorablement el Projecte de decret esmentat, en l'informe jurídic es recomana unes modificacions i millores del Projecte de decret que s'haurien d'incorporar i que són les següents:

- a) L'article 39, que regula els terminis de resolució i el sentit dels silencis dels permisos i flexibilitat horària, i l'annex 2, que conté el quadre corresponent, no regulen el termini per resoldre ni el sentit del silenci en el supòsit de la sol·licitud del permís per exercir funcions sindicals o de representació sindical, la qual cosa consideram que s'hauria d'afegir.
- b) L'article 26.7, relatiu al permís per cura de fills o filles menors afectats de malaltia greu, preveu la possibilitat que el permís es prorrogui per períodes de tres mesos, sempre que subsisteixi aquesta necessitat. Es podrien preveure pròrroques de 6 mesos, ja que, al cap i a la fi, el permís es vincula a l'existència de la malaltia greu.
- c) Pel que fa a l'article 21, relatiu al permís per part, l'apartat 7 conté el que sembla un error. Aquest apartat disposa que:

«En casos de part prematur i quan, per qualsevol altra causa, el nadó o la mare hagin de romandre hospitalitzats després del part, el permís s'ha d'ampliar en tants dies com el nadó o la mare estiguin hospitalitzats, amb un màxim de tretze setmanes addicionals.»

Si tenim en compte que normalment, després del part la mare roman 2 o 3 dies hospitalitzada, aquest apartat suposaria que sempre hauria una ampliació del permís. Per evitar això, proposam que es modifiqui aquest apartat d'acord amb la redacció de l'EBEP:

«En casos de part prematur i quan, per qualsevol altra causa, el nadó o la mare hagi de romandre hospitalitzat després del part, el permís s'ha d'ampliar en tants dies com el nadó o la mare estigui hospitalitzat, amb un màxim de tretze setmanes addicionals.»

d) Trobam a faltar el permís per actes de terrorisme regulat en l'article 49 f de l'EBEP i que entenem que es podria incloure en el Projecte de decret, encara que no formi part de l'Acord de Consell de Govern de 14 de juliol de 2017, ja esmentat, ja que el Projecte de decret aspira a sistematitzar tota la regulació relativa a permisos i aquest és evidentment de caràcter bàsic.

e) Finalment, proposam que en l'article 17, relatiu al permís pel temps indispensable per complir un deure inexcusable de caràcter públic o personal (...), s'aprofiti per incloure, en la lletra a de l'apartat 2, la visita o assistència mèdica personal, de la mateixa manera que s'inclou l'acompanyament a fills menors en l'apartat 3, relatiu al permís per conciliació. I això es proposa, sobre tot, perquè és una de les causes principals per la qual es sol·licita aquest permís per deure inexcusable:

«a) Visites metges, citacions de jutjats, comissaries, delegació del Govern, revisió d'armes, renovació del document nacional d'identitat, número d'identificació d'estranger o del passaport i altres tràmits necessaris a organismes oficials.»

En relació amb aquestes propostes de millora, s'han d'acceptar totes, atès que milloren el Projecte de decret, així:

- Pel que fa al termini de resolució i sentit del silenci dels permisos i flexibilitat horària, cal afegir el supòsit relatiu a la sol·licitud del permís per exercir funcions sindicals o de representació. El termini de resolució i el sentit del silenci en aquest tipus de sol·licitud ja venia regulat en el Decret 100/2001, de 13 de juliol, de mesures d'adequació de determinats procediments administratius de competència de la comunitat autònoma de les Illes Balears relatives al sentit del silenci i els terminis màxims per dictar i notificar resolució. Conforme al Decret 100/2001, aquest permís s'ha de resoldre en un termini màxim de 3 mesos, i el sentit del silenci es estimatori. Cal assenyalar que la disposició addicional vuitena de la Llei 3/2007 no ha modificat aquest punt del Decret 100/2001.

Per tant, atès que aquest Projecte de decret regula els terminis de resolució de les sol·licituds de tots els permisos que se regulen, cal

introduir el termini per resoldre el permís per exercir funcions sindicals que ja des de l'any 2001 era de tres mesos.

També s'ha d'incorporar el permís per exercir funcions sindicals al quadre de l'annex 2 de temps de resolució dels permisos, llicències, vacances i flexibilitat horària.

- En relació amb la possibilitat de preveure prorrogues de sis mesos i no de tres, en relació al permís per cura de fills o filles menors afectats per malaltia greu, aquesta proposta pot suposar una millora en la gestió d'aquests permisos i una disminució en la carrega administrativa perquè en molts supòsits, ateses les característiques de cronicitat d'aquestes malalties, les prorrogues de tres mesos resulten inadequades.

- Pel que fa a la redacció de l'apartat 7 de l'article 21 del Projecte de decret, estem d'acord amb la proposta efectuada per la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques, perquè l'actual regulació planteja un doble problema. D'una banda, és habitual que després del part la mare romangui hospitalitzada al menys dos o tres dies, per la qual cosa, sempre es veuria prorrogat el permís en dos o tres dies. D'altra banda, si el fill o filla és hospitalitzat i la mare també, amb l'actual redacció, es genera un doble permís, un pel fill o filla i l'altre, per la mare.

No obstant això, atès que es proposa la supressió d'ampliar el permís causat per hospitalització de la mare, en coherència amb aquest plantejament, també s'ha de treure la referència a la mare que fa el precepte perquè aquest permís només es concedeix per l'hospitalització del nadó. D'aquesta manera l'article 21.7 quedaria redactat de la manera següent:

«En casos de part prematur i quan, per qualsevol altra causa, el nadó hagi de romandre hospitalitzat després del part, el permís s'ha d'ampliar en tants dies com el nadó estigui hospitalitzat, amb un màxim de tretze setmanes addicionals.»

- Quant al permís per víctimes d'actes de terrorisme, efectivament cal incorporar-lo en la redacció del Projecte de decret que té voluntat de sistematitzar tots els permisos. Per això, cal modificar la rúbrica de l'article 25 del Projecte de decret i els apartats 2, 3 i 4 en els termes següents:

Article 25

Permís per a les víctimes de violència de gènere o terrorisme

«2. Per fer efectiu el seu dret a la protecció i a l'assistència social integral, el personal funcionari que hagi patit danys físics o psíquics com a conseqüència de l'activitat terrorista, el seu cònjuge o persona amb relació d'afectivitat anàloga, i les

filles o els fills de les persones ferides i mortes, sempre que tinguin la condició de personal funcionari i de víctimes del terrorisme d'acord amb la legislació vigent, així com el personal funcionari amenaçat en els termes de l'article 5 de la Llei 29/2011, de 22 de setembre, de reconeixement i protecció integral a les víctimes del terrorisme, amb el reconeixement previ del Ministeri de l'Interior o de sentència judicial ferma, tenen dret a la reducció de la jornada amb disminució proporcional de la retribució, o a la reordenació del temps de treball, a través de l'adaptació de l'horari, de l'aplicació de l'horari flexible o d'altres formes d'ordenació del temps de treball que siguin aplicables, en els termes que s'establiran per resolució de la persona titular de la conselleria d'adscripció.

3. La concessió de reducció de jornada és incompatible amb la realització de qualsevol altra activitat retribuïda durant l'horari que ha estat objecte de reducció.

4. Les absències o les faltes de puntualitat en el treball motivades per la situació física o psíquica derivada de la violència de gènere o terrorista es consideraran justificades, quan així ho determinin els serveis socials d'atenció o els serveis de salut, segons pertoqui, sense perjudici que aquestes absències hagin de ser comunicades al més aviat possible.»

Així mateix cal afegir una nova lletra a l'apartat 1 de l'article 35 relatiu a la flexibilitat horària addicional per motius de conciliació de la vida personal, familiar i laboral. Per això s'afegeix una nova lletra e), el contingut de la qual és el següent:

«e) Per raó de violència terrorista, per fer-ne efectives la protecció i el dret a l'assistència social, sens perjudici dels altres drets que estableixi l'article 49 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.»

També s'ha d'afegir un nou apartat a l'annex 1 relatiu a la documentació que cal aportar per a la concessió de permisos, llicències, vacances i flexibilitat horària amb la redacció següent:

«12. A fi d'acreditar el permís per raó de violència terrorista són mitjans de prova el reconeixement previ del Ministeri de l'Interior o de sentència judicial ferma, d'acord amb l'establert a l'article 49 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.»

Com a conseqüència de l'anterior cal reenumerar l'apartat 12 com a 13.

Per acabar, cal incorporar el permís per violència terrorista al quadre de l'annex 2 de temps de resolució dels permisos, llicències, vacances i flexibilitat horària, a continuació del permís per violència de gènere, tot establint un termini d'un dia.

- Per acabar, s'accepta incloure la visita mèdica com a un supòsit integrant del permís pel temps indispensable per complir un deure inexcusable de

caràcter públic o personal, de manera que la redacció de la lletra *a* de l'apartat 2 de l'article 17, passa a ser la següent:

«a) Visites mèdiques, citacions de jutjats, comissaries, delegació del Govern, revisió d'armes, renovació del document nacional d'identitat, número d'identificació d'estranger o del passaport i altres tràmits necessaris a organismes oficials.»

5.5 Informe sobre les observacions formulades pel Consell Econòmic i Social de les Illes Balears

En compliment de l'article 2 de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, s'ha sol·licitat dictamen al Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, el qual fou emès en data 27 de desembre de 2018.

El dictamen emès pel Consell Econòmic i Social ha fet les recomanacions següents:

- En relació amb el preàmbul:

a) es troba a faltar d'una banda, una referència al títol competencial de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears que habilita a la comunitat autònoma per regular aquesta matèria, i de l'altra, una explicació detallada sobre l'adequació d'aquest projecte normatiu als principis que preveu l'article 129.1 de la Llei 39/2015, que obliga a incloure en la part expositiva de les normes la justificació detallada referent a l'adequació del Projecte de decret als principis de bona regulació.

Contestació a les observacions:

S'accepten les dues observacions, per la qual cosa, s'afegirà en el preàmbul una referència al títol competencial de l'Estatut d'autonomia, i també una explicació detallada sobre l'adequació del Projecte de decret als principis de bona regulació, de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

b) S'ha de fer constar la consulta feta al CES.

S'accepta l'observació i s'afegirà al preàmbul una referència a la consulta feta al CES.

- En relació amb l'article 1:

Es troba a faltar una previsió relativa a l'aplicació de la norma al personal funcionari al servei dels consells insulars i de les entitats locals radicades a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Contestació a l'observació:

L'informe emès per Funció Pública en data 12 de gener de 2018 a les al·legacions i les consideracions presentades al primer esborrany del Projecte de decret sobre vacances, permisos i llicències, al contestar a l'al·legació núm. 1 assenyala el següent:

« [...] amb la finalitat d'evitar malentesos pel que fa al caràcter supletori d'aquest Reglament, s'afegeix un apartat 4 a l'article 1 del Projecte de decret, relatiu a l'àmbit d'aplicació, redactat en els termes següents:

«4. De conformitat amb l'article 190.1 de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears, sense perjudici de les seves peculiaritats organitzatives, aquest Reglament tindrà caràcter supletori per al personal funcionari al servei de les entitats locals i dels consells insulars radicats a l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears.»

Malauradament, es va cometre l'errada de no incorporar a la segona versió del Projecte de decret la redacció d'aquest apartat 4 de l'article 1, en el qual es fa una previsió expressa de l'aplicació supletòria del Decret al personal funcionari dels consells insulars i de les entitats locals radicades a l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Per tant, s'ha d'esmenar aquesta errada de transcripció i incorporar l'esmentat apartat 4 a l'article 1 del Projecte de decret.

- En relació amb l'article 2:

Considera necessari incorporar en el llistat de definicions previst en l'article 2, una definició del terme malaltia molt greu, atès que aquest tipus de malaltia també figura en el projecte normatiu.

Contestació a l'observació:

L'article 48 i de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, si bé empra l'expressió «malaltia molt greu», en cap moment la defineix.

L'Acord del Consell de Govern de 17 de juliol de 2017 pel qual es ratifica l'Acord de la Mesa Sectorial de Serveis Generals de 23 de juny de 2017 sobre condicions de treball, vacances, permisos, llicències i altres mesures de conciliació del personal funcionari representat en la Mesa Sectorials de Serveis Generals (BOIB núm. 86, de 15 de juliol), a diferència del que sí ocorre amb la malaltia greu, no defineix la malaltia molt greu, establint que per justificar aquesta serà necessari un certificat mèdic.

Davant la manca d'una definició de «malaltia molt greu» en l'EBEP i atès que els serveis mèdics són el més qualificats per poder distingir entre malalties greus i molt greus, el Projecte de decret també opta per la mateixa solució: per justificar la malaltia molt greu serà necessari un certificat mèdic.

- En relació amb l'article 3:

Aquest precepte que regula el permís per mort, accident o malaltia greu d'un familiar, disposa en l'apartat 7 que es tracta d'un permís que només es pot gaudir una única vegada, per una mateixa causa i un mateix subjecte causant, excepte si es tracta d'una recaiguda, d'acord amb l'informe mèdic, de manera que en aquest cas hi hauria un nou fet causant. A banda d'això, l'apartat 3, disposa el mateix en relació al cas que es tracti d'una malaltia crònica greu o de llarga durada.

El CES considera que el dret a la salut es un dret fonamental i per això no es pot condicionar a un únic fet causant la protecció d'aquest mitjançant la concessió d'un únic permís. En aquest sentit, recomana que el gaudi d'aquest tipus de permís es concedeixi indistintament per ingrés hospitalari o per l'atenció hospitalària d'urgències, la qual es podria justificar amb un certificat emès pel propi centre de salut.

Contestació a l'observació:

Els acords de la Comissió Superior de Personal de 26 d'octubre i 26 de desembre de 1988 estableixen que aquest permís s'ha de gaudir en el dia posterior a aquell en que es produeix el fet causant del permís. Conforme a

aquesta interpretació un mateix fet causant no pot originar més d'un permís, tal com recomana el CES. No obstant això, per tal de temperar o graduar les conseqüències d'aquesta interpretació, el Projecte de decret estableix que tindrà la consideració de nou fet causant quan el certificat mèdic faci constar que es tracta d'una recaiguda.

La interpretació del CES, al nostre parer, no s'ajusta a l'article 48 *a* de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, al implicar que un mateix fet causant podrà causar diversos permisos, en funció de la seva duració.

Per altra part, cal recordar que la definició que l'article 2 del Projecte de decret fa del concepte de malaltia greu, ja es preveu tant l'hospitalització en institucions sanitàries, com la domiciliària i la intervenció quirúrgica, totes les quals donen dret gaudir d'aquest permís. A més, cal també recordar que en el certificat acreditatiu no ha de constar, d'acord amb la normativa de protecció de dades, la patologia que ha ocasionat aquesta hospitalització o intervenció.

Pels motius exposats, no es poden acceptar els suggeriments efectuats pel CES. No obstant això, hem comprovat que la redacció dels apartats 3 i 7 de l'article 3 del Projecte de decret, resulten reiteratives perquè només resulta necessari un apartat per dir tot allò que ara se diu en dos, i que la redacció resulta millorable, o més comprensible. Com a conseqüència de l'exposat, es proposa suprimir l'apartat 7 de l'article 3, i redactar el seu apartat 3 en els termes següents:

«3. Es tracti o no d'una malaltia crònica greu o de llarga durada, només es podrà gaudir d'un únic permís per procés patològic, excepte quan l'informe mèdic faci constar que es tracta d'una recaiguda, supòsit en el qual, tindrà la consideració de nou fet causant.»

- En relació amb l'article 6:

Pel que fa al permís per concórrer a exàmens finals i a altres proves definitives d'aptitud previstes a l'article 6, el qual es limita al temps indispensable durant el dia o dies que es duguin a terme, el CES considera que s'haurien de preveure certes circumstàncies especials en les quals el temps del permís no integri només el temps indispensable per a la realització de les proves sinó el dia complet, com per exemple, torns de feina nocturns per part del personal sol·licitant del permís o altres mesures

per conciliar la vida familiar i personal. En tot cas, el CES considera que aquest permís hauria de preveure la possibilitat que aquestes proves es duguessin a terme fora de l'illa de destinació.

Contestació a l'observació:

La redacció de l'apartat 1 de l'article 6 és la següent:

«1. Per concórrer a exàmens finals i altres proves definitives d'aptitud, el personal funcionari té un permís pel temps indispensable durant el dia o els dies que es duuguin a terme, el qual inclou el temps necessari per al trasllat al lloc de la prova.»

En relació amb aquest permís la Sala Contenciosa-administrativa del Tribunal Suprem en Sentència de 28 de juny de 1996 declara:

«Es decir, que no cabe generalizar *a priori* y de un modo tajante si el permiso ha de concederse por horas o bien por días enteros, pues habrá casos en que la sucesión de exámenes en el mismo día, sus características de indeterminación de horario o duración, o su localización aún dentro de la misma localidad en diversas ubicaciones, harán necesaria la libranza de toda la jornada laboral, pero habrá otros muchos en que bastará la concesión de una horas durante la jornada. Lo que, en definitiva constituye doctrina errónea es que para exámenes en la misma localidad de destino, en día laborable y durante la jornada laboral, en todo caso, haya de otorgarse permiso por el día entero. Asimismo de los razonamientos anteriores se infiere que si las pruebas de aptitud se celebran fuera del horario de trabajo, y en la misma localidad de destino, y tampoco se ve afectada por las circunstancias del examen la jornada laboral, no resulta procedente la concesión de permisos.

Aquesta Sentència es va dictar en interpretació de l'article 30.1 lletra d de la Llei 30/1984, que utilitzava la mateixa expressió «durante los días de su celebración» que ara utilitza l'article 48 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que en definitiva implica que el permís únicament s'ha de concedir pel temps suficient per concórrer a la pràctica de la prova d'aptitud, mesurant el temps fins i tot en hores.

Per altra banda, resulta innecessari fer una previsió expressa pel cas de que les proves es duuguin a terme fora de l'illa de destinació, perquè la redacció del precepte d'alt transcrit, expressament diu que la duració del permís ha de comprendre «el temps necessari per al trasllat al lloc de realització de la prova», sigui dins de la mateixa illa o fora.

- En relació a l'article 17:

L'article 17.3 preveu les situacions que es consideren deures relacionats amb la conciliació. En relació a aquest precepte, el CES considera que seria necessari afegir un darrer supòsit que inclogui tots aquells derivats del compliment dels deures dels pares cap als fills, ja siguin per naturalesa o adopció.

Contestació a l'observació:

L'article 108 del Codi Civil disposa que la filiació matrimonial i la no matrimonial, així com l'adoptiva, tenen els mateixos efectes. De manera que només estableix un únic règim jurídic de filiació aplicable tant als fills o filles per naturalesa com per adopció.

Per altra part, la lletra c de l'article 2 del Projecte de decret diu:

« c) Familiar de primer grau en línia directa, per consanguinitat o afinitat: mare, pare, fills, filles i pares polítics.

S'entén assimilat al fill o a la filla, el menor o la menor en règim de guarda amb finalitat d'adopció o acolliment de durada d'un any o superior.

Conforme a una interpretació conjunta de l'article 108 del Codi Civil i l'article 2 c i l'article 17.3 del Projecte de decret, quan aquest darrer precepte esmenta als fills o filles, s'està referint tant als que són per naturalesa o adopció i per assimilació als que estan en règim de guarda amb finalitat d'adopció o acolliment de durada d'un any o superior. Per aquest motiu, no es pot acceptar l'observació presentat pel CES.

- En relació a l'article 19:

El CES mostra la seva satisfacció per l'extensió del permís per matrimoni a aquelles unions de fet inscrites en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears, no obstant això, per tal d'evitar situacions discriminatòries per raó del territori, considera que també s'haurien d'incloure aquelles unions inscrites en altres registres públics equivalents d'altres o de la mateixa comunitat autònoma.

Contestació a l'observació:

Aquesta qüestió ja va ser tractada al contestar les al·legacions números 2, 4 i 5 a la primera versió del Projecte de decret, a les quals ens remetem. No obstant això, cal reproduir la conclusió de la contestació de Funció Pública a l'al·legació núm. 2 que és la següent:

« Conforme a la normativa exposada per poder gaudir dels drets prevists en la Llei 18/2001, les parelles de fet han d'estar inscrites necessàriament en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears, i en conseqüència no poden beneficiar-se dels drets prevists en la Llei 18/2001, les parelles de fet inscrites en altres registres administratius, com ara el municipal o el pertanyent a altres comunitats autònomes.»

- En relació a l'article 22:

En relació amb el personal funcionari que gaudeixi del permís per adopció o guarda amb finalitat d'adopció o acolliment, el CES considera adient que es prevegi, d'acord amb el que preveu l'article 49 *b* de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, la possibilitat d'aquest personal de participar durant aquest període en els cursos de formació que convoqui l'Administració de la Comunitat Autònoma.

Contestació a l'observació:

S'accepta l'observació del CES, de tal manera que s'afegirà un nou apartat 9 a l'article 22.

- En relació a la disposició transitòria, derogatòria i les disposicions finals

El CES considera que aquestes disposicions s'han de titular sempre per tal d'enunciar clarament el seu abast, i que, en darrer terme, en referència a la disposició transitòria, atès que només hi ha una, aquesta s'ha de denominar com a única.

Contestació a l'observació

S'accepta el suggeriment efectuat en aquest apartat pel CES.

La disposició transitòria única disposa que el règim transitori de recuperació dels dies de permís per assumptes particulars per antiguitat i dels dies addicionals de vacances serà el regulat en l'Acord del Consell de Govern de 9 de desembre de 2016, pel qual es ratifica l'Acord de la Mesa Sectorial de Serveis Generals de 5 de desembre de 2016 relatiu al calendari de recuperació de drets perduts pel personal funcionari de l'àmbit del Serveis Generals (BOIB núm. 155, de 10 de desembre). Atès que aquest règim transitori finalitzava el dia 31 de desembre de 2018, ja no té sentit mantenir la disposició transitòria única, i per aquest motiu es suprimeix del text del Projecte de decret.

Palma, 28 de gener de 2019

